

No. 15

GOUVERNEMENTSBLAD

**VAN
SURINAME**

LANDSVERORDENING van 26 januari 1957,
betreffende het aangaan van een overeenkomst met de te Paramaribo gevestigde Naamloze Vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company) voor de opsporing en ontginning van petroleum en zwavel.

IN NAAM DER KONINGIN!

DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende:

dat het wenselijk is om krachtens artikel 5 der Petroleumverordening 1932 (geldende tekst G.B. 1953 No. 3) en gelet op paragraaf III lid 1 van de Algemene Bepalingen van de Delfstoffenverordening (geldende tekst G.B. 1952 No. 28), zoals zij gewijzigd is bij de landsverordening van 19 februari 1955 (G.B. No. 27) met de te Paramaribo gevestigde Naamloze Vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company) een overeenkomst aan te gaan voor de opsporing en ontginning van petroleum en zwavel;

Heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel 1.

De Minister van Financiën, kan met de te Paramaribo gevestigde Naamloze Vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company) onder de voorwaarden, vervat in het aan deze verordening gehecht ontwerp, een overeenkomst aangaan voor de opsporing en ontginning van petroleum en zwavel in een terrein, dat begrensd is

als aangegeven in artikel 1 van voormeld aan deze verordening gehecht ontwerp.

Artikel 2.

Deze landsverordening treedt in werking met ingang van de dag na die van haar afkondiging.

Gegeven te Paramaribo, de 26ste januari 1957.

J. VAN TILBURG.

De Minister van Financiën,

W. G. H. Ch. J. SMIT

Uitgegeven te Paramaribo, de 26ste januari 1957.

De Minister van Binnenlandse Zaken,

JOHAN H. FERRIER.

BIJLAGE, behorende bij de Landsverordening van 26 januari 1957, betreffende het aangaan van een overeenkomst met de te Paramaribo gevestigde naamloze vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company), voor de opsporing en ontginning van petroleum en zwavel.

Tussen de rechtspersoon Suriname, ten deze vertegenwoordigd door de Minister van Financiën van Suriname (in deze overeenkomst aangeduid als „het Land”), krachtens machtiging bij de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. No. 15), en de te Paramaribo gevestigde naamloze vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company), ten deze krachtens haar statuten vertegenwoordigd door haar President en haar Bedrijfsdirecteur (in deze overeenkomst aangeduid als „de Maatschappij”), is overeengekomen als volgt:

Artikel 1

1. Het Land verleent, krachtens artikel 5 leden 2 en 3 van de Petroleumverordening 1932 en gelet op par. III lid 1 van de Algemene Bepalingen van de Delfstoffenverordening, met uitsluiting van anderen aan de Maatschappij en de Maatschappij aanvaardt bij deze voor de tijd van veertig achtereenvolgende jaren, gerekend van het recht tot opsporing en ontginning, evenwel met uitzondering van radioactieve stoffen, van:
 - a. aardolie, aardpek, aardwas en alle andere soorten van bitumineuze of hydrocarbonische zelfstandigheden, zowel vaste, vloeibare of gasvormige, alsmede alle soorten van naftuurgassen, ontvlambare of inert, alles voor zover niet uitmakende een bestanddeel van een vast gesteente, dat voor hun winning in zijn geheel moet worden ontgonnen;
 - b. jodium en zwavel, alsmede de verbindingen daarvan en alle waardevolle delfstoffen, welke zich bevinden in of deel uitmaken van de onder a vermelde natuurproducten of van de petroleumbronnen;
 - c. zwavel en de verbindingen daarvan, welke zelfstandig

1957

vijf en twintig jaren en met dien verstande, dat bij iedere verlenging de bepalingen rakende de financiële verplichtingen der Maatschappij zullen kunnen worden herzien, hetzij op voorstel van het Land, hetzij op verzoek van de Maatschappij, indien alsdan mocht blijken van een wezenlijke wijziging in de internationaal gebruikelijke beginselen of maatstaven voor heffingen van de staat bij particuliere exploitatie van petroleumprodukten of van zwavel uit de bodem.

4. Heeft de Maatschappij binnen drie jaar na de totstandkoming van deze overeenkomst in het deel van het concessieeterrein, begrensd ten Noorden door de kustlijn, ten Westen door de Westgrens van het concessieeterrein, ten Zuiden door de Zuidgrens van het concessieeterrein en ten Oosten door de liniekerover van de Coppenamervier, petroleum en aanverwante produkten niet in commercieel exploiteerbare hoeveelheden aangevoerd, dan is zij verplicht dit deel, weder ter beschikking van het Land te stellen op de voet van het bepaalde in art. 5 lid 1.

5. Dezelfde verplichting rust op de Maatschappij t.a.v. het overig deel van het concessieeterrein indien zij daarin binnen zes jaar na de totstandkoming van deze overeenkomst geen petroleum en aanverwante produkten in commercieel exploiteerbare hoeveelheden heeft aangevoerd.

6. De Maatschappij is voorts verplicht van het terrein, waarop zij na afloop van 6 jaar na de totstandkoming van deze overeenkomst nog recht heeft, binnen 4 jaar daaropvolgend drie-vierde gedeelte op de voet van art. 5 lid 1 weder ter beschikking van het Land te stellen, met dien verstande, dat zij in elk geval kan behouden de terreingedeelten waarin zij petroleum en aanverwante produkten in commercieel exploiteerbare hoeveelheden heeft aangevoerd.

Artikel 2.

1. De Maatschappij zal ten aanzien van het in artikel 1 beschreven terrein, voor zover uit deze overeenkomst niet tegendeel blijkt, tegenover het Land dezelfde rechten en verplichtingen hebben als ware zij houdster ener op de dag van de totstandkoming van deze overeenkomst verleende concessie

1957

voorkomen en zich niet bevinden in of deel uitmaken van de onder a en b vermelde natuurprodukten;

in het terrein, dat begrensd is als volgt:
ten Noorden: door de grens van de met de kust verbonden zeebedding, voor zover het Land daarop aanspraken kan doen gelden;

ten Westen: door de westgrens van Suriname;

ten Zuiden: door de lijn welke de astronomische pilaar op Olga aan de Corantijnrivier en de lichtopstand op Galibi aan de Marowijnrivier verbindt en het verlengde van deze lijn tot de Westgrens van Suriname, zijnde genoemde pilaar en lichtopstand volgens de kaart van Suriname, schaal 1 : 200.000 samengesteld door L. A. Bakhuis en W. de Quant, onderscheidenlijk gelegen op 5° 19' 35,5" N.B. en 57° 16' 56,2" W.L. en 5° 44' 35,9" N.B. en 53° 58' 32,3" W.L. van Greenwien;

ten Oosten: door de astronomische meridiaan over de lichtopstand op Galibi.

2. Van de totaal 1.500.000 ha omvattende oppervlakte van het in het vorige lid bedoeld terrein, dat nader wordt aangegeven op de kaart van de landmeter in Suriname, worden 1.000.000 ha van

alle daarin gelegen bewingscentra, de gronden, welke voor de openbare dienst of voor werken van algemeen nut worden gebruikt, alsmede de percelen, welke aan particuliere personen in eigendom of in allodiale eigendom en erfelijk bezit toebehoren en voorts de terreingedeelten, welke vóór het tot stand komen van deze overeenkomst door het Land in erfpacht waren uitgegeven. Al deze gronden tezamen worden gerekend een oppervlakte van 213.000 ha te beslaan, zodat de voor de toepassing van deze overeenkomst uitgegeven terreinoppervlakte, behoudens eventuele verminderingen op grond van artikel 5, en vermeerderingen i.v.m. de rechten van het Land op de zeebedding, geacht wordt te bedragen 1.507.000 ha.

3. De Maatschappij heeft het recht deze overeenkomst te verlengen voor een zodanige tijdsduur als nog nodig is om de ontginning van de in het 1ste lid bedoelde delfstoffen op haar concessieeterrein voort te zetten en te voltooien, echter met inachtneming van een maximum verlengingstermijn van telkens

op de voet van de Petroleumverordening 1932 met uitzondering van het bepaalde in artikel 5 bis van deze verordening.

2. In afwijking van het bepaalde in het vorig lid zal de Maatschappij instede van het in artikel 17 van de Petroleumverordening 1932 bedoeld concessierecht, gedurende de eerste zes jaren na de totstandkoming van deze overeenkomst jaarlijks bij vooruitbetaling hebben te voldoen een vast recht per evenredig aan de oppervlakte van het terrein, ten bedrage van f 0.005 en gedurende de daaropvolgende jaren van f 0.25 zander daarbij tot enig minimum bedrag gehouden te zijn.

3. De in dit artikel bedoelde betalingen zullen telkenjare ten kantore van de Ontvanger der Direkte Belastingen te Paramaribo moeten worden voldaan tenminste dertig dagen voor de jaardag van deze overeenkomst.

Artikel 3.

1. Het aan de Maatschappij verleende recht tot opsporing en ontginning zal mede omvatten de navolgende gronden zoveel deze tijdens de duur van deze overeenkomst tot het vrije domein van het Land terugkeren of wederom beschikbaar worden, t.w.:

a. de aan particulieren in eigendom of in allodiale eigendom en erfelijk bezit toebehorende gronden en de door het Land vóór het tot stand komen van deze overeenkomst in erfpacht uitgegeven gronden;

b. de gronden, welke voor de openbare dienst of voor werken van algemeen nut worden gebruikt.

2. Het Land is bevoegd om gronden behorende tot het in artikel 1 omschreven terrein, aan derden in eigendom of in allodiale eigendom en erfelijk bezit uit te geven met inachtneming van het volgende:

Van het voornemen van een zodanige uitgifte zal de Maatschappij vooraf in kennis worden gesteld, waarna zij, binnen een termijn van twee maanden na de dagtekening dezer kennisgeving zal dienen te verklaren of tegen die uitgifte bezwaren bestaan. In geval tijdig bezwaren tegen de uitgifte zijn ingebracht, zal de Maatschappij een billijke termijn van tenminste

zes maanden, gerekend van de dag der indiening daarvan, worden geboden om deze bezwaren met de nodige gegevens te staven. Met de ingebrachte bezwaren zal door het Land in redelijkheid rekening worden gehouden, met beroep op scheidsmannen, als bedoeld in artikel 18.

3. Het Land is mede bevoegd om gronden, behorende tot het in artikel 1 omschreven terrein, aan derden onder enig ander zakelijk recht, dan bedoeld in het vorig lid, of onder enig persoonlijk recht uit te geven, mits bij zodanige uitgifte wordt voorbehouden dat de Maatschappij het recht heeft op elk door haar gewenst tijdstip tijdens de duur van deze overeenkomst op deze gronden de in artikel 1 bedoelde delfstoffen te sporen en te ontginnen, onder gehoudenheid zo spoedig mogelijk na de aanvang der werkzaamheden aan de rechthebbenden op de grond de reële en niet de subjectieve schade aan opstallen of beplantingen te vergoeden. Van het voornemen tot uitgifte onder een zakelijke titel zal de Maatschappij vooraf in kennis worden gesteld. Met binnen twee maanden na de dagtekening dezer kennisgeving door de Maatschappij ingebrachte bezwaren zal door het Land in redelijkheid rekening worden gehouden.

Artikel 4.

1. De Maatschappij zal geen opsporingen of ontginningen mogen verrichten op in huur, in gebruik of onder een andere persoonlijke rechtstitel uitgegeven percelen domeingrond, zonder tijdig voor de aanvang der werkzaamheden kennis te hebben gegeven aan de betrokken Districts-Commissaris van plaats en tijdstip dier werkzaamheden; eventuele schade aan het Land of aan derden toegebracht, zal overeenkomstig de bestaande bepalingen moeten worden vergoed.

2. Onverminderd de bevoegdheid van het Land om terzake algemene of speciale voorschriften vast te stellen, is de Maatschappij verplicht haar werkzaamheden in riviermondingen, rivieren en andere openbare wateren, alsmede in langs de kust bevaren wateren, zodanig te doen geschieden, dat het verkeer in deze wateren niet wordt gestremd of belemmerd, terwijl de bevaarbaarheid daarvan en de veiligheid van de vaart ter plaatse van hare werkzaamheden op voldoende wijze behoort te

worden verzekerd en verzorgd. In verband hiermede zal de Maatschappij telkens tijdig voor de aanvang van voorgenomen werkzaamheden in riviermondingen, rivieren en andere openbare vaarwateren aan de Havenmeester behoren kennis te geven van plaats en tijdstip van aanvang dier werkzaamheden.

3. De opsporing en ontginning moet geschieden met eerbiediging van de rechten van derden en bij geschil daaromtrent overeenkomstig de beslissing door het Land behorende te worden gehoord te geven.

4. Bijaldien de Maatschappij een door het Land krachtens lid 3 van dit artikel genomen beslissing niet nakomt, wordt zij door het Land aangemaand dit alsnog binnen een bij die aanmaning te stellen redelijke termijn te doen. Is binnen deze termijn niet aan de aanmaning voldaan, dan zal het terzake gerezen geschil bij arbitrage worden beslecht, zoals in artikel 18 dezer overeenkomst bepaald is.

5. Bij de toelating van een zodanige overeenkomst zal het vastrecht verschuldigd ingevolge artikel 2 van deze overeenkomst over het prijs te geven terreingedeelte slechts verschuldigd zijn tot het eind van het contractjaar, waarin voor dat gedeelte een verklaring, als in het tweede lid van dit artikel bedoeld, voldoend aan de gestelde eisen, bij het Land zal zijn ingekomen.

6. Zolang de vorenbedoelde suppletoire overeenkomst niet tot stand is gekomen, wordt de Maatschappij van haar verplichtingen tot betaling van het bedongen vastrecht niet ontheven, doch hegeen in verband met de prijsgeving naderhand mocht blijken te veel te zijn betaald, wordt bij de eerstvolgende storting of stortingen met de Maatschappij zonder rentevergoeding verrekend.

Artikel 6.

1. De Maatschappij is verplicht elk gedeelte van het in artikel 1 juncto art. 3 lid 1 omschreven terrein, waarin zij de in dat artikel bedoelde delstoffen heeft aangetoond, zo spoedig mogelijk na het in ontginning nemen daarvan te doen uitmeten en afpalen, overeenkomstig de vastgestelde voorschriften voor het uitmeten en afpalen van terreinen waarvoor tot het een

dienen schriftelijke verklaring van de Maatschappij, bevattende de de grensomschrijving van het te behouden en van het prijs te geven gedeelte, een opgave van de zich binnen het prijs te geven gedeelte bevindende werken en bezittingen en verder zodanige gegevens als nodig zijn om de omvang en de gevolgen der prijsgeving te kunnen beoordelen.

3. Het Land is bevoegd in de voorgestelde begrenzing van het te behouden gedeelte zodanige wijzigingen te vorderen als het in het belang van een doelmatige begrenzing of van een behoorlijke ontginning nodig zal oordelen.

4. Nadat ten aanzien van begrenzing alsmede van het oppervlak van het te behouden gedeelte van het terrein en van hetgeen verder terzake regeling mocht behoeven tussen partijen overeenstemming zal zijn verkregen, zal een en ander worden vastgesteld bij suppletoire overeenkomst.

5. Bij de toelating van een zodanige overeenkomst zal het vastrecht verschuldigd ingevolge artikel 2 van deze overeenkomst over het prijs te geven terreingedeelte slechts verschuldigd zijn tot het eind van het contractjaar, waarin voor dat gedeelte een verklaring, als in het tweede lid van dit artikel bedoeld, voldoend aan de gestelde eisen, bij het Land zal zijn ingekomen.

6. Zolang de vorenbedoelde suppletoire overeenkomst niet tot stand is gekomen, wordt de Maatschappij van haar verplichtingen tot betaling van het bedongen vastrecht niet ontheven, doch hegeen in verband met de prijsgeving naderhand mocht blijken te veel te zijn betaald, wordt bij de eerstvolgende storting of stortingen met de Maatschappij zonder rentevergoeding verrekend.

1957

goedkeuring van het Land is verkregen. Voor de afgebakende terreingsgedeelten, bedoeld in het eerste lid van dit artikel wordt deze goedkeuring uitsluitend vereist ten aanzien van werken op luchtverkeersgebied en van werken in, over en langs openbare wegen en wateren. Aan de goedkeuringen bedoeld in dit lid kunnen door het Land bepaalde voorwaarden worden verbonden.

7. Voor zoveel zulks nodig is voor de doelmatige opsporing c.q. ontginning van haar produkten, zullen aan de Maatschappij op domeingrond, buiten het in artikel 1, juncto art. 3 lid 1, omschreven terrein, door het Land, afzonderlijke vergunningen worden verleend voor de aanleg van communicatiën, met inbegrip van aan- en afvoerwegen en van los- en laadrichtingen, alsmede voor de aanleg van pijpleidingen en opslagplaatsen, mits de plaats en de wijze van aanleg dier werken zijn goedgekeurd door het Land. Aan zodanige vergunningen kunnen door het Land bepaalde voorwaarden worden verbonden.

8. De Maatschappij is verplicht al die bedrijfswegen voor het openbaar verkeer open te stellen welke het Land zal aanwijzen.

9. De Maatschappij is verplicht de door het Land in het belang der defensie nodig geachte maatregelen te duiden en datgene te doen of na te laten, wat door of vanwege het Land in het belang der defensie van haar zal worden verlangd, behoudens haar recht op schadevergoeding overeenkomstig de wet.

Artikel 7.

1. De Maatschappij verbindt zich indien haar jaarproductie van aardolie in Suriname meer bedraagt dan 300.000 ton, tot de oprichting van een raffinaderij in Suriname over te gaan dan wel een raffinaderij door een derde te doen oprichten, en wel binnen het tijdvak van 2 jaren nadat de vorenbedoelde jaarproductie is bereikt.

2. De Maatschappij verbindt zich om, zodra zij natuurgas heeft aangetroffen in zodanige hoeveelheid en van zodanige samenstelling, dat daaruit op economisch verantwoorde wijze vloeibare koolwaterstoffen kunnen worden verkregen, de nodige installaties daartoe in Suriname op te richten, dan wel door een derde te doen oprichten.

1957

of ander doeleinde concessie is verleend.

2. De Maatschappij verbindt zich de opsporing en ontginning, waartoe haar bij artikel 1 juncto artikel 3 lid 1 het recht is verleend, zelf ter hand te nemen en die opsporing en ontginning met zodanige spoed, op zodanige schaal en met zodanige hulpmiddelen voort te zetten, als redelijkerwijs het meest voordelig moet worden geacht voor het Land en de Maatschappij, gelet op de algemene handelstoestand en in het bijzonder op de markt van petroleum en aanverwante produkten en zwavel en de binnenlandse behoefte daaraan.

Dezelfde verplichting rust op de Maatschappij voor wat betreft de verwerking en/of de verhandeling van de door haar verkregen grondstoffen en aanverwante produkten.

3. De Maatschappij verbindt zich mede, om de opsporing en ontginning op zodanige wijze te doen plaats hebben dat daarbij niet meer aan delstoffen verloren gaat dan redelijkerwijs bij een technisch goed gevoerd bedrijf als onvermijdelijk moet worden beschouwd.

4. Met de werkzaamheden moet binnen de tijd van één jaar na de totstandkoming van deze overeenkomst een aanvang zijn gemaakt.

5. De vraag of tijdig met de werkzaamheden een aanvang is gemaakt en deze met de nodige voortvarendheid worden voortgezet, is ter beoordeling van het Land, behoudens het bepaalde in artikel 18 dezer overeenkomst.

6. De Maatschappij heeft het recht op of in het in artikel 1 juncto art. 3 lid 1 bedoeld terrein al die werken aan te leggen, welke nodig zijn voor een doelmatige opsporing c.q. ontginning, daaronder begrepen de afvoer, opslag en verwerking der produkten mits voor de plaats en de wijze van aanleg van waterbouwkundige werken ten behoeve van de scheepvaart, zoals daar zijn:

havenwerken, kaden, dammen, pieren, steigers, los- en laadhoofden, uitdiepingen, brugverbindingen en dergelijke, zomede voor de aanleg van land- en waterwegen, met inbegrip van spoorwegen, van krachtinstallaties, van pijpleidingen, van opslagplaatsen, van olie en van werken op luchtverkeersgebied de

Artikel 9.

1. Na tijdige aanzegging zal het Land het recht hebben de royalty bedoeld in artikel 8 geheel of gedeeltelijk in natura te volderen.
2. Wordt de royalty in natura gevorderd, dan is de Maatschappij verplicht te zorgen voor het transport der aan het Land toekomende produkten naar de exporthaven en voor opslag gedurende ten hoogste twee maanden, een en ander voor risico van de Maatschappij en zonder dat het Land verplicht is ter zake kosten te vergoeden.
Heeft het Land binnen bedoelde periode van twee maanden de haar toekomende produkten niet tot zich genomen, dan zal de Maatschappij de waarde daarvan, bepaald volgens artikel 8, leden 2 tot en met 5, in 's Landskas storten, binnen 14 dagen na afloop van het lopende kalenderkwartaal.
3. Zonodig zal de uitwerking van de wijze van vordering en levering van de royalty in natura het onderwerp zijn van een nadere overeenkomst, welke zo spoedig mogelijk, doch uiterlijk binnen zes maanden nadat het Land daartoe zijn verlangens heeft kenbaar gemaakt, tussén partijen zal worden gesloten, met inachtneming van de regels, welke terzake algemeen bij goede olieontginningen worden gevolgd.

Artikel 10.

1. Het in artikel 2 bedoeld vastrecht en de royalty, genoemd in artikel 8 lid 1, zullen tijdens de duur van deze overeenkomst geen veranderingen ondergaan.
2. Indien nieuwe speciale belastingen worden ingesteld op produkten als bedoeld in artikel 8 lid 1, en daarvan afgeleide produkten welke door de Maatschappij mogen worden gewonnen of verkregen, worden, tenzij zulks met de goedkeuring van de Maatschappij is geschied, de uit deze hoofde door haar betaalde bedragen door het toekennen van een subsidie aan de Maatschappij gerestitueerd.
Het in dit lid bepaalde is niet van toepassing ten aanzien van normale belastingen op afgeleide produkten bestemd voor binnenlands verbruik; met de belangen van de Maatschappij zal echter rekening worden gehouden.

Artikel 8.

1. De Maatschappij is aan het Land een royalty verschuldigd van twaalf en een half procent van de volgens de metingen of wegingen in het veld door haar verkregen:
 - a. ruwe aardolie;
 - b. alle andere delfstoffen en gassen vallende onder artikel 1 lid 1.
2. De royalty wordt berekend naar de handelswaarde der in lid 1 sub a en b bedoelde produkten op de meest aangewezen plaats van uitvoer, ook voor wat betreft produkten, welke niet worden uitgevoerd.
3. De handelswaarde der in lid 1 sub a en b bedoelde produkten wordt bepaald op de hoogste prijs, welke een goed koopman, gelet op de wereld marktprijs en op de normale kosten vallende op het vervoer van uit havens gelegen aan de Noordkust van Zuid-Amerika en met inachtneming van de kwaliteit en samenstelling (chemisch en fysisch) der produkten, hier te lande zou kunnen bedingen. De uitwerking van het begrip handelswaarde, zoals hiervoor omschreven, kan het onderwerp zijn van een nadere overeenkomst.
4. De royalty wordt per kalenderkwartaal berekend over de in dat kwartaal verkregen produktie, tegen de gemiddelde handelswaarde in dat kwartaal.
5. De gemiddelde handelswaarde wordt bepaald door de Directeur van Financiën, na overleg met de Maatschappij.
6. Het jaarlijks te betalen vastrecht als bedoeld in artikel 2 lid 2 wordt in mindering gebracht op de over dat jaar verschuldigde royalty met als maximum het bedrag der royalty.
7. De regelen te volgen bij de meting of weging bedoeld in lid 1 van dit artikel zullen tussén partijen nader bij een afzonderlijke overeenkomst worden vastgesteld.
8. Alle geschillen welke naar aanleiding van dit artikel mochten ontstaan, zijn onderworpen aan de uitspraak van scheidsmannen als bedoeld in artikel 13.

Artikel 13.

1. De Maatschappij verbindt zich om van het tijdstip af, dat de delfstoffen worden gewonnen, produktie-registers overeenkomstig de door het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst vast te stellen modellen regelmatig bij te houden en te bewaren op de in overleg met genoemde ambtenaar aangewezen plaatsen. Het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst of een door deze aan te wijzen ambtenaar zal bevoegd zijn te allen tijde inzage van die registers te nemen.

2. De Maatschappij verbindt zich om van het in het vorig lid genoemd tijdstip af volgens door het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst vast te stellen modellen, aan deze ambtenaar, met afschrift aan de Directeur van Financiën, de volgende opgaven te verstrekken:

a. maandelijks, de uit elke put of mijn verkregen bruto produktie, zomede de voor verscheping of voor binnenlandse aflevering dan wel voor bereiding en verwerking of voor opslag afgevoerde hoeveelheden;

b. maandelijks, indien de Maatschappij tevens natuurgassen verzamelt of bewerkt en verkoopt of daaruit natuurlijke gasoline trekt, de verzamelde, bewerkte en verkochte hoeveelheden daarvan;

c. jaarlijks een verzameltaat van de gegevens onder a en b bedoeld, benevens de gemiddelde sterkte van het per dag te werk gesteld personeel onder vermelding van het aantal Nederlanders en vreemdelingen, over het afgelopen kalenderjaar.

Deze opgaven moeten verzonden worden voor zover betreft de sub a en b genoemde, uiterlijk 14 dagen na afloop van de maand en die sub c genoemd uiterlijk 6 weken na afloop van het jaar, waarop zij betrekking hebben.

3. De Maatschappij is bovendien verplicht telkens aan het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst mededeling te doen van de plaats waar een boring zal worden aangezet of een mijn zal worden gemaakt en van het tijdstip, waarop zulks zal geschieden, zomede van het aanboren van alle grondstoffen genoemd in art. 1 sub a, b en c benevens van zoetwater en de daarbij aangetroffen hoeveelheden.

Artikel 11.

1. De Maatschappij verbindt zich tenminste drie/vierde deel van het aantal, zowel van de leidende als van de ondergeschikte, ieder afzonderlijk genomen, bij de direkte of indirecte uitvoering der werkzaamheden gebezigde arbeidskrachten uit Nederlanders te doen bestaan, en deze niet in lagere betrekkingen of op minder gunstige voorwaarden dan vreemdelingen te werk te stellen.

2. Van het bepaalde in het vorig lid kan met goedkeuring van het Land worden afgeweken, in geval en voor zover onvoldoende werkkrachten met voldoende scholing of bekwaamheid voor de nodige technische functies in Suriname beschikbaar zijn.

3. De Maatschappij verbindt zich het ontbrekende personeel, als bedoeld in lid 2 van dit artikel, zo spoedig mogelijk na de aanvang van haar produktie, in het kader van het bedrijf op te leiden of te doen opleiden, teneinde de nodige technische functies in haar organisatie te vervullen.

Artikel 12.

1. De Maatschappij verbindt zich in Suriname van haar bedrijf een zelfstandige boekhouding te zullen voeren, welke jaarlijks per 31 december dient te worden afgesloten, met opmaking van balans en verlies- en winstrekening, en op andere wijze aan de eisen van goed koopmansgebruik.

2. De Maatschappij is verplicht jaarlijks vóór 1 juli afschrift van haar balans en verlies- en winstrekening over het voorafgaande boekjaar met de vereiste toelichting bij de Directeur van Financiën in te dienen.

3. Met de uitoefening van het bedrijf in Suriname wordt geacht een aanvang te zijn gemaakt op het tijdstip, waarop met de eerste werkzaamheden t.b.v. de opsporing wordt begonnen.

4. De Maatschappij zal in haar winst- en verliesrekening de bruto-opbrengst van haar produkten opnemen voor geen lager bedrag dan de handelswaarde als omschreven in artikel 8 lid 3.

moeten worden gegeven van de in het eerste lid bedoelde registers.

4. De Maatschappij is verplicht gedurende 3 maanden na de in lid 2 van dit artikel bedoelde aantekening, dublikaat-monsters van de geanalyseerde stoffen ter beschikking te houden van het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst of diens plaatsvervanger en/of toe te staan dat een door genoemde functionarissen aangewezen persoon tegenwoordig is bij het verrichten van de analyse.

Artikel 16.

1. Na ontvangst van de in artikel 14 bedoelde staat stelt de Directeur van Financiën het bedrag vast, dat de Maatschappij over het betreffende kalenderkwartaal verschuldigd is wegens de royalty, bedoeld in artikel 8. Van het door hem vastgesteld bedrag geeft de Direkteur kennis aan de Maatschappij. Het verschuldigde bedrag dient door de Maatschappij binnen veertien dagen na de dagtekening van bedoelde kennisgeving ten kantore van de Ontvanger der Direkte Belastingen te Paramaribo te worden voldaan. Het bereids ingevolge artikel 14 lid 2 gestorte bedrag wordt daarmee verrekend.

2. Indien de Maatschappij bezwaar heeft tegen het door de Direkteur van Financiën vastgesteld bedrag, staat haar beroep open op de scheidsmannen, als bedoeld in artikel 18, mits zij van haar voornemen zulk een beroep in te stellen binnen een maand na de dagtekening van de in lid 1 bedoelde kennisgeving schriftelijk mededeling heeft gedaan aan de Gouverneur.

3. Het bestaan van een geschil tussen partijen over het bedrag der verschuldigde royalty ook indien dit voortvloeit uit een geschil over de handelswaarde, geeft de Maatschappij geen recht tot opschorting van de betaling van het door de Direkteur van Financiën vastgesteld bedrag.

4. Eventueel teveel betaalde gelden worden na de opheffing van het geschil aanstands zonder rentevergoeding aan de Maatschappij gerestitueerd of met haar verrekend.

4. De Maatschappij verplicht zich alle mogelijke maatregelen te treffen om de zoetwaterzanden te beschermen.

Artikel 14.

1. De Maatschappij zal bij de Direkteur van Financiën, met afschrift aan het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst binnen 14 dagen na afloop van elk kalenderkwartaal een volledige, naar waarheid ingevulde en ondertekende staat indienen, volgens een door de Direkteur voornoemd in overleg met de Maatschappij vast te stellen model, vermeldende a. de in dat kalenderkwartaal verkregen produktie als in artikel 8 lid 1 bedoeld en wel afzonderlijk van elke soort, kwaliteit en samenstelling;

b. voor elke verschepte of binnenlands afgeleverde hoeveelheid afzonderlijk de bedongen verkoopprijs en wel afzonderlijk van elke soort, kwaliteit en samenstelling;

c. de gemiddelde handelswaarde in dat kwartaal per soort, kwaliteit en samenstelling als bedoeld in artikel 8 leden 2, 3 en 4 zoals deze volgens de Maatschappij is;

d. het bedrag der in artikel 8 bedoelde royalty, dat volgens de berekening van de Maatschappij over het desbetreffende kalenderkwartaal verschuldigd is.

2. Het bedrag bedoeld in lid 1 sub d wordt voor het doen van de aangifte ten kantore van de Ontvanger der Direkte Belastingen te Paramaribo gestort.

Artikel 15.

1. Wanneer bij het bedrijf analyses van de gewonnen ultiestof en of de daaruit verkregen produkten worden gemaakt, zal de Maatschappij de resultaten dier analyses volledig en naar waarheid doen aantekenen in registers.

2. De aantekeningen moeten naar tijdsorde telkens binnen een week na het maken van elke analyse in die registers ingeschreven en ondertekend worden door de personen, die de analyses hebben gemaakt.

3. Het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst of diens plaatsvervanger zal op diens verzoek te allen tijde inzage

Artikel 17.

1. De Direkteur van Financiën kan, behoudens beroep op de uitspraak van scheidsmannen als bedoeld in artikel 18, het aan royalty te betalen bedrag bij raming, zoodoig na een terzake ingesteld onderzoek, vaststellen wanneer:
 - a. de in art. 14 bedoelde staat niet of niet tijdig is ingediend;
 - b. door de Direkteur van Financiën ter verbetering of aanvulling teruggezonden exemplaren niet weder ingediend of daaromtrent gevraagde inlichtingen niet verstrekt worden binnen een door genoemde ambtenaar voor elk bijzonder geval te bepalen redelijke termijn;
 - c. een door de Direkteur van Financiën terzake van de royalty bevolen onderzoek wordt belet.
 De kosten van het terzake ingesteld onderzoek als hier voren bedoeld komen ten laste van de Maatschappij en zullen dadelijk invorderbaar zijn.
2. Het in het vorig lid bedoeld beroep zal binnen een maand, nadat het van haar te vorderen bedrag ter kennis van de Maatschappij zal zijn gebracht, door haar moeten zijn ingesteld door het aanhangig maken van een geschil, overeenkomstig artikel 18 lid 2. Niet binnen de genoemde termijn ingestelde beroepen worden, behoudens overmacht, niet in aanmerking genomen.
3. Ook in gevallen van beroep als in dit artikel bedoeld zullen de leden 3 en 4 van artikel 16 van toepassing zijn.

Artikel 18.

1. Voorzover uit deze overeenkomst niet anders blijkt, verbinden partijen zich om alle geschillen, welke tussen partijen naar aanleiding van deze overeenkomst of in verband daar mede mochten opkomen, daaronder begrepen alle geschillen die mochten ontstaan n.a.v. of in verband met nadere door partijen te sluiten overeenkomsten, in eerste en enig ressort door drie scheidsmannen te doen beslissen.
2. Een geschil is aanwezig, wanneer een der partijen schriftelijk aan de andere partij verklaart, dat dit het geval is.
3. Binnen dertig dagen na de datum van ontvangst van een

dergelijke verklaring zal ieder der partijen een scheidsman benoemen en aan de andere partij schriftelijk van deze benoeming kennisgeven.

4. Binnen dertig dagen, nadat aldus twee scheidsmannen zijn benoemd zullen deze tezamen de derde scheidsman benoemen. Indien zij binnen deze termijn geen overeenstemming omtrent de benoeming van de derde scheidsman kunnen bereiken, als mede in het geval, dat een der partijen niet binnen de haar gestelde termijn een scheidsman benoemt, zal (zullen) de ontbrekende scheidsman(nen) op verzoek van de meest gereede partij worden benoemd door het Hof van Justitie in Suriname. In geval van overlijden of ontstentenis van een scheidsman voor of tijdens de vervulling van zijn taak zal in zijn plaats een nieuwe scheidsman worden benoemd door de partij door wie de oorspronkelijke benoeming is geschied, binnen dertig dagen nadat het overlijden of de ontstentenis te harer kennis is gekomen, dan wel, indien de oorspronkelijke benoeming door vermeld Hof is geschied, door dit Hof op verzoek van de meest gereede partij.
5. De scheidsmannen zullen recht spreken als goede mannen naar billijkheid. Plaats en wijze van procedure zullen door hen worden vastgesteld.
6. De beslissing van scheidsmannen zal mede bepalen welke partij de kosten van het geding draagt, dan wel in welke verhouding deze kosten over partijen zullen worden verdeeld. Het honorarium der scheidsmannen, alsmede de kosten van rechtskundige bijstand, zullen in deze kosten zijn begrepen.
7. Indien met betrekking tot enige ingevolge deze overeenkomst op de Maatschappij rustende verplichting een geschil aan de beslissing van scheidsmannen wordt onderworpen, zal het niet nakomen van die verplichting voorzover zulks het gevolg is van of verband houdt met het geschilpunt, in afwachting van de arbitrale beslissing niet worden aangemerkt als nalatigheid in de voldoening aan bedoelde verplichting, tenzij uit de overeenkomst anders blijkt.

lid van dit artikel omschreven kunnen beëindigen, onverminderd zijn recht om in stede van de overeenkomst te beëindigen, daarvan ontbinding met schadevergoeding te vorderen.

5. De in het vorig lid bedoelde schadevergoeding zal worden vastgesteld door een commissie van drie deskundigen. Het bepaalde in de leden 5 tot en met 7 van artikel 22 is ten deze van toepassing, met dien verstande, dat in lid 7 in plaats van „haar schatting” wordt gelezen „de vaststelling van de schadevergoeding”.

6. De kosten ter vaststelling van de schadevergoeding zullen door de Maatschappij worden gedragen.

7. Notdat de overeenkomst een einde neemt, blijft de Maatschappij verplicht, al hetgeen tot haar bedrijf behoort in behoorlijke staat te onderhouden.

8. Het in artikel 2 bedoeld vastrecht over het contractjaar, waarin het contract wordt beëindigd, of ontbonden, alsmede de royalty in artikel 8 genoemd, blijven door de Maatschappij aan het Land verschuldigd en daarvan kan geen gehele of gedeeltelijke terugvordering plaats hebben.

Artikel 21

Wanneer het Land rechtskundige bijstand moet inroepen voor het innen van een uit deze overeenkomst voortvloeiende vordering op de Maatschappij en in het geding de winnende partij is, zullen ook de buitengerechtelijke kosten door de Maatschappij worden gedragen, ook voor zover deze kosten niet reeds uit kracht van de rechterlijke uitspraak op de Maatschappij kunnen worden verhaald. Ook voor het geval de vordering buiten proces mocht kunnen worden geïnd, zullen de daarvoor gemaakte kosten ten laste van de Maatschappij komen.

Artikel 22

1. Bij de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst, of bij prijsgeving van een of meer gedeelten van het terrein op de voet van artikel 5, zal de Maatschappij nog gedurende een termijn van zes maanden het recht hebben om alle haar

Artikel 19.

De rechten en verplichtingen, uit deze overeenkomst voortvloeiende, mogen noch in hun geheel, noch gedeeltelijk worden overgedragen.

Artikel 20

1. De Maatschappij is bevoegd de ontginning te staken, indien en zodra zij ten genoegen van het Land, behoudens het bepaalde in artikel 18, heeft aangekondigd, dat uit de voortzetting van het bedrijf door haar geen voordeel kan worden behaald.

2. In dat geval hebben zowel het Land als de Maatschappij het recht om de overeenkomst door een enkele aanzegging, bij tegenwoordig exploitant aan de wederpartij te betekenen, daadte doen beëindigen, in welk geval de overeenkomst een einde neemt op de datum waarop het exploit is uitgebracht.

3. Behoudens het bepaalde in het vierde lid van dit artikel zal de Maatschappij van dat recht alleen mogen gebruikmaken wanneer zij aan al haar uit deze overeenkomst voortvloeiende verplichtingen volledig heeft voldaan of voor de behoorlijke nakoming daarvan, ten genoegen van het Land zekerheid heeft gesteld, welke blijft stand houden, totdat partijen volledig hebben afgerekend, een en ander behoudens het bepaalde in artikel 18.

4. Wanneer van het recht om de overeenkomst te beëindigen nog geen gebruik gemaakt is en inmiddels de omstandigheden zich dermate hebben gewijzigd, dat uit een voortzetting van het bedrijf voordeel kan worden behaald, een en ander ter uitsluitende beoordeling van het Land, heeft laatstgenoemde het recht de voortzetting van het bedrijf in zijn volle omvang binnen een door hem te bepalen termijn te vorderen, in welk geval de maatschappij haar recht op beëindigen der overeenkomst verliest. Bijkomende de Maatschappij in gebreke blijft aan deze vordering gevolg te geven, zal het terzake gerezen geschil bij arbitrage beslecht worden op de voet van artikel 18 van deze overeenkomst. Het Land zal, indien de uitspraak van scheidsmannen in zijn voordeel uitvalt en de Maatschappij weigert aan die uitspraak te voldoen, de overeenkomst op de wijze bij

toebehorende zaken op het voormalig terrein van haar werkzaamheden weg te nemen, alsmede de door haar aangelegde werken, zowel van constructieve als van andere aard, zoals gebouwen, installaties, machineren, enz., welke zich aldaar mochten bevinden, af te breken en weg te voeren. De Maatschappij is bevoegd deze zaken en de machines, bouwstoffen en materialen vrij van zakelijke belastingen, hoe ook genaamd, naar een plaats binnen of buiten Suriname te vervoeren, dan wel in Suriname te verkopen.

2. Werken als bedoeld in lid 1 van dit artikel, die niet binnen de in dat lid voorgeschreven termijn zijn afgebroken en weggevoerd komen, onverminderd het bepaalde in artikel 27 in eigendom toe aan het Land zonder dat het Land deswege tot enige schadeloosstelling gehouden is. Kan de Maatschappij zich terzake van het afbreken en wegvoeren op overmacht beroepen, dan wordt zij in de gelegenheid gesteld haar recht binnen een nadere termijn van drie maanden uit te oefenen.

3. Op de roerende zaken van de Maatschappij, welke zich na de in lid 1 van dit artikel bedoelde termijn op de in dat lid bedoelde domeingrond mochten bevinden, is de bepaling in het vorige lid mede van toepassing.

4. Bijaldien het Land mocht verlangen, dat werken, bedoeld in lid 1 intact zullen worden gelaten, teneinde door het Land te worden overgenomen, zal het Land binnen een door partijen overeengekomen termijn de waarde dier werken doen schatten en deze aan de Maatschappij uitkeren.

5. De in het vorig lid bedoelde schatting zal worden verricht door een commissie van drie deskundigen.

6. De aanwijzing van de deskundigen zal geschieden overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 ten aanzien van de benoeming van scheidsmannen.

7. De commissie van deskundigen zal binnen vijftien dagen na haar aanwijzing een aanvang met haar werk maken en van haar schatting binnen zes maanden rapport uitbrengen. De beslissing van deze commissie van deskundigen zal met meerderheid van stemmen worden genomen in eerste en enig res-sort.

8. De kosten der schatting zullen door het Land worden gedragen.

De Maatschappij verbindt zich om het Hoofd van de Geologisch-Mijnbouwkundige Dienst of diens plaatsvervanger in staat te stellen erop toe te zien, dat zij haar verplichtingen in verband met de uitvoering van deze overeenkomst voor zover rakende de wijze van de exploratie en/of de exploitatie naar behoren naleeft. De Maatschappij zal genoemde ambtenaar alle door hem gewenste inlichtingen verstrekken en hem toegang geven tot alle installaties, kantoren en gebouwen, bij haar in gebruik, somede tot het in artikel 1 juncto 3 lid 1 van deze overeenkomst bedoeld terrein.

Het Land heeft het recht ontbinding dezer overeenkomst te vorderen:

a. indien de Maatschappij ophoudt te voldoen aan de in het tweede lid van artikel 3 der Petroleumverordening 1982, zoals deze luidt blijkens de geldende tekst in G.B. 1953 No. 3, gestelde vereisten. Ontbinding uit dezen hoofde wordt alleen dan gevorderd wanneer de Maatschappij, na door het Land bij de waardersexploit van het felt dat en de redenen waarom zij niet meer voldoet aan gemelde vereisten, te zijn verwittigd, in gebreke blijft aan die vereisten te voldoen binnen een door het Land bij dat exploit voor elk geval in het bijzonder naar redelijkheid te stellen termijn;

b. indien de Maatschappij in strijd handelt met een of meer der bepalingen van deze overeenkomst of van een, door haar in verband met de door haar ondernomen ontginningen, na te leven algemene verordening, zullende de Maatschappij bijaldien zij nalatig is in de nakoming van enige, krachtens deze overeenkomst of bedoelde algemene verordening op haar rustende verplichting om te geven, te doen of na te laten, eerst en vooraf moeten worden in gebreke gesteld bij een deurwaardersexploit, waarbij zij wordt gesommeerd, binnen een voor elk geval in het bijzonder te stellen redelijke termijn, die verplichting alsnog na te komen.

1957

De Maatschappij verbindt zich om binnen zes maanden na de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst een verslag als bedoeld in artikel 5 lid 1 ten aanzien van het gehele concessie-terrein in te dienen.

Artikel 26.

1. Het niet-nakomen van een of meer der bepalingen van deze overeenkomst zal geen aanleiding zijn tot ontbinding van het contract, indien de niet-nakoming het gevolg is van overmacht.

In dat geval zullen de in de overeenkomst genoemde termijnen, voor zover zij uitsluitend betrekking hebben op de door de Maatschappij binnen een bepaald tijdvak na te komen andere dan financiële verplichtingen, door het Land worden verlengd met een termijn, gelijk aan de duur der overmacht. Die verlenging zal echter, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet van invloed zijn op de in artikel 1 vastgestelde duur der overeenkomst.

2. Indien tengevolge van overmacht de opschorting van het bedrijf de tijd van zes maanden mocht overschrijden, zal de duur der overeenkomst worden verlengd met het gezamenlijk aantal maanden van die opschorting of opschortingen.

Indien terzake in onderling overleg tussen partijen geen andere regeling wordt getroffen is de Maatschappij bij de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst of bij het prijsgeven van een of meer gedeelten van het terrein, op de voet van artikel 5, verplicht om, voor zover het Land zulks verlangt, binnen de in het eerste lid van artikel 22 bedoelde termijn, de door haar tot stand gebrachte werken op het voormalig terrein van haar werkzaamheden weg te nemen en het betreffend terrein op te leveren, voor zover redelijkerwijze mogelijk, in de staat, waarin het zich bij de aanvang van de werkzaamheden heeft bevonden. Alle aangebrachte verbeteringen komen ten voordele van de rechthebbenden op de grond. Indien

De Maatschappij verbindt zich om binnen zes maanden na de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst een verslag als bedoeld in artikel 5 lid 1 ten aanzien van het gehele concessie-terrein in te dienen.

Artikel 26.

1. Het niet-nakomen van een of meer der bepalingen van deze overeenkomst zal geen aanleiding zijn tot ontbinding van het contract, indien de niet-nakoming het gevolg is van overmacht.

In dat geval zullen de in de overeenkomst genoemde termijnen, voor zover zij uitsluitend betrekking hebben op de door de Maatschappij binnen een bepaald tijdvak na te komen andere dan financiële verplichtingen, door het Land worden verlengd met een termijn, gelijk aan de duur der overmacht. Die verlenging zal echter, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet van invloed zijn op de in artikel 1 vastgestelde duur der overeenkomst.

2. Indien tengevolge van overmacht de opschorting van het bedrijf de tijd van zes maanden mocht overschrijden, zal de duur der overeenkomst worden verlengd met het gezamenlijk aantal maanden van die opschorting of opschortingen.

Indien terzake in onderling overleg tussen partijen geen andere regeling wordt getroffen is de Maatschappij bij de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst of bij het prijsgeven van een of meer gedeelten van het terrein, op de voet van artikel 5, verplicht om, voor zover het Land zulks verlangt, binnen de in het eerste lid van artikel 22 bedoelde termijn, de door haar tot stand gebrachte werken op het voormalig terrein van haar werkzaamheden weg te nemen en het betreffend terrein op te leveren, voor zover redelijkerwijze mogelijk, in de staat, waarin het zich bij de aanvang van de werkzaamheden heeft bevonden. Alle aangebrachte verbeteringen komen ten voordele van de rechthebbenden op de grond. Indien

1957

De Maatschappij verbindt zich om binnen zes maanden na de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst een verslag als bedoeld in artikel 5 lid 1 ten aanzien van het gehele concessie-terrein in te dienen.

Artikel 26.

1. Het niet-nakomen van een of meer der bepalingen van deze overeenkomst zal geen aanleiding zijn tot ontbinding van het contract, indien de niet-nakoming het gevolg is van overmacht.

In dat geval zullen de in de overeenkomst genoemde termijnen, voor zover zij uitsluitend betrekking hebben op de door de Maatschappij binnen een bepaald tijdvak na te komen andere dan financiële verplichtingen, door het Land worden verlengd met een termijn, gelijk aan de duur der overmacht. Die verlenging zal echter, behoudens het bepaalde in het volgende lid, niet van invloed zijn op de in artikel 1 vastgestelde duur der overeenkomst.

2. Indien tengevolge van overmacht de opschorting van het bedrijf de tijd van zes maanden mocht overschrijden, zal de duur der overeenkomst worden verlengd met het gezamenlijk aantal maanden van die opschorting of opschortingen.

Indien terzake in onderling overleg tussen partijen geen andere regeling wordt getroffen is de Maatschappij bij de beëindiging of de ontbinding van deze overeenkomst of bij het prijsgeven van een of meer gedeelten van het terrein, op de voet van artikel 5, verplicht om, voor zover het Land zulks verlangt, binnen de in het eerste lid van artikel 22 bedoelde termijn, de door haar tot stand gebrachte werken op het voormalig terrein van haar werkzaamheden weg te nemen en het betreffend terrein op te leveren, voor zover redelijkerwijze mogelijk, in de staat, waarin het zich bij de aanvang van de werkzaamheden heeft bevonden. Alle aangebrachte verbeteringen komen ten voordele van de rechthebbenden op de grond. Indien

de Maatschappij in gebreke mocht blijven, te dezen aan haar verplichtingen te voldoen, zal het Land bevoegd zijn op kosten van de Maatschappij de nodige voorzieningen te treffen.

Alle op deze overeenkomst vallende kosten zijn ten laste van de Maatschappij.

1. Het Land verbindt zich zonder toestemming van de Maatschappij van haar geen inkomstenbelasting of daarvoor in de plaats tredende belasting naar de winst te heffen volgens een hoger tarief dan:

- 30% van de eerste f 5.000.000 van de winst, met dien verstande, dat, over de eerste f 5.000.000 van de winst niet meer inkomstenbelasting dan volgens het normale tarief zal worden geheven;
- 40% van de volgende f 5.000.000 van de winst;
- 50% van het gedeelte van de winst boven f 10.000.000.

2. Indien de inkomstenbelasting of een daarvoor in de plaats treurende belasting naar de winst van de Maatschappij zal worden geheven volgens een hoger tarief, evenwel binnen de in lid 1 gestelde grenzen dan van andere Maatschappijen, zal de belasting voorzover zij hoger is, niet worden aangemerkt als een nieuwe speciale belasting als bedoeld in artikel 10 lid 2.

3. a. De exploratie- en voorbereidingskosten gemaakt in de periode van vijf jaar na het tijdstip waarop deze overkomst is aangegaan mogen worden beschouwd als onkosten van het jaar waarin zij zijn gemaakt.

b. De kapitaalsuitgaven gedaan in de onder a bedoelde periode mogen worden afgeschreven in het jaar waarin zij zijn gedaan;

c. verliezen geleden in de onder a bedoelde periode worden ten volle gecompenseerd met latere winsten.

4. Geen invoerrecht zal worden geheven op de machinerieën,

1957.

werktuigen, handgereedschappen, bestemd om te worden gebruikt voor de exploratie en exploitatie en op de materialen nodig voor de bouw c.q. de aanleg van gebouwen in het olieveld, van steigers, kaden, pijpleidingen en dergelijke zaken, een en ander mits wordt voldaan aan de voorwaarden, welke zullen worden gesteld om een juiste toepassing der vrijstelling te verzekeren.

Artikel 30.

Partijen kiezen voor de uitvoering van deze overeenkomst en van al wat daarop betrekking heeft, alsmede voor de gevolgen van ontbinding en beëindiging van deze overeenkomst, algemeen en onveranderlijk woonplaats ten kantore van de Directeur van Financiën te Paramaribo. Echter zal gemeld domicilie met wederzijds goedvinden van partijen veranderd mogen worden.

[translation in relevant part from the original in Dutch]

1957

No. 15

GOVERNMENT GAZETTE OF SURINAME

LAW of 26 January 1957, concerning the conclusion of an agreement with the Company limited by Shares 'Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) registered in Paramaribo, for exploration for and the exploitation of petroleum and sulphur.

IN THE NAME OF THE QUEEN!

THE GOVERNOR OF SURINAME,

Having considered that,
it is desirable pursuant to Article 5 of the Petroleum Law of 1932 (applicable text G.G. 1953 No. 3) and in view of paragraph III item 1 of the General Provisions of the Minerals Law (applicable text G.G. 1952 No. 28) as amended by the Law of 19 February 1955 (G.G. No. 27) to enter into an agreement with the Company limited by Shares 'Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) registered in Paramaribo, for exploration for and the exploitation of petroleum and sulphur;

Having heard the Advisory Council and in mutual consultation with the States has laid down the following Law:

Article 1

The Minister of Finance may enter into an agreement with the Company limited by Shares 'Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) registered in Paramaribo, subject to the conditions contained in the draft attached to this Ordinance, for exploration for and the exploitation of petroleum and sulphur in an area delineated as indicated in Article 1 of the draft referred to and attached to this Ordinance.

Article 2

This Law shall come into force with effect from the day after its pronouncement.

Done in Paramaribo on 26 January 1957
J. VAN TILBURG.

The Minister of Finance
W.G.H.Ch.J. SMIT

Issued at Paramaribo, 26 January 1957
The Minister of Internal Affairs,
JOHAN H. FERRIER

APPENDIX to the Law of 26 January 1957 concerning the conclusion of an agreement with the Company limited by Shares 'Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) registered in Paramaribo, for exploration for and the exploitation of petroleum and sulphur.

The following agreement has been made between the legal person of Suriname, represented in this matter by the Minister of Finance of Suriname (referred to in this agreement as 'the Country'), pursuant to the authorization granted by the Law of 26 January 1957 (G.G. No. 15) and the company limited by shares 'Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) registered in Paramaribo, represented in this matter pursuant to its articles of association by its President and its Managing Director (referred to in this agreement as 'the Company'):

Article 1

1. Pursuant to Article 5, paragraphs 2 and 3 of the Petroleum Law 1932 and in view of paragraph III item 1 of the General Provisions of the Minerals Law, the Country hereby grants to the Company, to the exclusion of others, and the Company accepts, for the period of forty consecutive years counting from, the right to explore for and to exploit (excluding radioactive substances however):

- a. petroleum, bitumen, mineral wax and all other sorts of bituminous or hydrocarbon substances, whether in solid, liquid or gas form, as well as all sorts of natural gases, flammable or inert, all to the extent that they do not form part of solid rock that would have to be entirely extracted for them to be exploited;
- b. iodine and sulphur, as well as compounds of these and all valuable minerals found in or forming part of the natural products referred to under a., or of the petroleum sources;
- c. sulphur and its compounds where these occur independently and are not in or part of the natural products referred to under a and b;

in the area delineated as follows:

to the North: by the boundary of the sea bed connected to the coast, to the extent the Country can put forward a claim to it;

to the West: by the western boundary of Suriname;

to the South: by the line joining the astronomical post on Olga on the Corantijn river and the lighting structure on Galibi on the Marowijne river and the extension of that line to the western boundary of Suriname, the post and lighting structure being as on the map of Suriname, scale 1: 200,000 prepared by L. A. Bakhuis and W. de Quant, situated respectively at 5° 19' 35.5" latitude north and 57° 16' 56.2" longitude west, and 5° 44' 35.9" latitude north and 53° 58' 32.3" longitude west from Greenwich;

to the East: by the astronomical meridian over the lighting structure on Galibi.

[...]

MEMORANDUM

No. 47

Van: DWH/CA

Aan: *u*
7 Div. 8 via DWH, JARA

12 juli 1958

Betreft: Continentale shelf Brits-Guyana.

Bijgaande aide-mémoire werd mij overhandigd door Miss Pestell, derde secretaris verbonden aan de Britse Ambassade alhier. Bij een daaraan voorafgaande bespreking gaf Mejuffrouw Pestell te kennen, [dat het bepaaldelijk niet de bedoeling van de Britse Regering was met de verlening van deze exploratie-vergunning aan de Ruahine Oil Company te prejudiciëren op een definitieve regeling van de grens tussen Suriname en Brits-Guyana.

De bedoeling van de mededeling, vervat in de aide-mémoire, was slechts om de Nederlandse Regering daarvan op de hoogte te stellen,] aan haar overlatende de Regering van Suriname terzake in te lichten. Ik merkte tegenover Mej. Pestell op, (dat hoewel er nog geen grensverdrag bestaat, tot dusver al jaren lang wederzijds is aanvaard, dat de gehele Corantijn (de grensrivier), en derhalve ook de monding daarvan Surinaams grondgebied is. Als gevolg daarvan zou m.i. de aan genoemde oliemaatschappij te verlenen vergunning niet ook de monding van de Corantijn mogen betreffen.) Mej. Pestell zeide niet te kunnen beoordelen wat de gegeven omschrijving precies inhoudt.

Aangezien ook mijnerzijds uit de omschrijving niet kan worden opgemaakt of de monding van de Corantijn-rivier daarin is begrepen, zou ik willen voorstellen Marine terzake advies te vragen.

12/7.50

Zou u ook willen weten of de monding van de Corantijn-rivier in de Nederlandse zee valt?

*De heer Heltje
Jensen*

*Ik vraag mij af, of deze nieuwspijpen bij een
aanwinst van olie bij van Londen over het
Van onderscheidende...
13/7.50*

[translation from the original in Dutch]

MEMORANDUM

No. 47

12 July 1958

From: DWH/CA

To: Acting S via DWH, JURA

Re: Continental shelf British Guiana

The enclosed aide-mémoire was handed to me by Miss Pestell, Third Secretary attached to the British Ambassador in this city. In a discussion beforehand Miss Pestell informed me that it was definitely not the intention of the British Government, in granting this exploration permit to the Ruahine Oil Company, to prejudice a definitive settlement of the boundary between Suriname and British Guiana.

The intention behind the communication, included in the aide-mémoire, was merely to keep the Netherlands Government informed of this, leaving the latter to inform the Suriname Government on the matter. I observed to Miss Pestell that, although no boundary treaty yet exists, it has been accepted mutually for years that the entire Corantijn (the boundary river) and therefore also its mouth, is Surinamese territory and that in consequence, in my view the permit to be granted to the said oil company ought not to include the mouth of the Corantijn. Miss Pestell said that she could not form a judgment as to what exactly the description as provide involved.

As I am also unable to deduce from the description whether or not it includes the mouth of the Corantijn, I would like to propose that Navy be asked an advice on this matter.

MINISTERIE VAN MARINE

NOTA

van: het hoofd der afdeling juridische zaken
aan: de chef hydrografie

Opsteller: Mr van der Burg

Datum: 15 DEC. 1958

Doordruk:

Nummer: JZ. 6227

Medezenden: 651164/355609 + d. 355609⁽³⁾

Classificatie: geheim

0/3/589

Onderwerp: basislijn voor vaststelling middenlijn
aan de westgrens van het continentaal
plateau van Suriname. (JZ 13/355609/vdB)

De Corantijn met zijn monding wordt in zijn geheel als Surinaams gebied beschouwd, zulks op grond van oude gewoonte. Hierover bestaat geen tractaat dat een aanknopingspunt biedt voor de beantwoording van de vraag waar de overgang van de rivier in de territoriale zee geacht moet worden plaats te vinden.

Het volkenrecht bevat voor situaties als zich met betrekking tot de Corantijn voordoen geen duidelijke concrete regels voor de vaststelling der gewenste basislijn. Het lijkt het meest verantwoord voor deze rivier en zijn monding de beginselen te volgen welke vrij algemeen worden geaccepteerd voor de vaststelling van de omvang van baaien, waarvan beide kusten behoren tot dezelfde staat. Voor deze vaststelling zijn nieuwe regels geformuleerd in artikel 7 van het dit voorjaar te Genève gesloten verdrag nopens de territoriale zee en de contiguous zone. Daarbij dient echter een beperking in acht genomen te worden, nl. dat als sluitlijn niet zou mogen worden genomen een lijn tot een maximumlengte van 24 mijl, maar een maximumlengte van 10 mijl. Deze laatste lengte wordt door Nederland als geldend volkenrecht aanvaard. De nieuwe van 24 mijl is nog in discussie.

De sluitlijn van maximaal 10 mijl moet dan aldus worden aangebracht dat

- a. wanneer de afstand tussen de laagwaterlijnen bij punten die als natuurlijke punten van ingang van de rivier kunnen worden aangemerkt geen 10 mijl overschrijdt, de verbindingslijn tussen die natuurlijke punten van ingang wordt aangehouden,
- b. wanneer de afstand tussen de laagwaterlijnen bij de natuurlijke punten van ingang wel de 10 mijl overschrijdt, een basislijn van 10 mijl wordt getrokken aan de binnenzijde van de zo even bedoelde lijn en op zodanige wijze, dat de sluitlijn de maximaal mogelijke hoeveelheid water afsluit.

Ingevolge van het ministerie van buitenlandse zaken ontvangen aanvraag moge ik U verzoeken op basis van bovenomschreven beginselen ~~en wel van kaart 217 als van kaart 222~~ een viertal exemplaren te doen vervaardigen, waarop met inachtneming van de verkregen basislijn de medianlijn staat aangegeven, welke de continentale plateaus van Suriname en Brits Guyana scheidt.

Exh. 651165/355609 met dossier deel III, voeg ik hierbij.

HET HOOFD DER AFDELING JURIDISCHE ZAKEN,

Indices:

Mr L.J. van der Burg w.h.

MINISTRY OF THE NAVY
MEMORANDUM

From: Head of Legal Affairs Department
To: Head of Hydrography

Author: Mr. van der Burg
Date: 15 December 1958
Number: JZ.6227
Classification: secret

Subject: Baseline for determination of midline on the western boundary of the continental shelf of Suriname. (JZ 13/355609/vdB)

The Corantijn, together with its mouth, is considered as Surinamese territory in its entirety, based on old custom. There is no treatise on this offering any starting point to answer the question of where the river has to be considered to turn into the territorial sea.

International law does not contain clear concrete rules for determining the desired baseline for situations such as that found in relation to the Corantijn. For this river and its mouth it would seem to be most appropriate to follow the principles generally accepted for determining the extent of bays where both coasts belong to the same state. For this task, new rules have been formulated in Article 7 of the Convention on the Territorial Sea and the Contiguous Zone, signed this spring in Geneva. However a limitation needs to be taken into account, namely that the closing line should not be taken to be a line up to a maximum length of 24 miles, but a maximum length of 10 miles. This latter length is accepted by the Netherlands as the applicable international law. The new length of 24 miles is still under discussion.

The closing line of up to 10 miles must then be applied in such a way that

- a. if the distance between the low-water lines at points that can be seen as natural entrance points of the river does not exceed 10 miles, the connection line between those natural points of entry is maintained,
- b. if the distance between the low-water lines at the natural entrance points to the river exceeds 10 miles, a baseline of 10 miles should be drawn on the inside of the line just referred to, in such a way that the closing line closes off the maximum possible amount of water.

Pursuant to the request received from the Ministry of Foreign Affairs, I would request you to have four copies made of [*deleted: both chart 217 and*] chart 222 on the basis of the principles outlined above, showing the median line taking into account the baseline obtained which divides the continental shelves of Suriname and British Guiana.

I enclose Exh. 651165/355609 with file part III.

THE HEAD OF THE LEGAL AFFAIRS DEPARTMENT

Mr. L.J. Van der Burg

GOUVERNEMENTSBLAD
VAN
SURINAME

Landsverordening van 13 oktober 1964 houdende machtiging tot het aangaan van een overeenkomst met de „N.V. Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” („Colmar Surinam Oil Company”), strekkende tot nadere wijziging en aanvulling van de met haar krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. no. 15) aangegane overeenkomst.

IN NAAM DER KONINGIN!
DE GOUVERNEUR VAN SURINAME,

In overweging genomen hebbende dat het ter bevordering van een doelmatige exploratie en exploitatie van delfstoffen in of op het onder de Atlantische Oceaan gelegen deel van het continentaal plateau, waarop de rechtspersoon Suriname souvereine rechten heeft, wenschelijk is om de door het Land met de „Naamloze Vennootschap Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company) krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. 1957 no. 15) gesloten overeenkomst voor de opsporing en ontginning van petroleum en zwavel nader te wijzigen; heeft, de Raad van Advies gehoord, met gemeen overleg der Staten, vastgesteld onderstaande landsverordening:

Artikel I

(1) De Ministers van Opbouw en van Financiën worden gemachtigd om namens het Land met de „Naamloze Vennootschap Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company) een overeenkomst aan te gaan, ertoe strekkende dat in de tussen het Land en die vennootschap krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. 1957 no. 15) op 30 januari 1957 gesloten overeenkomst, zoals deze is gewijzigd en aangevuld bij de nadere overeenkomsten van 29 januari 1960 en van 26 januari 1963 krachtens de Landsverordeningen van 29 januari 1960 (G.B. 1960 no. 9) en van 19 januari 1963 (G.B. 1963 no. 10), de nadere wijzigingen en aanvullingen worden aangebracht, vermeld in de bij de onderhavige landsverordening behorende bijlagen.

(2) De machtiging bedoeld in lid (1) strekt zich mede uit tot het aangaan van alle aanvullende overeenkomsten waarnaar in de overeenkomst wordt verwezen.

(3) Deze landsverordening verstaat hierna onder:
het continentale plateau: het onder de Atlantische Oceaan gelegen deel van de zeebodem en de ondergrond daarvan, waarop Suriname soevereine rechten heeft overeenkomstig het op 29 april 1958 te Genève gesloten Verdrag inzake het continentale plateau (Trb. 1959, 126);

de overeenkomst: de in het eerste lid bedoelde overeenkomst van 30 januari 1957, zoals deze zal luiden nadat daarin de nadere wijzigingen en aanvullingen zijn aangebracht, vermeld in de bij deze landsverordening behorende bijlagen;

de deelgerechtigden: de in het eerste lid bedoelde naamloze vennootschap alsmede haar opvolgers en elke andere naamloze vennootschap, waaraan een onverdeeld aandeel in de concessie met toestemming van het Land op de voet van artikel 19 van de overeenkomst is overgedragen.

Artikel II

Bij strijd van het bepaalde in de overeenkomst met bepaalde voorkomende in enige wettelijke regeling betreffende eigen angelegenheden van Suriname, met uitzondering van de Staatsregeling van Suriname, vindt derogatie aan laatstbedoelde bepalingen plaats, indien en voorzover zulkt noodzakelijk is ter nakoming van de verplichtingen volgens de overeenkomst of ter uitoefening van de daaruit voortvloeiende rechten en voorrechten.

Artikel III

De toepasselijkheid van de verordening wordt beperkt door de regels van het volkenrecht.

Artikel IV

De in of op het continentale plateau aanwezige delfstoffen zijn eigendom van Suriname.

Artikel V

De eigendom van de delfstoffen, welke met gebruikmaking van een door Suriname verleende concessie worden gewonnen, gaat door de winning over op de houder van de concessie.

Artikel VI

Het is verboden in, op of boven het continentale plateau
(a) een onderzoek in welke vorm dan ook naar de aanwezigheid van delfstoffen in te stellen, zonder een daartoe door of namens Suriname verleende vergunning of concessie;
(b) delfstoffen te onginnen zonder een daartoe door of namens Suriname verleende concessie.

Artikel VII

Elke deelgerechtigde wordt steeds geacht in Suriname te zijn gevestigd, voorzover zulks van belang is voor de heffing en invordering van belastingen, royalty en vastrecht van haar zelf of van derden, die op enigerlei wijze als aandeelhouders, schuldeisers, rechthebbenden of anderszins belang in haar hebben.

Artikel VIII

Ten aanzien van hem, die anders dan als als deelgerechtigde of anders dan als houder van effecten een aandeel geniet in de winst uit de in de overeenkomst bedoelde bedrijfsuitvoering ten laste van een of meer deelgerechtigden, vindt de heffing van inkomstenbelasting plaats met inachtneming van het in de overeenkomst bepaalde.

Hij is medeaansprakelijk voor een met zijn winstaandeel evenredig deel van het door de betrokken deelgerechtigde verschuldigde vastrecht, royalty en inkomstenbelasting.

Artikel IX

Het vastrecht en de royalty, verschuldigd ingevolge de overeenkomst, kunnen op de voet van belastingen worden ingevorderd.

Artikel X

Bij landsbesluit kunnen, voorzover nodig, in afwijking van wettelijke regelingen betreffende eigen angelegenheden van Suriname, administratieve voorschriften gegeven worden, welke de uitvoering van de overeenkomst vergemakkelijken.

Artikel XI

Het Surinaams Wetboek van Strafrecht wordt als volgt gewijzigd:

vulling van de met die maatschappij oorspronkelijk aangegane overeenkomst, van welke nader aan te gane overeenkomst een concept als bijlage van de ontwerp-landsverordening is aangebracht. Zoals uit de considerans van de ontwerp-landsverordening blijkt is o.m. wijziging en aanvulling van de oorspronkelijk aangegane overeenkomst wenselijk in verband met de bevordering van een doelmatige exploratie en exploitatie van delfstoffen in of op het onder de Atlantische Oceaan gelegen deel van het continentale plateau waarop Suriname soevereine rechten heeft.

Voor Suriname is het momenteel van belang, dat in de ontwerp-landsverordening de rechtstreekse, welke Suriname op het continentale plateau heeft, wordt vastgelegd, waarbij kan worden uitgegaan van het Verdrag van Genève van 29 april 1958 (Tractatenblad 1959 no. 126).

Alhoewel gemeld verdrag voor Suriname nog niet van toepassing is, mogen de regelingen betreffende de het continentale plateau, zoals vervat in gemeld verdrag, thans reeds als geldend volkenrecht worden beschouwd, zodat volkenrechtelijk vaststaat, dat iedere kuststaat soevereine rechten tot exploratie en exploitatie van delfstoffen op of in de zeebedding en de ondergrond van het aan zijn kustten grenzende zeegebied, dat buiten de territoriale zee is gelegen, kan doen gelden. In verband hiermede hebben ondergetekenden het wenselijk gevonden om in de ontwerp-landsverordening het eigendomsrecht van Suriname op de in of op het continentale plateau aanwezige delfstoffen uitdrukkelijk vast te leggen.

Ten aanzien van de aan te gane overeenkomst, waarvoor blijkens de ingediende ontwerp-landsverordening van Uw College goedkeuring wordt gevraagd moge voor een uitvoerige toelichting daarvan verwezen worden naar de afzonderlijke Memorie van Toelichting te dier zake.

De Minister van Opbouw,

De Minister van Financiën,

In artikel 3 wordt na „aan boord van een Nederlands of Surinaams vaartuig” ingevoegd:
„of luchtvaartuig, dan wel op een mijnbouwinstallatie op het continentale plateau voor de kust van Suriname gelegen”.

In de artikelen 220 en 221 wordt in plaats van „enig vaartuig” gelezen: „enig vaartuig of luchtvaartuig dan wel enige installatie als bedoeld in artikel 3”.

Artikel XII

Deze landsverordening treedt in werking op de dag volgende op die van uitgifte van het Gouvernementsblad waarin zij is geplaatst.

Gegeven te Paramaribo, de 13de oktober 1964.

F. Haverschmidt.

De Minister van Opbouw a.i.,

J. Thijm.

De Minister van Financiën a.i.,

J. S. P. Kraag.

Uitgegeven te Paramaribo de 13de oktober 1964

De Minister van Binnenlandse Zaken, a.i.

Dr. Mr. Jan H. Adhin

Landsverordening van 13 oktober 1964 houdende machtiging tot het aangaan van een overeenkomst met de N.V. Colmar Surinaamse Olie Maatschappij (Colmar Surinam Oil Company), strekkende tot nadere wijziging en aanvulling van de met haar op 30 januari 1957 krachtens de landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. no. 15) aangegane overeenkomst.

MEMORIE VAN TOELICHTING

De aan Uw College ter goedkeuring aangeboden ontwerp-landsverordening beoogt de Ministers van Opbouw en van Financiën te machtigen om met de Colmar Surinaamse Olie Maatschappij (Colmar Surinam Oil Company) een overeenkomst aan te gaan tot nadere wijziging en aanvulling van de met haar op 30 januari 1957 aangegane overeenkomst.

Bijlage behorende bij de Landsverordening van 13 oktober 1964 houdende machtiging tot het aangaan van een overeenkomst met de N.V. „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij” (Colmar Surinam Oil Company), strekkende tot nadere wijziging en aanvulling van de met haar op 30 januari 1957 krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. 1957 no. 15) aangegane overeenkomst.

Artikel 1

In plaats van het laatste gedeelte van lid 1, beginnende met de regel „in het terrein, dat begrensd is als volgt.”, wordt gelezen: „Op of in een concessie terrein, bestaande uit een landareaal en een zeeareaal, welk concessie terrein de volgende begrenzingen heeft:

ten noorden: zover als 's Lands aanspraken met betrekking tot het continentale plateau reiken;

ten westen: door de linkeroever van de Corantijn, zijnde de territoriale westgrens van het Land en voorts door het verlengde daarvan zeewaarts in de territoriale wateren en over het continentale plateau in de richting 10° oost van het ware noorden;

ten zuiden: door de rechte welke gaat over de astronomische pilaar Olga aan de Corantijnrivier en over de lichtopstand te Galibi aan de Marowijnrivier, zoals beide punten waren gelegen op 30 januari 1957, en wel respectievelijk op 5°18'45"0 N.B. en 57°16'47"4 W.L. van Greenwich en op 5°44'44"8 N.B. en 53°59'07"9 W.L. van Greenwich, met inbegrip van de verlengingen van genoemde rechte, westwaarts tot de territoriale westgrens van het Land en oostwaarts tot de territoriale oostgrens van het Land;

ten oosten: door de territoriale oostgrens van het Land en voorts door het verlengde daarvan zeewaarts in de territoriale wateren en over het continentale plateau in de richting 30° oost van het ware noorden.

Het concessie terrein zal, zodra de Maatschappij daarvan de len vrijelijk heeft afgestoten of heeft moeten afstoten volgens enige bepalingen van deze overeenkomst, dienovereenkomstig, worden verkleind, onverminderd het bepaalde in lid 2 par. d, e en f.

In plaats van lid 2 wordt gelezen:

„2a. Onder „grens tussen het landareaal en het zeeareaal” wordt in deze overeenkomst verstaan: de rechthoekig gebroken lijn als zodanig aangeduid in Bijlage I met bijbehorende toelichting in Bijlage Ia.

Het „landareaal” is het deel van het concessie terrein, dat gelegen is ten zuiden van de grens tussen het landareaal en het zeeareaal; het „zeeareaal” is het deel van het concessie terrein ten noorden van die grens. Van het zeeareaal worden voor de toepassing van deze overeenkomst dezelfde binnen de kustlijn voorkomende gronden uitgezonderd als die in par. b uitgezonderd voor het landareaal.

Het gedeelte van het zeeareaal, dat gelegen is ten zuiden van 8° N.B., wordt voor deze overeenkomst aangeduid als „zuidelijk zeeareaal”, en het gedeelte ten noorden van 8° N.B. als „noordelijk zeeareaal”.

Onder „kustlijn” wordt in deze overeenkomst verstaan: de begrenzing van Suriname door de zee bij gemiddeld laagwater.

Onder „s Lands aanspraken met betrekking tot het continentale plateau” wordt voor deze overeenkomst verstaan: de aanspraken welke het Land heeft en/of zal hebben met betrekking tot de opsporing en/of ontginning van delfstoffen, met inbegrip van die genoemd in lid 1, voorkomende op of in het direct of indirect met 's Lands zee kust verbonden continentale plateau, alsmede op of in de helling en overige voorzettingen van bedoeld continentale plateau.

Onder „mineraal voorkomen” wordt voor deze overeenkomst verstaan: een voorkomen van één of meer van de in lid 1 genoemde delfstoffen.

b. Het in lid 1 genoemde landareaal is schetsmatig aangeduid in Bijlage I, waarbij behoort de toelichting in Bijlage Ia, welke laatste bijlage door ondertekening door het Land en de Maatschappij is gewaarmerkt. De totale oppervlakte van dit landareaal wordt voor deze overeenkomst gesteld op 1.320.500 hectare. Van dit landareaal worden voor de toepassing van deze overeenkomst, met inbegrip van het in artikel 2 bepaalde inzake het door de Maatschappij aan het Land verschuldigde vastrecht, echter uitgezonderd: alle daarin gelegen bewoningssentra, de gronden welke voor openbare dienst en/of voor werken van algemeen nut worden gebruikt, alsmede de percelen welke aan particuliere personen of instellingen in eigendom of in allodiale eigendom en erfelijk bezit toebehoren, en voorts de terreingedeelten welke voor 30 januari

1957 door het Land in erfpacht waren uitgegeven. Al deze gronden tezamen worden gerekend een oppervlakte van 163.500 hectare te beslaan, zodat de oppervlakte van het voor de toepassing van deze overeenkomst uitgegeven landareaal, behoudens verminderingen op grond van enige bepaling van deze overeenkomst geacht wordt te bedragen 1.157.000 hectare.

c. Over het zuidelijk zeeareaal wordt een net gedacht van blokken, elk van vijf breedte- en vijf lengteminuten (5 zeemijl of 9265 meter), met een voor deze overeenkomst voor ieder blok op 8584 hectare gestelde oppervlakte. Bedoeld blokkennet sluit aan op de meridianen van het geografische net voor de hele graden ten opzichte van Greenwich alsmede op de breedtecircels van dit net voor de hele graden ten opzichte van de equator.

Het aantal blokken wordt bij het tot standkomen van deze overeenkomst gesteld op 1176; de blokken zijn genummerd 1 tot en met 1176; zij worden geacht het zuidelijk zeeareaal uit te maken en te verdelen, totdat krachtens enige bepaling van deze overeenkomst uitbreiding en/of verkleining van het aantal blokken plaatsvindt.

Het zuidelijk zeeareaal wordt bovendien verdeeld in negen zones, aangeduid met de letters A tot en met I.

De blok en zoneverdeling van het zuidelijk zeeareaal zijn aangegeven in Bijlage I met bijbehorende toelichting in Bijlage Ia. Ingeval de landmeetkundige grondslag van Bijlage I, alsmede andere daarvoor van belang zijnde gegevens daadwerkelijk zijn gewijzigd op grond van nieuwe meetresultaten, zullen de Bijlagen I en/of Ia, alsmede de in deze overeenkomst gebruikte grondslagen voor de begrenzingen respectievelijk verdelingen van het zeeareaal door het landareaal, het zuidelijk en het noordelijk zeeareaal door het landareaal, teneinde bedoelde bijlagen en grondslagen aan te passen aan de nieuwe gegevens, onverminderd het aan het Land voorbehouden recht op aanpassing volgens het bepaalde in par. d, e en f.

d. Het Land en de Maatschappij erkennen de mogelijkheid, dat alsnog door het soevereine gezag bij eenzijdige verklaring of bij internationaal verdrag een nadere aanduiding en/of begrenzing van 's Lands afspraken met betrekking tot het continentale plateau vastgesteld worden, en evenzo de mogelijkheid, dat bij eenzijdige verklaring of internationaal verdrag een nadere, meer nauwkeurige bepaling en/of eventueel herziening van 's Lands territoriale wettelijke en oostgrenzen vastgesteld worden, met name in de omgeving van

de monding van de Corantijn- respectievelijk de Marowijnrivier. Het Land behoudt zich het recht voor na enige vaststelling als bedoeld en na overleg met de Maatschappij, de onderscheiden voorlopige verdelingen van het concessie terrein daarmee in overeenstemming te brengen, met inbegrip van de nodige uitbreiding en/of verkleining van het in par. c bedoelde blokkennet over het zuidelijk zeeareaal. Voor zover zulks met het oog op het internationaal rechtsverkeer voor het Land noodzakelijk is, zullen vorenbedoelde aanpassingen met terugwerkende kracht mogelijk zijn. De uitbreiding of verkleining van de in par. c genoemde zones van het zuidelijk zeeareaal als gevolg van enige aanpassing van eerdergenoemde blokverdeling zal geschieden met handhaving, voorzover mogelijk, van de uit par. c en Bijlagen I en Ia af te leiden begrenzingen van de onderscheiden negen zones, en zonodig met rechtlijnige verlenging of verkorting van de onderlinge begrenzingen.

e. Een aanpassing op grond van het bepaalde in par. d brengt generlei wijziging in het tot de datum van totstandkoming daarvan voor de Maatschappij ontstane fiscale, financiële en andere verplichtingen, tenzij in deze overeenkomst uitdrukkelijk anders is bepaald. Evenzo zal de Maatschappij altijd gekwetst zijn en blijven ten aanzien van elke verplichting welke zal zijn nagekomen voor zodanige aanpassing.

Vanaf bovengenoemde datum zal de nieuwe situatie de grondslag vormen voor de verdere verplichtingen van de Maatschappij, tenzij in deze overeenkomst uitdrukkelijk anders is bepaald.

f. Onverminderd het bepaalde in par. e wordt enig al of niet ontginbaar gebied, dat bij enige vaststelling als bedoeld in par. d buiten de territoriale grenzen van het Land of 's Lands aanspraak ken met betrekking tot het continentale plateau blijkt te vallen, geacht nimmer het onderwerp van deze overeenkomst te hebben uitgemaakt.

Het Land zal ter zake tot generlei schadeloosstelling of andere vergoeding jegens de Maatschappij gehouden zijn en de Maatschappij zal aan deze overeenkomst generlei aanspraak op zodanig gebied ontlennen. De Maatschappij zal het Land vrijwaren tegenover elke schade-actie, welke uit haar activiteit in of met betrekking tot bedoeld gebied mocht voortvloeien.

g. Indien en zolang het op grond van onzekerheid met betrekking tot de juridische status van een bepaald deel van het concessie terrein, of wegens andere redenen van overmacht, redelijkerwijs

wijze niet van de Maatschappij verwacht kan worden, dat zij in bedoeld deel opsporings- en ontginningswerkzaamheden verricht zal de Maatschappij ten aanzien van die werkzaamheden in dat deel zijn vrijgesteld, evenwel zonder dat zulks het totaal der verplichtingen tot opsporing en ontginning volgens deze overeenkomst zal verminderen.

Lid 3 wordt vernummerd tot lid 3 par. a. In plaats van het slot daarvan, beginnende met de woorden "exploitatie van petroleumproducten" wordt gelezen:

"ontginning van de in lid 1 genoemde delfstoffen op of in de bodem met inbegrip van het continentale plateau alsmede de helling en overige voortzettingen hiervan. Het in deze paragraaf genoemde de recht tot verlenging heeft voor wat betreft het zuidelijk zee-areaal alleen betrekking op de volgens artikel 1bis, lid 1, par. a onder (i) als ontginbaar aangemerkte blokken, welke de Maatschappij nog niet heeft afgestoten vóór 30 januari 1997. Met betrekking tot deze blokken heeft de Maatschappij bovendien het recht tot verlenging van haar recht tot opsporing."

Toegevoegd worden de paragrafen b en c, luidende:

"b. De Maatschappij heeft op de wijze aangegeven in par. a. met inachtneming van de beperking op grond van het bepaalde in artikel 1bis, lid 2, par. h, het recht tot verlenging van haar recht tot ontginning en bovendien tot opsporing van de in lid 1 genoemde delfstoffen met betrekking tot alle delen van het noordelijk zee-areaal, voorzover zij haar rechten op deze delen nog niet heeft prijsgegeven vóór 30 januari 1997.

Het in de voorgaande zin bedoelde recht van verlenging is, met inachtneming van de beperking op grond van het bepaalde in artikel 1bis, lid 2, par. e en h, eveneens van toepassing op de blokken van het zuidelijk zeeareaal, die niet volgens artikel 1bis, lid 1, par. a onder (i) als ontginbaar zijn aangemerkt en welke de Maatschappij tevens nog niet heeft afgestoten vóór 30 januari 1997, voor zover ten aanzien van een dergelijk blok bovendien voldaan is aan één van de volgende voorwaarden:

- (i) dat de Maatschappij vóór 30 januari 1997 heeft aangetoond, dat de zee binnen het blok een gemiddelde diepte heeft van tenminste 200 meter; of
- (ii) dat de Maatschappij vóór 30 januari 1997 op grond van minstens één boring binnen het blok heeft aangetoond, dat het een deel omvat van een één geheel vormend, apart mineraal voorkomend, dat middels één of meer producerende putten in één of meer van de maximaal acht, die

aan het betreffende blok grenzende blokken na 30 januari 1992 nog in ontginning is of is geweest; of

- (iii) dat de Maatschappij vóór 30 januari 1997, op grond van minstens één boring binnen het blok, ten genoegen van het Land en met inachtneming van de alsdan terzake beschikbare gegevens en gangbare opvattingen, heeft aangetoond, dat het blok geheel of gedeeltelijk redelijkerwijze een aansluitende voortzetting omvat van een na 30 januari 1992 nog in ontginning zijnd één geheel vormend apart mineraal voorkomen.

c. De wijze, waarop de Maatschappij bij verlenging van haar rechten als bedoeld in par. b. de alsdan mede voor verdere opsporing aangehouden delen van haar concessie terrein zal dienen af te stoten, zal nader door het Land en de Maatschappij worden geregeld, waarvoor de onderhandelingen zullen beginnen niet later dan 30 januari 1995."

In lid 4 wordt in plaats van het zinsdeel, beginnende met de woorden "het deel van het concessie terrein" en eindigende met de woorden "van de Coppenerivier" gelezen: "het deel van het landareaal ten westen van de linkerover van de Coppenerivier". Verder wordt in plaats van woorden "verplicht dit deel" gelezen: "verplicht dit deel van het landareaal", en in plaats van "art. 5, lid 1" wordt gelezen "artikel 5".

In lid 6 wordt in plaats van de woorden "het concessie terrein" gelezen: "het landareaal".

In lid 7 wordt in plaats van de woorden "het terrein" gelezen: "het landareaal"; en in plaats van "art. 5, lid 1" wordt gelezen: "artikel 5".

Artikel 1bis

Toegevoegd wordt een nieuw artikel 1bis, luidende:

"Artikel 1bis

1a. Tenzij in deze overeenkomst uitdrukkelijk anders is bepaald, zal de Maatschappij tot 30 januari 1997 de hieronder volgens (i) of (ii) als ontginbaar aangemerkte blokken van het zuidelijk zee-areaal mogen behouden, ongeacht hun aantal.

- (i) Zodra een blok middels een producerende put binnen dat blok in produktie is of is geweest, wordt het, voorzover zulk niet reeds eerder is geschied op grond van het be-

paalde onder (ii), als ontginbaar aangemerkt vanaf de datum, waarop de eerste put binnen dat blok voor het eerst in produktie is gebracht. De incidentele opbrengst van koolwaterstoffen tijdens enige proefnemingen op enige boring zal niet beschouwd worden als produktie.

(ii) Zodra de Maatschappij onder overlegging van gegevens schriftelijk verklaart dat een blok, op grond van één of meer boringen binnen dat blok, geheel of gedeeltelijk één of meer minerale voorkomens omvat, welke naar haar oordeel hetzij apart hetzij gezamenlijk economisch ontginbaar zijn of kunnen zijn, wordt dat blok, voorzover zulks niet reeds eerder is geschied op grond van het bepaalde onder (i), als ontginbaar aangemerkt vanaf de datum van ontvangst door het Land van voornoemde verklaring, met inachtneming evenwel hiervan, dat, indien het Land binnen dertig dagen na bovengenoemde ontvangstdatum aan de Maatschappij schriftelijk verklaart, dat het de aanwezigheid van minerale voorkomens op grond van de verstrekte gegevens niet aangetoond acht, de in artikel 18bis genoemde Technische Commissie hieromtrent beslist binnen één jaar na bovenbedoelde verklaring van het Land. Hangende de beslissing van de Technische Commissie blijft het blok als ontginbaar aangemerkt.

b. Elk van de in artikel 1. lid 2, par. c genoemde zones A tot en met I zal in zijn geheel als "potentiële zone" worden aangemerkt met ingang van de datum van voltooiing van de vroegste boring in die zone, welke volgens de dan gangbare technische opvattingen in de petroleumwinning beschouwd moet worden als de ontdekkingsboring van een geheel of gedeeltelijk binnen die zone gelegen mineraal voorkomen, dat later wordt ontgonnen of later op de voet van par. a onder (ii) als economisch ontginbaar wordt aangemerkt. De ontdekkingsboring moet gelegen zijn binnen de nader hand vastgestelde begrenzing van het betreffende minerale voorkomen. Evenzo zal een zone als potentieel worden aangemerkt, indien een geheel of gedeeltelijk binnen die zone gelegen mineraal voorkomen kennelijk van zodanige aard is, dat de Maatschappij dat voorkomen op grond daarvan als economisch ontginbaar had behoren aan te merken, en wel met ingang van voltooiing van de betreffende ontdekkingsboring.

Indien een mineraal voorkomen zich uitstrekt over meer dan één zone, zullen de zones, waarin de ontdekkingsboring niet is gelegen, eerst als potentieel worden aangemerkt vanaf het tijdstip

waarop een blok daarin ontginbaar wordt volgens het bepaalde in par. a.

Voorts zal een zone in elk geval als potentieel worden aangemerkt, zodra een blok, gelegen in die zone, als ontginbaar is aangemerkt.

c. Een eenmaal volgens par. a als ontginbaar aangemerkt blok zal voor deze overeenkomst nimmer meer die hoedanigheid verliezen, zelfs indien een eventuele produktie binnen dat blok tijdelijk of definitief is gestaakt, of indien de Maatschappij terugkomt op haar in par. a onder (ii) bedoelde verklaring, of indien later op andere wijze blijkt, dat het blok niet voor ontginning in aanmerking komt.

Een eenmaal volgens par. b als potentieel aangemerkte zone zal voor deze overeenkomst nimmer meer die hoedanigheid verliezen, ongeacht of later het blok, waarin de in par. b bedoelde eerste ontdekkingsboring is gelegen, of enig als ontginbaar aangemerkt blok in die zone op grond van enige bepaling van deze overeenkomst wederom ter beschikking van het Land is gekomen.

2a. Tenzij uit enige bepaling van deze overeenkomst anders blijkt, zal de Maatschappij telkens vóór een bepaalde datum, verder aangeduid als "schemadatum", aangegeven in onderstaand schema, behoudens het bepaalde in de par. g en h, tenminste het daarachter opgegeven aantal exploratieboringen, als bedoeld in lid 3, par. a, in het zuidelijk zecaraal moeten hebben voltooid, en zal zij hoogstens de daarachter tevens opgegeven aantallen van de in art. 1. lid 2, par. c genoemde blokken van het zuidelijk zecaraal naar eigen keuze mogen overhouden in de gedeelten ten noorden respectievelijk ten zuiden van 7½° N.B. Daartoe zullen door de Maatschappij tijdig, met inachtneming van het bepaalde in artikel 5, de nodige blokken door afstoting wederom ter beschikking van het Land moeten worden gesteld.

Schemadatum	Minimum aantal exploratieboringen (cumulatief)	Maximaal aantal over te houden blokken	zuid van 7½° N.B.	noord van 7½° N.B.
30 januari 1967	4	670	onbepaald	onbepaald
30 januari 1971	8	520	onbepaald	onbepaald

1964	No. 86	1964	No. 86
30 januari 1975	12	370	onbepaald
30 januari 1979	15	200	255
30 januari 1983	20	110	215
30 januari 1987	22	95	180

De Maatschappij zal vóór 30 januari 1997 een cumulatief totaal van minstens 26 exploratieboringen in het zuidelijk zeeareaal hebben voltooid

- b. Een uitbreiding of verkleining van de blokverdeling van het zuidelijk zeeareaal als gevolg van enige aanpassing bedoeld in artikel 1, lid 2, par. d en f, brengt generlei wijziging in het schema van par. a.
- c. Afstoting van gedeelten van het zuidelijk zeeareaal kan slechts geschieden bij gehele blokken.

Alle blokken, welke gelet op de begrenzing van het zuidelijk zeeareaal ten dele daarbuiten vallen of blijken te vallen, gelden voor de afstoting als gehele blokken.

d. Indien op een bepaalde schemadatum het gezamenlijk totaal van de voordien als ontginbaar aangemerkte en op die datum nog door de Maatschappij behouden blokken ten zuiden van 7^{1/2}° N.B. groter mocht zijn dan het op dat tijdstip volgens par. a in dat deel van het zuidelijk zeeareaal toelaatbare maximum, dan zal dit maximum met betrekking tot deze schemadatum en alle daarop volgende schemadata worden verhoogd tot vorengenoemd gezamenlijk totaal van de bedoelde als ontginbaar aangemerkte blokken.

Het hierboven bepaalde is van overeenkomstige toepassing voor het deel van het zuidelijk zeeareaal ten noorden van 7^{1/2}° N.B.

e. Wanneer de Maatschappij op een bepaalde schemadatum in het zuidelijk zeeareaal ten zuiden respectievelijk ten noorden van 7^{1/2}° N.B., behoudens het bepaalde in par. d, meer blokken overhoudt dan zij in het betreffende gedeelte hoogstens mag overhouden, dan zal de Minister van Opbouw, na voorafgaande in gebreke stelling volgens artikel 24, naar eigen keuze, met inachtneming van de bepalingen van de voorgaande paragrafen, de rechten van de Maatschappij op de nodige niet vóór bedoelde schemadatum als ontginbaar aangemerkte blokken alsnog vervallen verklaren, zolang dat het aantal alsdan door de Maatschappij overgehouden blijft

ken in dat gedeelte in overeenstemming is met hetgeen zij aldaar hoogstens mag overhouden. De aldus vervallen verklaarde blokken zullen als door de Maatschappij afgestoten worden beschouwd vanaf de betreffende schemadatum.

Indien de Maatschappij haar verzuim herstelt vóór bovenbedoelde verklaring door de Minister van Opbouw, en wel door het alsnog afstoten van het terzake ontbrekende aantal blokken, dan zal de Minister van Opbouw niet meer tot het doen van de eerdergenoemde verklaring gerechtigd zijn.

f. De Maatschappij zal vóór 30 januari 1973 haar boorwerkzaamheden zodanig hebben verspreid dat tenminste één exploratieboring is verricht in elk der drie onderstaande gedeelten van het zuidelijk zeeareaal:

- (i) Het westelijke gedeelte, bestaande uit de zones A, D en G.
- (ii) Het middelste gedeelte, bestaande uit de zones B, E en H.
- (iii) Het oostelijke gedeelte, bestaande uit de zone C, F en I.

g. Wanneer, na 30 januari 1971, de Maatschappij tijdig vóór een bepaalde schemadatum heeft aangetoond, dat zij het met betrekking tot die datum verplicht minimum aantal exploratieboringen in het zuidelijk zeeareaal niet zal kunnen voltooien vanwege een daarvoor te gering blijkend aantal aldaar te onderzoeken mogelijkheden, dan zal zij geacht worden aan haar met betrekking tot die datum geldende boorverplichting te hebben voldaan, wanneer het gezamenlijk totaal van alle vóór meergenoemde datum in het zuidelijk en noordelijk zeeareaal voltooide exploratieboringen, pro- duktieputten en andere tot minstens 750 meter diepte onder de zeebodem reikende boringen minstens dubbel zo groot is als het met betrekking tot die datum vereiste aantal exploratieboringen in het zuidelijk zeeareaal volgens het schema van lid 2, par. a.

h. Wanneer de Maatschappij, met inachtneming van het bepaalde in par. g, na voorafgaande ingebrekestelling volgens artikel 24, vóór een bepaalde schemadatum niet heeft voldaan aan haar uit deze overeenkomst voortvloeiende verplichting tot voltooiing van het betreffende minimum aantal exploratieboringen in het zuidelijk zeeareaal, dan verliest zij met uitsluiting van rechterlijke tussenkomst op de betreffende schemadatum al haar rechten op de niet als ontginbaar aangemerkte blokken van het zuidelijk zeeareaal, tenzij de Minister van Opbouw beschikt, dat de Maatschappij haar rechten op bepaalde van die blokken mag behouden.

In bovenbedoeld geval kan de Minister van Opbouw verkla- ren, dat de Maatschappij eveneens al haar rechten verliest op die gedeelten van het noordelijk zeeareaal, waarvan zij door gebrek aan diligentie naar alsdan geldende maatstaven de ontginbaarheid niet heeft aangetoond.

De voorgaande bepalingen van deze paragraaf zullen na 30 januari 1975 geen toepassing vinden, indien de in artikel 13bis ge- noemde Technische Commissie beslist, dat de achterstand op een schemadatum in het voltooien van het voorgeschreven aantal ex- ploratieve en andee boringen, niet het gevolg is van onvoldoende diligentie zijdens de Maatschappij.

3a Voor deze overeenkomst zal een boring geacht worden een „exploratieboring” te zijn, wanneer voldaan is aan de twee onder- staande vereisten:

- (i) De boring dient te voldoen aan de definities en toelich- tingen voor een „exploratory hole” als aangegeven in het artikel van Frederic H. Lahee in het „Bulletin” van de „American Association of Petroleum Geologists”, deel 29 no. 6, juni 1945, p. 629 e.v. De in artikel 13bis genoemde Technische Commissie kan te gelegener tijd deze defini- ties en toelichtingen wijzigen ter aanpassing daarvan aan de doelstellingen van deze overeenkomst, met dien ver- stande echter dat zodanige wijziging niet de hoedanigheid kan beïnvloeden van een vóór het tijdstip van de formatie vaststelling van die wijziging begonnen boring.
- (ii) De boring dient een diepte van tenminste 750 meter on- der de zeebodem respectievelijk het landoppervlak te heb- ben bereikt. Een ondiepere boring zal evenwel ook als ex- ploratieboring worden aangemerkt, indien zij daadwerke- lijk tot een produktieput is afgewerkt.

b. De gegevens nodig om vast te stellen dat de boring voldoet aan de onder (i) en (ii) van par. a gestelde vereisten dienen zo- spoedig mogelijk schriftelijk door de Maatschappij aan het Land te worden overgelegd. De boring zal als exploratieboring worden aangemerkt met ingang van de datum van ontvangst dezer gege- vens door het Land. Het Land kan binnen dertig dagen na boven- genoemde ontvangstdatum aan de Maatschappij schriftelijk ver- ren, dat de boring op grond van de verstrekte gegevens niet als exploratieboring behoort te worden aangemerkt. In dit geval be- slist de in artikel 13bis genoemde Technische Commissie bin- nens één jaar na deze verklaring door het Land omtrent de hoedan- heid van de boring. Zolang de Technische Commissie niet het

gendeel heeft uitgesproken, blijft de boring evenwel als exploratie- boring aangemerkt.”

Artikel 2

Aan het slot van lid 1 wordt de volgende alinea toegevoegd:

„Onverminderd het voorgaande zijn algemeen geldende nieu- we wettelijke voorschriften op het gebied van de opsporing, de ontginning, de opslag, het transport en de bewerking en verwer- king van de in artikel 1 genoemde delfstoffen van toepassing, voor zover zij niet in strijd zijn met deze overeenkomst.”

In lid 2 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

In plaats van „een vastrecht per ha” wordt gelezen: „voor het jaren”.

In plaats van „een vastrecht per ha” wordt gelezen: „voor het landareaal een vastrecht per hectare”.

In plaats van „het terrein” wordt gelezen: „het landareaal”.

Lid 3 komt te vervallen. Toegevoegd wordt een nieuw lid 3, luidende

„3a. De Maatschappij zal bovendien, met inachtneming van het bepaalde in par. c, voor de blokken van het zuidelijk zeeareaal, ongeacht of zij gelet op de begrenzing daarvan ten dele daarbuiten vallen of blijken te vallen, een vastrecht volgens onderstaand ta- rief bij vooruitbetaling hebben te voldoen, zolang zij op deze blok- ken rechten tot opsporing en/of ontginning van de in artikel 1 ge- noemde delfstoffen kan doen gelden.

(i) Met ingang van 1 juli 1964 totdat eventueel het tarief vol- gens (ii) of (iii) hieronder in werking treedt, geldt een vastrecht naar reden van f 9,00 per blok per kalender- kwartaal.

(ii) Met ingang van het 21ste kalenderkwartaal na de vroegste datum, waarop enige zone volgens artikel 1bis, lid 1, par b gerekend moet worden als potentieel te zijn aangemerkt, geldt een vastrecht voor de blokken in deze zone naar re- den van f 450,00 per blok per kalenderkwartaal.

(iii) Met ingang van 1 april 1987 geldt een vastrecht naar re- den van f 450,00 per blok per kalenderkwartaal voor alle blokken ten zuiden van 7½° N.B., zelfs indien zij niet be- behoren tot een potentiële zone.

b. Voor de berekening van het vastrecht voor het zuidelijk zee-areaal wordt een deel van een kalenderkwartaal langer dan 45 opeenvolgende dagen gerekend voor een vol kalenderkwartaal, en een deel korter of ten hoogste gelijk aan 45 opeenvolgende dagen wordt verwaarloosd.

c. Zodra en zolang de Maatschappij een blok middels één of meer daarbinnen gelegen produceerende putten in produktie heeft, zal zij het in par. a voor dat blok bedoelde vastrecht niet behoeven te voldoen. Deze vrijdom geldt met ingang van het eerste kalenderkwartaal, nadat de produktie binnen dat blok is begonnen of hervat, tot het einde van het kalenderkwartaal, waarin die produktie tijdelijk of definitief is gestaakt. Voor de toepassing van deze bepaling zal enige stilstand in de produktie van een blok, welke minstens 90 opeenvolgende dagen duurt, als een staking van die produktie worden beschouwd."

Lid 4 wordt vernummerd tot lid 4, par. a. In deze paragraaf wordt in plaats van „bedoelde betalingen” gelezen: „bedoelde betalingen voor het landareaal”.

Toegevoegd worden de paragrafen b en c, luidende:

„b. Met in achtneming van het bepaalde in par. c zullen de betalingen voor het zuidelijk zeeareaal ieder kalenderkwartaal ten kantore bovengenoemd moeten worden voldaan uiterlijk op de eerste dag van het kwartaal waarover het vastrecht verschuldigd is.

c. Indien het feit, dat een zone met ingang van een vroegere datum als potentieel moet worden aangemerkt, eerst wordt gekonstateerd na het begin van het 21ste kalenderkwartaal volgend op de vroegere datum, dan zal het achterstallige deel van het vastrecht voor het zuidelijk zeeareaal worden aangezuiverd binnen dertig dagen na de datum, waarop zodanig feit wordt gekonstateerd.”

Toegevoegd wordt lid 5, luidende:

„5a. Bij gebreke van betaling van het in lid 2 genoemde vastrecht voor het landareaal, na ingebrekestelling volgens artikel 24, vervallen na de daarbij gestelde termijn van tenminste 3 maanden zonder rechterlijke tussenkomst alle rechten van de Maatschappij tot opsporing en/of ontginning van de in artikel 1 genoemde delstoffen voor wat betreft het landareaal.

b. Bij gebreke van betaling van het in lid 3 genoemde vastrecht voor het zuidelijk zeeareaal, met inachtneming van het bepaalde

in lid 4, par. b, of bij gebreke van aanzuivering van het in lid 4, par. c bedoelde achterstallige deel van dit vastrecht, is de Maatschappij een boete verschuldigd ter grootte van 1% van het verschuldigde bedrag voor elke dag van ingebreke zijn. Indien de Maatschappij het ontbrekende bedrag plus de boete, na ingebrekestelling volgens artikel 24, niet voldoet, vervallen zonder rechterlijke tussenkomst al haar rechten op de blokken en gedeelten van het zuidelijk respectievelijk het noordelijk zeeareaal, waarin zij op de bij vorenbedoelde ingebrekestelling gestelde vervaldag van de betaling of aanzuivering geen daadwerkelijke produktie had. De Maatschappij blijft evenwel het ontbrekende bedrag en de boete verschuldigd, alsmede het tot het einde van het betreffende kalenderkwartaal geldende vastrecht voor de volgens deze paragraaf vervallen blokken van het zuidelijk zeeareaal.”

Artikel 3

In lid 1 wordt in plaats van de woorden „de navolgende gronden voor zoveel” gelezen: „de navolgende binnen de kustlijn voorkomende gronden van het concessieterrrein voor zoveel”.

Lid 2 wordt gelezen als volgt:

„2. Het Land is bevoegd om binnen de kustlijn voorkomende gronden van het concessieterrrein aan derden in eigendom of in allodiale eigendom en erfelijk bezit uit te geven”.

In de eerste zin van lid 3 wordt in plaats van de woorden „gronden, behorende tot het in artikel 1 omschreven terrein”, gelezen: „binnen de kustlijn voorkomende gronden van het concessieterrrein”. Verder vervallen de laatste twee zinnen, aanvangende met de woorden „Van het voornemen” en eindigende met de woorden „rekening worden gehouden”.

Artikel 4

In lid 2 wordt in plaats van de tweede zin, beginnende met de woorden „In verband hiermede” en eindigende met de woorden „dier werkzaamheden”, gelezen:

„Het hiervoren bepaalde is in verband met de veiligheid en de vrije vaart op de open zee mede van toepassing op de werkzaamheden in het zeeareal. De Maatschappij zal telkens tijdig vóór de aanvang van de werkzaamheden in of aan de openbare vaarwateren en op zee aan de Havenmeester behoren kennis te geven van de juiste plaats van het tijdstip van aanvang dier werkzaamheden.”

De leden 3 en 4 worden vernummerd tot 4 respectievelijk 5.

In het nieuw genummerde lid 5 wordt in plaats van de woorden „lid 3” gelezen: „lid 4”. Toegevoegd worden de nieuwe leden 3 en 6, luidende:

„3. Onverminderd de bevoegdheid van het Land om terzake algemene of speciale voorschriften vast te stellen zal de Maatschappij voorkomen, dat haar werkzaamheden in rivieren en op zee zodanig geschieden, dat op niet te rechtvaardigen wijze achteruitgang of andere benadeling van de visstand en de stand van schaalvis, schelp- en weekdieren of andere levende natuurlijke rijkdommen van binnen- en buitenwateren en van de zee ontstaat. De Maatschappij is tevens verplicht de geëigende maatregelen te nemen, dat noch door haar noch door anderen, die met het transport van op haar concessieterrrein gewonnen delfstoffen of met andere ma-

deze overeenkomst verband houdende werkzaamheden zijn belast, het wateroppervlak op zodanige wijze wordt verontreinigd, dat het vogelbestand hierdoor schade ondervindt of in enig ander opzicht daarvan nadeel wordt ondervonden.

6. Het Land is bevoegd op of in het concessieterrrein op elk gebied wetenschappelijk onderzoek te verrichten of hiervoor aan derden toestemming te verlenen. Indien zodanig onderzoek direct of indirect van belang is voor de opsporing en/of ontginning van de in artikel 1 genoemde delfstoffen, zal het Land al hetgeen in zijn vermogen ligt verrichten, opdat alle basisgegevens en resultaten van dat onderzoek zo spoedig mogelijk ter beschikking van de Maatschappij worden gesteld.”

Bijlage Ia van de bijlage, behorende bij de overeenkomst tussen de rechtspersoon Suriname en de naamloze vennootschap „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij“ („Colmar Surinam Oil Company“), krachtens de Landsverordening van 13 oktober 1964 (G.B. 1964 no. 86), houdende machtiging tot het aangaan van een overeenkomst met de N.V. „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij“ („Colmar Surinam Oil Company“), strykkende tot nadere wijziging en aanvulling van de met haar op 30 januari 1957 krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. 1957 no. 15) aangegane overeenkomst.

1. De onderhavige Bijlage Ia is een toelichting op Bijlage I van de in hoofde dezes genoemde bijlage, een toelichting dus op de figuratieve concessiekaart behorende bij de overeenkomst tussen het Land en de N.V. „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij“ voor de opsporing en ontginning van aardolie en aanverwante delfstoffen, zoals deze kaart zal gelden nadat de oorspronkelijke overeenkomst krachtens de Landsverordening van 26 januari 1957 (G.B. 1957 no. 15) nader gewijzigd is krachtens de Landsverordening van 13 okt. 1964 (G.B. 1964 no. 86).

2. De concessiekaart volgens Bijlage I is getekend naar de volgende basisgegevens:

(a) Voor het noordelijk deel van Suriname: de Overzichtskaart met hoogtelijnen van Suriname, schaal 1:500.000, bladen I en II, uitgegeven door het Centraal Bureau Luchtkaartering te Paramaribo, 1e druk 1961.

(b) Voor de detailkaart bij Olga aan de Corantijn: de Topografische kaart met hoogtelijnen, schaal 1:200.000, blad F, uitgegeven door het Centraal Bureau Luchtkaartering te Paramaribo, 1e druk 1958.

(c) Voor de detailkaart bij de Corantijnmond; de Zeeskaart Suriname, Corantijn- en Nickerierivier, schaal 1:75.000, nr. 2228, uitgegeven door de Chef der Hydrografie te 's-Gravenhage, januari 1960, waarbij het in punt 3 onder (b) genoemde grensmerk is ingetekend volgens de aldaar genoemde lengte en breedte.

(d) Voor de detailkaart bij de Marowijnmond; de hydrografische opname 1:37.500 van de Dienst Haven- en Loodswezen van de monding van de Marowijne in juli 1963, waarbij de in punt 3 onder (c) genoemde (oude) lichtopstand te Galibi is ingetekend volgens de aldaar genoemde lengte en breedte.

3. Ten aanzien van lengte en breedte van onderstaande terrein merken geldt het volgende:

(a) De astronomische pijlar Olga aan de Corantijn:

5°18'45"0 N.B. en 57°16'47"4 W.L., zoals vastgesteld in 1948 door de KLM Aeroarco N.V. voor het astronomisch station A.S. V bij de bepaling van de meetkundige grondslag voor de in 1947 uitgevoerde luchtkaartering.

(b) Het grensmerk bij de traliemast op de linkerover van de Corantijn bij de monding: 5°59'53"8 N.B. en 57°8'51"5 W.L., zoals internationaal vastgesteld in 1936 door de Nederlands-Britse commissie voor bepaling van de grens.

(c) De (oude) lichtopstand te Galibi aan de Marowijne: 5°44'44"8 N.B. en 53°59'07"9 W.L., zoals vastgesteld in 1947 door de KLM Aeroarco N.V. voor het astronomisch station A.S. C bij de bepaling van de meetkundige grondslag voor de in 1947 uitgevoerde luchtkaartering.

4. De westelijke begrenzing van het concessie terrein op de linkerover van de Corantijn is op de kaart landinwaarts getekend om duidelijk aan te geven dat de begrenzing hier westwaarts tenminste samenvalt met de snijlijn van het landoppervlak van de linkerover met het rivieniveau bij hoogwater.

De westelijke begrenzing over zee wordt gevormd door de lijn over het in punt 3 onder (b) genoemde grensmerk bij de traliemast en gaande in de richting 10 (tien) graden ten oosten van het Ware Noorden (N10°). Deze lijn zet noordwaarts voort, zoals op de kaart weergegeven door de pijl bij het punt „x“ tot daar waar 's Lands aanspraken op het continentale plateau bij de rand daarvan volgens internationaal recht reiken.

5. Voor het aangeven van de oostelijke begrenzing van het concessie terrein is eerst de verbindingslijn getrokken van de „Hoek Galibi“ op de linkerover van de Marowijne naar de „Pointe des Hattes“ op de rechterover. De verbindingslijn snijdt bij het punt „v“ op de kaart het diepste deel van de vaargeul in de Marowijnmond, zoals de ligging van dit diepste deel is af te leiden uit de hydrografische opname in juli 1963 door de Dienst Haven- en Loodswezen (zie de in punt 2 onder (d) genoemde opname). Van punt „v“ is een lijn getrokken in de richting 30 (dertig) graden ten oosten van het Ware Noorden (N 30°0). Deze lijn snijdt in punt „w“ de zuidelijke begrenzing van het concessie terrein, gevormd door de lijn gaande over de astronomische pijlar Olga aan de Corantijn en de (oude) lichtopstand bij Galibi aan de Marowijne. De oostelijke begrenzing van het concessie terrein wordt gevormd door bovengenoemde lijn in de richting N 30°0 en wel vanaf het punt „w“. Deze oostgrens zet zich noordoostwaarts voort, zoals op de kaart weergegeven door de pijl bij het punt „y“, tot daar waar 's Lands aanspraken op het continentale plateau bij de rand daarvan volgens internationaal recht reiken.

6. De grens tussen het landareaal en het zeeareaal wordt gevormd door de rechthoekig gebroken lijn, welke op de kaart aangegeven is door de lijn a-b-c-d-e-f-g-h-i-j-k-l-m-n-o-p-q-r-s.

Het landareaal wordt weergegeven door de met rood omlijnde figuur en het zuidelijk zeeareaal door die omlijnd met groen; het noordelijk zeeareaal wordt aangegeven door de met blauw niet volledig omlijnde figuur.

7. In onderstaande tabel zijn de begrenzingen aangegeven van de negen zones A t/m I van het zuidelijk zeeareaal:

Zone Begrenzing volgens de gebroken lijn:

- A a-grensmerk bij traliemast aa-ab-ac-ad-ae-af-ah-ig-ih-e-d-c-b-a.
- B ia-f-ae-ad-ac-ab-av-vg-ah-ai-aj-ak-ak-sam-an-ao-ap-am-ik-j-i.
- C ap-ao-an-am-al-ak-aj-ai-ah-ag-dd-w-(oude) lichtop-stand Galibi-s-r-q-p-o-n-ap.
- D aa-bb-aq-ar-as-at-au-av-ab-aa.
- E av-au-at-as-ar-aq-aw-ax-ay-az-ba-ag-av.
- F ag-ba-az-ay-ax-aw-bo-ee-dd-ag.
- G bb-cc-bc-bd-be-bf-bg-aq-bb.
- H aq-bg-bf-be-bd-bc-bh-bi-bj-bk-bl-bm-bn-bo-aw-aq.
- I bo-bn-bm-bl-bk-bj-bi-bl-ff-ee-bo.

Paramaribo 164

Voor de rechtspersoon Voor de N.V. „Colmar Surinaamse Olie Maatschappij”,
Suriname,

MEMORIE VAN TOELICHTING

Algemeen

(1) De oorspronkelijke overeenkomst met de Colmar Surinaamse Olie Maatschappij van 30 januari 1957 was — ook na de inmiddels in 1960 en 1963 aangebrachte wijzigingen — voornamelijk gericht op de opsporing en ontginning van aardolie en aanverwante delfstoffen in onze kustvlakte, dus op het vasteland van Suriname. Weliswaar kon de Maatschappij haar activiteiten ook uitbreiden tot op zee, en wel op „de met de kust verbonden zeebedding voorzover het Land daarop aanspraken kan doen gelden” (zie artikel 1, lid 1 van de oorspronkelijke overeenkomst), doch in feite waren de bepalingen niet of onvoldoende aangepast aan de bijzondere omstandigheden waaronder de opsporing en ontginning van aardolie e.d. in de open zee zou moeten plaatsvinden. Van daar dan ook, dat de voorgestelde wijzigingen en aanvullingen vooral beogen om de opsporing en de ontginning op de open zee — dat wil zeggen op ons continentale plateau dat zich tot ver noordoorts waarts onder het zee-oppervlak voortzet — beter te regelen, zoveel mogelijk aansluitend op de bepalingen.

(2) In nauw verband met het voorgaande staan de wijzigingen en aanvullingen van financiële en met name fiskale aard. De kosten verbonden aan een exploratie op zee en vooral ook die verbonden aan een eventuele exploitatie van productierende putten op zee, zijn namelijk aanzienlijk hoger dan wanneer dergelijke activiteiten plaatsvinden op het vasteland. Met het oog daarop wordt voor de zgn. „buitengaatse” bedrijfsvoering van de Maatschappij, welke plaatsvindt op zee op een afstand van meer dan 15 kilometer uit de kust, een fiscaal regime voorgesteld, dat — voor namelijk tot begin 1987 — voor de Maatschappij aantrekkelijker is dan het oorspronkelijke, dat in feite opgesteld was met het oog op een exploitatie hoofdzakelijk op het vasteland. Reeds bij de laatste wijziging van de overeenkomst in 1963 waren enkele bepalingen met deze strekking in de overeenkomst opgenomen. De thans voorge-

Veel uitgebreider is de eigenlijke tekst van de diverse wijzigingen en aanvullingen op de bestaande overeenkomst, welke als bijlage is toegevoegd aan bovenbedoelde machtigingsverordening. De ondergetekenden zijn er zich wel van bewust, dat de gevolgde procedure tot gevolg heeft gehad dat diverse artikelen van zeer uiteenlopende uitgebreidheid zijn ontstaan, waardoor afbreuk wordt gedaan aan de uiterlijke vorm van de overeenkomst. Niettemin is hieraan de voorkeur gegeven boven het ontwerpen van een geheel nieuwe overeenkomst. Het huidige ontwerp is formeel de overeenkomst van 1957 gebleven, welke door onderhandelingen tot deze vorm is uitgewerkt.

(5) De nieuwe, aanvullende bepalingen van artikel 1, lid 1 van de gewijzigde overeenkomst geven op vollediger wijze de begrenzing van het gehele concessie-terrein, waarbij thans ook duidelijkker is gesteld dat daaronder mede begrepen wordt het gehele continentale plateau onder de oceaan voor zover Suriname daarop aanspraken maakt overeenkomstig het verdrag van Genève (29 april 1958) inzake het continentale plateau voor de opsporing en ontginning van minerale rijkdommen; zie ook de Bijlagen I en II. Het concessie-terrein wordt in het zuiden, dus op het vasteland, begrensd door de oorspronkelijke rechte lijn gaan de over Olga aan de Corantijn en Gaiibi aan de Marowijne. De west- en oostgrenzen corresponderen, voor zover op het vasteland gelegen, met onze territoriale grenzen met Brits, respectievelijk Frans-Guyana; op zee komen zij overeen met de westelijke respectievelijk oostelijke begrenzing van Suriname's aanspraken op het continentale plateau. In het noorden strekt het concessie-terrein zich eigenlijk onbepaald uit, en wel tot daar waar Suriname's aanspraken op het continentale plateau volgens internationaal recht reiken, dat is tot een diepte van 200 meter of daar voorbij, tot waar de diepte van de bovengestelde wateren de exploitatie van de natuurlijke rijkdommen van die gebieden nog mogelijk maakt. Opvallend is dat deze noordgrens dus niet gefixeerd is, maar zich verder zeewaarts uit kan strekken naarmate de voorschrijdende techniek en gewijzigde economi-

Concessie-
terrein

stelde financiële wijzigingen en aanvullingen beogen een nadere uitwerking van deze materie. Hierdoor wordt een beter evenwicht verkregen tussen enerzijds de financiële verplichtingen van de Maatschappij jegens het Land en anderzijds de grotere financiële offers en het aanzienlijker risico van de Maatschappij, welke nu eenmaal verbonden zijn aan de opsporing en ontginning buitengaan.

Verder worden financieel-juridische wijzigingen en aanvullingen voorgesteld, waardoor het mogelijk wordt dat de onderneming overgaat in handen van een Amerikaanse „Western Hemisphere Trade Corporation” (zoals het geval was bij de omzetting van de Surinaamse Bauxite Maatschappij in de Surinaamse Aluminium Company), terwijl ook declinering door meerdere maatschappijen, in eerste instantie een belangrijke groep Franse oliemaatschappijen, mogelijk wordt gemaakt. Ook deze maatregelen hebben ten doel de financiële structuur van de onderneming zoveel mogelijk te verstevigen met het oog op de aanzienlijke investeringen voor haar buitengaatse operaties.

(3) Ten slotte is van de gelegenheid gebruik gemaakt om een aantal aangelegenheden van technische aard betreffende of in verband met de opsporing, ontginning, het transport, de bewerking en verwerking van aardolie en aanverwante delfstoffen beter en gedetailleerder te regelen.

(4) De ontwerp-landsverordening zelf, houdende een machtiging tot wijziging van de overeenkomst, bevat slechts een aantal korte algemene artikelen, genummerd I t/m XI. Zij behandelen voornamelijk de definities voor „het continentale plateau”, „de overeenkomst” en „de deelgerechtigden” (artikel I), de derogatie-bepaling (artikel II), enkele algemene volkenrechtelijke bepalingen voornamelijk met betrekking tot de opsporing en winning van delfstoffen op of in het continentale plateau (artikelen III t/m VI), enkele algemene aspecten van financieel-juridische aard (artikelen VII t/m IX), en de mogelijkheid voor het geven van afwijkende administratieve voorschriften (artikel X).

sche omstandigheden de exploitatie van delfstoffen steeds diepere delen van de zee mogelijk maken.

(6) Het concessie terrein wordt volgens artikel 1, leden 1 en 2 onderscheiden in een zuidelijk gelegen landareaal, gelegen dus op het vasteland en wel tot even ten zuiden van de kustlijn, met aangrenzende ten noorden daarvan het zeeareaal, dat zich uitstrekt ver in zee geheel tot bovengenoemde niet-gefixeerde noordelijke begrenzing van Suriname's aanspraken op het continentale plateau. Aangezien het meer noordelijke deel van deze aanspraken op het continentale plateau met het oog op de aldaar voorkomende zeediepten van in het algemeen meer en veel meer dan 200 meter weinig relevant is, wordt het zeeareaal nog verdeeld in een zuidelijk en noordelijk zeeareaal. De grens tussen deze beide delen wordt gevormd door de 8ste breedtegraad, die op ruim 220 kilometer afstand ten noorden van onze kust ligt. Het zuidelijk zeeareaal nu, dat zich dus uitstrekt van het noordelijkste deel van onze kuststrook tot ver in zee tot de 8ste breedtegraad, is het belangrijkste deel van het gehele concessie terrein. Vandaar dan ook dat een aantal gedetailleerde bepalingen, omtrent de verplichte afstoting van teringedeelten de minimale boorverplichting, de spreiding van de boringen en het gedifferentieerde tarief voor de betaling van een vast oppervlakte recht, speciaal voor dit zuidelijk zeeareaal aan de overeenkomst wordt toegevoegd. Met het oog op de formulering en hantering van deze bepalingen wordt het zuidelijk zeeareaal verdeeld in een groot aantal vierkanten, totaal 1176 stuks, door een indeling in blokken, elk van 5 breedte- en 5 lengteminuten (5 zeemijl — 9265 meter); elk blok heeft een oppervlakte van 8584 hectare. Deze blokkenverdeling sluit aan op het geografisch wereldnet. Bovendien is een verdeling in 9 zones A t/m I ingevoerd, waarbij elke zone gemiddeld ongeveer 130 blokken omvat.

Grenskwesties
(7) Het is duidelijk dat de begrenzing van het concessie terrein, en met name die van het zuidelijk zeeareaal, nauw samenhangt met onze internationale grenzen met de buurlanden.

In het ontwerp is rekening gehouden met de mogelijkheid, dat de territoriale grenzen en de internationale begrenzings van het continentale plateau bij eenzijdige verklaring vanwege het Land of bij internationaal verdrag nader bepaald en of herzien kunnen worden; zie artikel 1, lid 2 par. d t/m g.

(8) Een andere kwestie die samenhangt met onze internationale grenzen is de mogelijkheid, dat t.z.t. met onze buurlanden een gemeenschappelijke of althans gekoördineerde opsporing en ontginning wenselijk kan blijken. Een en ander aanloop aan de tussen Nederland en de Duitse Bondsrepubliek tot stand gekomen overeenkomst betreffende de gemeenschappelijke opsporing en ontginning in het noordoostelijk grensgebied van Nederland.

Artikel 30 verzekert dan ook de mogelijkheid van internationale verdragen voor gemeenschappelijke of gekoördineerde activiteiten in bepaalde grensgebieden.

**Afstotings-
schema v/h
zuidelijk
zeeareaal;
ontginbare
blokken**

(9) Om te voorkomen dat de Maatschappij onnodig lang te grote delen van het concessie terrein in bezit zou houden, en tegelijk om haar te dwingen de opsporing met kracht ter hand te nemen en voort te zetten, dient zij op gezette tijden bepaalde aantallen blokken van het zuidelijk zeeareaal naar eigen keuze af te stoten; zie artikel 1bis, lid 2 par. a. De meer noordelijk gelegen blokken van het zuidelijk zeeareaal zijn door hun grotere zeediepten van minder direct belang. Vandaar dan ook dat het afstotings schema voor het gebied ten noorden van 7½° N.B. minder streng is dan voor het gebied ten zuiden daarvan.

(10) Anderzijds echter heeft de Maatschappij uiteraard waarborgen, dat zij nimmer — zolang zij haar verplichtingen korrekt nakomt — verplicht zal kunnen worden om zgn. „ontginbare” blokken op te geven; zie artikel 1bis, lid 1 par. a en c en lid 2 par. d, e en h. Een ontginbaar blok is een blok dat in produktie is gebracht, of dat een mi-

neraal voorkomen bevat, dat naar het oordeel van de Maatschappij economisch ontginbaar is of kan zijn.

Verplicht boorschema

(11) Eveneens met het doel om een zo krachtig en efficiënt mogelijke opsporing te bereiken wordt aan de Maatschappij een minimum boorschema opgelegd, waarbij zij vóór bepaalde data minstens een zeker aantal exploratieboringen in het zuidelijk zeeareaal zal moeten hebben voltooid; zie artikel 1bis, lid 2 par. a, b en h en lid 3. Uiteraard heeft het afdwingen van een met de jaren steeds stijgend aantal exploratieboringen slechts zin, wanneer het aantal geologische mogelijkheden daartoe voldoende is. Vandaar dat de Maatschappij na begin 1971 — wanneer de nog te onderzoeken lokaties uitgeput zouden kunnen raken — onder bepaalde omstandigheden van haar oorspronkelijke boorverplichting ontheven zal worden; zie artikel 1bis, lid 2 par. g. De kosten van een boring op zee kunnen normaal worden geraamd op gemiddeld minstens Sf. 1²/₃ tot 1 miljoen. De boorverlichting impliceert derhalve tot bijv. begin 1971 een investering van minstens Sf. 4 tot 8 miljoen alleen aan exploratieboringen.

Vastrecht; potentiële zone

(12) Voor het landareaal blijft een vast oppervlakterecht gelden van 1²/₃ ct. per ha per jaar tot 30 januari 1965 en 25 ct. per ha per jaar vanaf januari 1965.

(13) Het oppervlakterecht voor het zuidelijk zeeareaal is gedifferentieerder en het wordt berekend per blok van 8584 hectare. Van belang is hierbij het begrip "potentiële" zone. Elke zone A t/m I van het zuidelijk zeeareaal wordt n.l. "potentieel" vanaf voltooiing van de vroegste boring in die zone welke beschouwd moet worden als de ontdekkingsboring van een geheel of gedeeltelijk binnen die zone gelegen mineraal voorkomen; zie artikel 1bis, lid 1 par. b en c. Vanaf 1 juli 1965 tot 5 jaar nadat een zone als potentieel is aangemerkt geldt voor de blokken in die zone een vastrecht van Sf. 36 per blok per jaar (ca. 0.4 ct. per ha per jaar); daarna geldt een vastrecht van Sf. 1.800 per blok per jaar (ca. 21 ct. per jaar) vanaf 1 april

1987 geldt een vastrecht van Sf. 1.800 per blok per jaar voor alle blokken ten zuiden van 7¹/₂° N.B., ook al behoren zij niet tot een potentiële zone; het vastrecht vervalt ook voor elk blok zolang dat blok in produktie is; zie artikel 2, lid 3.

Het tarief voor het zuidelijk zeeareaal is dus gebaseerd op de overweging dat de Maatschappij in het beginstadium, wanneer nog geen uitsluitend is verkregen over de werkelijke waarde van het terrein, billijkheidshalve slechts een zeer laag oppervlakterecht zal hoeven te betalen. Pas later, wanneer bepaalde terreingedeelten als werkelijk potentieel blijken te moeten worden aangemerkt, vooral wanneer de Maatschappij deze delen blijft aanhouden, zal het oppervlakterecht aanzienlijk worden verhoogd, nadat de Maatschappij nog gedurende een vijftal jaren in de gelegenheid is gesteld door intensivering van de opsporing de niet-essentiële blokken van een potentiële zone te elimineren. Met deze opzet wordt eveneens een zo krachtig en efficiënt mogelijke aanpak van de exploratie afgedwongen.

De ontheffing van het vastrecht voor in produktie zijnde blokken kan gezien worden als een tegemoetkoming zijdens het Land voor door de Maatschappij betoonde diligentie.

Het totale vastrecht voor het zuidelijk zeeareaal kan in de eerstkomende jaren gemiddeld ongeveer Sf. 40.000 per jaar bedragen.

(14) Voor het noordelijk zeeareaal wordt in het geheel geen oppervlakterecht geheven. De zeebedding in dit gebied ten noorden van de 8ste breedtegraad ligt namelijk zo diep onder de zeespiegel, dat opsporing en ontginning aldaar voor eerst niet waarschijnlijk zijn; mocht de Maatschappij tenslotte toch in dit uiterste noorden actief worden, dan zal zulks slechts met extra financiële inspanning mogelijk zijn; deze ongunstige omstandigheden billijken het ontbreken van een vastrecht.

(15) De verplichtingen van de Maatschappij met betrekking tot de verwerking van ruwe aardolie in Suriname zijn nader geconcretiseerd; zie artikel 7, lid 1.

Verwerkingsplicht

Verlenging van rechten

(16) Toegevoegd zijn bepalingen omtrent het recht van de Maatschappij tot verlenging van de overeenkomst, na haar beëindiging op 29 januari 1997, voor bepaalde nog niet prijsgegeven delen van het zeeareaal; zie artikel 1, lid 3. Voor het gehele diep onder het zeeoppervlak voorkomende noordelijk zeeareaal, gelegen dus ten noorden van de 8ste breedtegraad, is dit recht — binnen de voorwaarden daaraan verbonden — onbeperkt.

Voor het zuidelijk zeeareaal geldt een overeenkomstig recht tot verlenging alleen voor de blokken, welke in produktie genomen minerale voorkomens omvatten en voor die, welke een gemiddelde zeediepte hebben van minstens 200 meter. Ook deze beperking heeft ten doel de Maatschappij ertoe te bewegen om haar opsporingswerkzaamheden over de ondiepere delen van het continentale plateau zo spoedig mogelijk te voltooien.

Technische Commissie

(17) De technische uitvoeringsvoorschriften betreffende opsporing en ontginning van aardolie e.d., zoals deze zijn gegeven in het „B”-sluit van 30 mei 1932 ter uitvoering van art. 6 der Petroleumverordening 1932 (G.B. No. 55)”, zie G.B. 1932 no. 56, zijn of verouderd, of ontoereikend voor de moderne werkwijzen die bij deze opsporing, ontginning; enz. tegenwoordig worden toegepast. Vooral voor de sterk gespecialiseerde werkzaamheden op de open zee bestaan eigenlijk geen geschikte voorschriften. Op grond hiervan is besloten een Technische Commissie in te stellen, die o.m. tot taak zal hebben een modern stelsel van technische en veiligheidsvoorschriften op te stellen, dat als aanhangsel aan de overeenkomst zal worden toegevoegd; zie artikel 13bis. Deze Commissie zal voorts tot taak hebben het uitbrengen van advies aan het Land en de Maatschappij omtrent de interpretatie van de technische bepalingen van de overeenkomst, het beslissen over geschillen op technisch gebied, en het doen van aanbevelingen omtrent door de Maatschappij aan het Land te verstreken technische gegevens. Uit de samenstelling van de Commissie blijkt, dat gestreefd is naar een in zijn geheel zo onpartijdig mogelijke werkgroep van technische specialisten,

waarin het Land en de Maatschappij gelijkelijk vertegenwoordigd zijn. Hierdoor wordt de Commissie voor beide partijen aanvaardbaar als een neutrale terzake deskundige instantie voor bemiddeling in technische aangelegenheden. De gekozen opzet weerspiegelt de noodzaak voor regelmatig gezamenlijk overleg tussen het Land en de Maatschappij bij de naleving van de overeenkomst.

(18) In beginsel dient allereerste te gelden, dat de Maatschappij aan het Land alle gegevens zal moeten overleggen over de opsporing, ontginning, opslag, het transport, de bewerking en verwerking van aardolie e.d., welke nodig kunnen zijn om te beoordelen of zij de diverse bepalingen van de overeenkomst korrekt nakomt; deze gegevens zijn bovendien van meer algemeen belang voor het Land bij de planning van de economische ontwikkeling.

Verstrekken van technische gegevens

In artikel 13 zijn dan ook vrij gedetailleerde bepalingen opgenomen, welke waarborgen dat het Land geregeld de nodige gegevens ter beschikking krijgt, zoals, boorrapporten (en boormonsters); een statistische maandverslag over de geproduceerde hoeveelheden aardolie e.d.; een jaar- of kwartaalverslag over de diverse werkzaamheden, met een opgave van de geschatte reserves en een uiteenzetting van de voor het volgend jaar voorgenomen activiteiten en verwachte vooruitzichten; een eindverslag over bepaalde afgeronde opsporingsprogramma's; en een eindverslag over bepaalde terreingedeelten bij teruggave daarvan aan het Land.

De oude artikelen 5 en 15 vervallen gedeeltelijk en de oude artikelen 23 en 25 geheel, aangezien de desbetreffende bepalingen omtrent de technische rapportering thans zijn verwerkt in het nieuwe artikel 13.

(19) Aan de andere kant dient men begrip te hebben voor het feit dat de Maatschappij zich het recht wenst voor te behouden om bepaalde confidentiële basisgegevens in eerste instantie niet prijs te geven. Het gaat hier om primaire geofysische gegevens en om bepaalde elektronische, sonarische en radioactieve boorprofielopnamen. Het is begrijpelijk dat de Maatschappij het gebruik

van deze tegen zeer hoge kosten verkregen basisgegevens door een strikte geheimhouding voor eerst exclusief voor haar zelf wenst te verzekeren. Er is dan ook overeengekomen, dat bedoelde gegevens vooreerst niet aan het Land worden verstrekt, behalve in de vorm van een samenvatting en interpretatie, tenzij de eerder genoemde Technische Commissie in hoogste instantie besluit, dat de kennisgeving van deze gegevens door het Land van belang is voor de beoordeling van de juistheid van naleving door de Maatschappij van enige wettelijke bepaling betreffende de opsporing en ontginning van aardolie e.d.; zie lid 4 van artikel 13. Genoemde boorprofielopnamen zullen, tenzij de Technische Commissie als voren aangegeven een eerdere verstreking noodzakelijk acht, na een termijn van drie jaar na voltooiing van de boringen aan het Land worden verstrekt.

(20) Met het oog op de voorlichting aan derden is van belang de wijze waarop het beschikbaar stellen van de verkregen gegevens aan het meer algemeen publiek geregeld is. De bovengenoemde statistische produktiegegevens zijn uiteraard direct voor publikatie vatbaar. De overige gegevens zijn slechts openbaar voor zover zij betrekking hebben op afgestoten terreingedeelten, en wel na een termijn van 18 maanden na die afstoting. Voor bovenbedoelde geofysische gegevens en boorprofielopnamen is deze termijn gesteld op 30 respectievelijk 24 maanden, indien de afstoting plaatsvindt vóór respectievelijk na 30 januari 1979. Bij de beëindiging of ontbinding van de overeenkomst dient de Maatschappij alle, ook de confidentiële, technische gegevens binnen een jaar daarna te overleggen, waarna zij direct voor publikatie vatbaar zijn.

**Verzekering
vrije vaart
en wetens-
schappelijk
onderzoek;
bescherming
fauna**

(21) In artikel 4 zijn enkele aanvullende bepalingen opgenomen ter verzekering van de veiligheid en de vrije vaart op de open zee en ter bescherming van de fauna van binnen- en buitenwateren en van de zee, een en ander in overeenstemming met artikel 5 van eerdergenoemd verdrag van Genève van 29 april 1958. Verder blijft het Land bevoegd op of in het concessieterrain wetenschap-

pelijk onderzoek te verrichten, bijv. oceanografisch onderzoek, of hiervoor aan derden toestemming te verlenen. Voor zover dit onderzoek voor de Maatschappij van belang is, zullen de gegevens naar vermoegen te harer beschikking worden gesteld.

(22) Aan artikel 6 wordt een bepaling toegevoegd, volgens welke het Land zo nodig alle gezegende maatregelen zal nemen, opdat de Maatschappij de voor haar werkzaamheden benodigde terreinen, erfdiensbaarheden, rechten van weg en andere rechten (voor eigen rekening) zal kunnen verwerven.

**Beschikbaar-
stellen
partikuliere
terreinen**

Royalty

(23) In artikel 8 zijn enkele wijzigingen aangebracht in de grondslag, waarover royalty wordt geheven. In de eerste plaats zijn daarvan uitdrukkelijk uitgezonderd de hoeveelheden olie of gas welke bij de winning — dit is vóórdat zij de bovenzijde van de put bereiken en de voor meting gebezigde instrumenten passeren — verloren worden, de hoeveelheden gas welke niet kunnen worden verkocht en daarom worden verbrand, of welke teruggepompt worden in de bodem en in het algemeen alle koolwaterstoffen welke bij de extractie in strikte zin door de Maatschappij worden verbruikt.

Zonder deze — zowel in het eerste als in het tweede lid voorkomende — uitzonderingen zou men zich kunnen afvragen of deze hoeveelheden al dan niet door de Maatschappij „verkregen” zijn in de zin van deze bepaling. In de tweede plaats is de omschrijving van de waarde gewijzigd, op basis waarvan de royalty geheven wordt. In plaats van de hoogst bedingbare prijs op de meest aangewezen plaats van uitvoer is hiervoor de marktwaarde aan de bovenzijde van de put gekozen.

(24) Het onderscheid in de heffing van royalty en inkomstenbelasting, al naar gelang de producten zijn gewonnen ten noorden of ten zuiden van van een op een afstand van 15 kilometer van de kust in zee getrokken lijn, is gehandhaafd. Aangezien de onderhavige wijzigingsvoorstellen

[translation in relevant part from the original in Dutch]

1964

No. 86

GOVERNMENT GAZETTE OF SURINAME

LAW of 13 October 1964, providing authorization to enter into an agreement with the 'N.V. Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) in order to further modify and amend the agreement entered into with such company pursuant to the Law of 26 January 1957 (G.G. no. 15)

IN THE NAME OF THE QUEEN!

THE GOVERNOR OF SURINAME

Having considered that, in order to promote the efficient exploration for and exploitation of minerals in or on the part of the continental shelf located underneath the Atlantic Ocean, to which the legal person of Suriname has sovereign rights, it is desirable to further change the agreement for the exploration for and exploitation of petroleum and sulphur entered into by the Country with the 'Naamloze Vennootschap Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) pursuant to the Law of 26 January 1957 (G.G. 1957 no. 15);

having heard the Advisory Council and in mutual consultation with the States has laid down the following Law:

Article I

(1) The Ministers of National Development and Finance shall be authorized to enter into an agreement with the 'Naamloze Vennootschap Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) on behalf of the Country in order that the further revisions and amendments, referred to in the appendices to the relevant Law, be made to the agreement originally entered into between the Country and such company on 30 January 1957 pursuant to the Law of 26 January 1957 (G.G. 1957 no. 15) and revised and amended by further agreements on 29 January 1960 and 26 January 1963 pursuant to the Laws of 29 January 1960 (G.G. 1960 no. 9) and 19 January 1963 (G.G. 1963 no. 10).

(2) The authorization referred to in paragraph (1) shall also apply to the entering into of all additional agreements to which the agreement refers.

(3) The following expressions shall be used with the following meanings in this Law:

the continental shelf: the part of the seabed and its subsoil located underneath the Atlantic Ocean, to which Suriname has sovereign rights according to the Convention on the Continental Shelf concluded in Geneva on 29 April 1958 (Bulletin of Treaties 1959, 126);

the agreement: the agreement of 30 January 1957 referred to in the first paragraph, as it will read after the further revisions and amendments, referred to in the appendices to this law, having been made;

the entitled parties: the company limited by shares referred to in the first paragraph as well as its successors and any other company limited by shares to whom an undivided share in

the concession has been transferred with the permission of the Country pursuant to article 19 of the agreement.

[...]

Article XII

This Law shall come into force with effect from the day following the day of issue of the Government Gazette in which it is published.

Done in Paramaribo on 13 October 1964
F. Haverschmidt

The Minister of National Development a.i.,
J. Thijm.

The Minister of Finance a.i.,
J.S.P. Kraag

Issued at Paramaribo, 13 October 1964
The Minister of Internal Affairs, a.i.,
Dr. Mr. Jan H. Adhin

[...]

APPENDIX to the Law of 13 October 1964, providing authorization to enter into an agreement with the 'N.V. Colmar Surinaamse Olie Maatschappij' (Colmar Surinam Oil Company) in order to further modify and amend the agreement entered into with it on 30 January 1957 pursuant to the Law of 26 January 1957 (G.G. no. 15).

Article 1

The last section of paragraph 1, starting with the line, "in the area delineated as follows:" shall be replaced by "on or in a concession area, comprised of a land area and a sea area, which concession area shall have the following boundaries:

to the north: as far as the Country's claims in respect of the continental shelf reach;

to the west: by the left bank of the Corantijn, being the territorial western boundary of the Country and then by its extension seaward into the territorial waters and across the continental shelf in the direction 10° east of the true north;

to the south: by the straight line across the astronomical post Olga on the Corantijn river and the lighting structure at Galibi on the Marowijne river, as both points were situated on 30 January 1957, that is. respectively at 5°18'45"0 latitude north and 57°16'47"4 longitude west from Greenwich, and 5°44'44"8 latitude north and 53°59'07"9 longitude west from Greenwich, including the extensions of the straight line referred to above, to the west until the territorial western boundary of the Country and to the east until the territorial eastern boundary of the Country;

to the east: by the territorial eastern boundary of the Country and then by the extension of that boundary seawards into the territorial waters and across the continental shelf in the direction 30° east of the true north.

As soon as the Company has disposed of parts of the concession area of its free will or due to any provisions of this agreement, the concession area will be decreased accordingly, without prejudice to the provisions of paragraphs 2.d, e and f"

Paragraph 2 shall be replaced by:

"2a. In this agreement, the "boundary between the land area and the sea area" shall be taken to be: the rectangular broken line indicated as such in Appendix I, with the corresponding explanation in Appendix Ia.

The "land area" is the part of the concession area situated to the south of the boundary between the land area and the sea area; the "sea area" is the part of the concession area situated to the north of that boundary. For the purposes of this agreement, the same terrain present within the coastline which is excluded for the land area in subparagraph b shall be excluded for the sea area.

The part of the sea area situated to the south of 8° latitude north shall be referred to as the "southern sea area" for the purposes of this agreement, and the part to the north of 8° latitude north shall be referred to as the "northern sea area".

In this agreement the "coastline" shall be understood as: the delineation of Suriname by the sea at average low water.

In this agreement, "the Country's claims in respect of the continental shelf" shall be understood as: the claims which the Country has and/or will have in respect of the exploration for and /or the exploitation of minerals, including those referred to in paragraph 1, found on or in the continental shelf connected directly or indirectly to the Country's sea coast, as well as on or in the slope and other prolongations of said continental shelf.

[...]

d. The Country and the Company acknowledge the possibility that the sovereign authorities may as yet determine a further designation and/or delineation of the claims of the Country as regards the continental shelf by way of a unilateral declaration or by way of an international treaty and they also acknowledge the possibility that a further, more accurate definition and/or possibly revision of the territorial western and eastern boundaries of the Country, especially in the surroundings of the mouth of the Corantijn respectively Marowijne river, can be determined by way of a unilateral declaration or by way of an international treaty.

[...]

AMBASSADE VAN HET KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

ROYAL NETHERLANDS
EMBASSY

Onderwerp: Grenskwestie
Brits Guyana-Suriname.

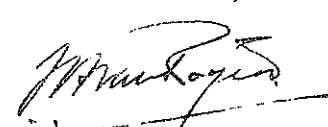
No. 18145-3683/1713.

Londen, 13 oktober 1965.

In gesprek dat tussen de heer Martin van het American Department van het Foreign Office en een mijner medewerkers op verzoek van eerstgenoemde plaatsvond, deelde deze mede dat zeer binnenkort een voorstel van de Regering van Brits Guyana wordt verwacht om met Nederland en Suriname onderhandelingen tot regeling van de grenskwestie Brits Guyana-Suriname te openen. Zoals ik reeds eerder berichtte wil Premier Burnham deze kwestie gaarne geregeld zien voordat Brits Guyana onafhankelijk wordt. Volgende maand (2/11) begint te Londen een constitutionele conferentie waarbij men tot vaststelling van een datum voor de verlening van onafhankelijkheid hoopt te komen.

De heer Martin gaf voorts een algemene uiteenzetting over de voornaamste elementen van de grenskwestie waarbij hij speciaal aandacht vroeg voor die van het continentale plat, die naar hij meende in verband met een concessie, door de Regering van Brits Guyana ongeveer een zestal weken geleden aan Shell verleend, actueel is geworden. Bij de desbetreffende overeenkomst is op advies van de Britse Regering vastgelegd dat Shell generlei aanspraken tegenover de Regering van Brits Guyana zal kunnen doen gelden in geval een grensregeling met Suriname het concessiegebied van Shell zou verkleinen. De heer Martin wilde echter speciaal naar voren brengen, en verzocht dan ook dit aan de Nederlandse Regering over te brengen, dat met deze concessieverlening de Regering van Brits-Guyana, c.q. de Britse Regering op generlei wijze een toekomstige grensregeling beoogde te prejudiceren.

De Ambassadeur,

J.H. van Roijen

Zijner Excellentie
de Minister van
Buitenlandse Zaken
's-Gravenhage.

MIN. VAN BUITENLANDSE ZAKEN	
DIR. DWH/CA	VISIE
INGEK.	14 OKT. 1965
Fotono. 1456/65	Ajno. 105339
DOSSIER 311 Br. Guyana-Suriname	

[translation from the original in Dutch]

ROYAL NETHERLANDS EMBASSY

Subject: Boundary issue British Guiana-Suriname

No. 18145-3683/1713.

London, 13 October 1965.

In a discussion that took place between Mr. Martin of the American Department of the Foreign Office and one of my staff at the request of the former, he stated that a proposal was expected very shortly from the Government of British Guiana to start negotiations with the Netherlands and Suriname in order to settle the boundary issue between British Guiana and Suriname. As I have already reported, Prime Minister Burnham would like to see this issue settled before British Guiana becomes independent. A constitutional conference is to begin next month in London, at which it is hoped that a date can be established for the granting of independence.

Mr. Martin also gave a general exposition of the most important elements of the boundary issue, in which he requested special attention for the issue of the continental shelf, which in his view had become a live issue in view of a concession granted to Shell by the Government of British Guiana about six weeks ago. On the advice of the British Government, it was laid down in the said agreement that Shell will not be able to make any claims on the Government of British Guiana in the event that a boundary settlement with Suriname would reduce Shell's concession area. However Mr. Martin particularly wished to emphasize, and also requested that this be conveyed to the Netherlands Government, that in granting this concession neither the Government of British Guiana, c.q. the British Government intended in any way to prejudice a future boundary settlement.

The Ambassador,

J.H. Van Roijen

To His Excellency the Minister of Foreign Affairs, The Hague

Verslag van de besprekingen gehouden tussen
Suriname en Guyana op 23 juni 1966 in het
Halborough-House te Londen, Engeland,
aanvang 10.30 uur v.m.

Aanwezig:

van Surinaamse zijde:

Dr. Ir. F. E. Essed (voorzitter)
D. G. A. Findlay
Ch. F. Calor
Mr. C. D. Oefft
I. Soemita
Dr. N. Panday
Mr. H. R. Lim A Po (secretaria)

van Guyanese zijde:

Sir Lionel Lookhoo
Sol. Gen. Shahiberdien
F. H. C. John, vertegen-
woordiger van Guyana
bij de V.N.

Tolk: Mej. van Schelle
Secr. Guyana: Mej. Sankar.

De Surinaamse delegatie wordt aan de Guyanese voorgesteld door Dr. J. F. E. Einaar, Gevolmachtigde Minister van Suriname in Den Haag. Dr. Einaar stelt daarbij, dat het hem bijzonder verheugt in Londen te zijn om met de Guyanese delegatie het grensverloop tussen beide landen te bespreken. Dr. Einaar zegt ervan overtuigd te zijn dat partijen in staat zullen zijn te komen tot een vreedzame oplossing van de bestaande problemen.

Nadat Dr. Einaar de vergadering heeft verlaten, wordt de Surinaamse delegatie welkom geheten door Sir Lookhoo, High Commissioner van Guyana in Engeland, die daarbij opmerkt dat het voor Guyana een bijzondere gebeurtenis is dat de eerste ontmoeting als onafhankelijk land plaatsvindt met Suriname. Tussen Suriname en Guyana en tussen hun respektievelijke staatshoofden bestaat immers een goede vriendschap.

Het karakter van de onderhavige besprekingen wil Guyana zien als "a free and frank exchange of views". Over de plaats waar de besprekingen thans worden gehouden wordt opgemerkt dat de zaal in dit gebouw ter beschikking is gesteld door het Foreign Office en als een onafhankelijke plaats kan worden aangemerkt.

De voorzitter van de Surinaamse delegatie, Dr. Essed, zegt namens de Surinaamse delegatie dank voor de woorden van welkom en beschouwt het feit dat de eerste ontmoeting van Guyana als onafhankelijk land plaatsvindt met Suriname, als een symbool van de goede verstandhouding die sinds eeuwen tussen beide landen bestaat en wellicht ook in de toekomst zal bestaan.

Het feit dat Suriname is komen spreken over de grens betekent niet dat Suriname is komen spreken over scheiding doch over binding, want de grens heeft veelmeer een bindende dan een scheidende functie. In dit licht bezien wil Suriname gaarne dat de grens wordt bepaald op basis van technische principes om te komen tot een zuivere vorm van samenwerking. Daarom is Suriname ertoe gekomen te vragen om de grens uit te meten (demarkeren) en een grensregister vast te stellen. Suriname heeft begrepen dat er Uwerzijds enige bezwaren hiertegen bestaan en zou gaarne vernemen welke deze bezwaren zijn.

Van Guyanese zijde: Onzes inziens heeft deze zaak drie gescheiden aspecten, t.w.:

1. de driehoek
 2. de rechten in de Corantijn en
 3. de grens in het continentaal plateau.
- Bent U het hiermede eens?

Van Surinaamse zijde: Indertijd hebben wij in een nota aan het Foreign Office een agenda voorgesteld, nl. in de note verbale van 3 februari 1966, t.w.:

1. de constructie van de westzeegrens van Suriname over de territoriale zee en het continentale plat;
2. de afbakening van de westlandgrens van Suriname, zijnde de westelijke oever van de Corantijn;
3. de samenstelling ener gemengde commissie ter afbakening van de bedoelde grenzen.

Bent U bereid om op basis van deze agenda te spreken?

Van Guyanese zijde: Hoewel dit voorstel ons eerder niet bekend was, zijn wij bereid dit voorstel te accepteren en op basis van deze agenda te spreken. Wij zouden thans gaarne Uw visie over het eerste agendapunt willen vernemen en daarna zullen wij ons standpunt daarover uiteenzetten.

Dr. Essed verzoekt hem het feit te vorontschuldigen dat de Surinaamse delegatie wellicht soms onderling overleg zal plegen en dat hij de afzonderlijke leden de gelegenheid zal geven om het woord te voeren. Dit zal ook een vrije en vredige discussie tot gevolg hebben.

t.a.v. agendapunt 1

Van Surinaamse zijde: Er wordt algemeen een onderscheid gemaakt tussen de territoriale zee en het continentaal plat.

Alvorens de grens in de territoriale zee en over het continentaal plat te kunnen trekken moet men eerst weten waar deze grens dient te beginnen.

Op een later tijdstip zullen wij U op de kaart ons voors van de sluitlijn van de Corantijn laten zien. Deze lijn scheidt het binnenwater van de territoriale wateren.

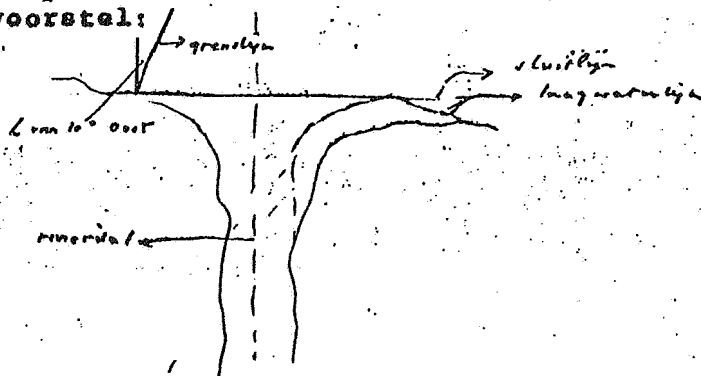
-3-

Waar deze sluitlijn de linkeroever van de Corantijn snijdt, begint de grenslijn in de territoriale zee en over het continentaal plat. O.i. loopt deze grenslijn in de territoriale zee en over het continentaal plat volgens een lijn die evenwijdig loopt aan het dal van de Corantijn. Dit dal zet zich in de territoriale zee en over het continentaal plat voort met een richting van 10° oost.

Dr. Essed merkt voorts op dat, gelijk uit de voorgaande uiteenzetting blijkt, Suriname streeft naar een spoedige oplossing van deze zaak. Een groot deel van de wereld verwacht misschien dat er conflicten tussen ons zullen ontstaan. Wij willen echter met Guyana op spoedige en vreedzame wijze tot een oplossing komen, hetgeen een voorbeeld zal zijn voor de gehele wereld.

Van Surinaamse zijde: De sluitlijn loopt loodrecht op de stroomdraad van de Corantijn, tenzij bijzondere omstandigheden dit zouden beletten. Dergelijke bijzondere omstandigheden zijn i.c. echter niet aanwezig.

Het Surinaams voorstel:

Van Guyanese zijde: Het komt verstandig voor na te gaan hoe men in het verleden aan de 10° lijn is gekomen. In de aide memoire van de Nederlandse regering van 4 augustus 1931 staat in par. 3: "At the mouth of the Corantyne the frontier will be from a point $6^{\circ}0'25''$ Lat. N. and $57^{\circ}8'10''$ Lat. W in a direction pointing to the right N. $28^{\circ}0'$ to the point where this line meets the outer limit of the territorial waters and from there in a easterly direction following the outer limit of the territorial waters".

Deze zinsnede wordt geciteerd om aan te tonen dat het originele voorstel van Nederland niet een 10° lijn, maar een 28° lijn inhield. Bovendien was met deze lijn slechts bedoeld de vaststelling van de grens in de territoriale wateren en niet een grenslijn in the contiguous zone en op het continentaal plat.

Het navolgende is in de dertiger jaren gebeurd: De commissie die in 1936 de twee grenspunten heeft vastgesteld, overwoog dat een lijn van 28° in de territoriale zee het rivierkanaal zou snijden en daarom de controle over de rivier-

mondung zou bemoeilijken. Deze overweging heeft ertoe geleid de 10° in stede van de 28° lijn als grens in de territoriale wateren aan te nemen.

Tegen deze achtergrond bezien biedt de 10° lijn geen steun voor de vaststelling van de grens in de contiguous zone en op het continentaal plat.

Onder deze omstandigheden zal de grens in deze laatste gebieden moeten worden vastgesteld overeenkomstig het ten deze geldende internationale recht. In dit verband zijn van belang de Verdragen van Geneve van 1958, in het bijzonder art.6 lid 1 van de Convention on the Continental Shelf en de artikelen 12 en 24 lid 3 van de Convention on the Territorial sea and the Contiguous zone.

De toepassing van de in deze bepalingen vervatte regelen op de grensbepaling in de contiguous zone en over het continentaal plat leidt tot een grenslijn overeenkomstig het equidistantiebeginsel, hetgeen betekent tot een lijn van 33 tot 34°, hetgeen niet veel verschilt van de in de dertiger jaren door Den Haag geaccepteerde lijn van 28°. Het is ons bekend dat het Koninkrijk der Nederlanden voornoemde verdragen heeft geratificeerd en het equidistantiebeginsel heeft aangehaald bij de grensbepaling tussen Nederland, Duitsland en Engeland. Zelfs is het tussen deze landen tot een verdrag gekomen op basis van het equidistantiebeginsel.

Ook heeft Den Haag in 1958 aan Engeland voorgesteld dat de grens tussen Suriname en Guyana in de contiguous zone en over het continentaal plat zou worden vastgesteld volgens het equidistantiebeginsel. Dit voorstel is door Engeland geaccepteerd.

In de Geneve-verdragen zijn er uitzonderingen gemaakt voor twee categorieën van gevallen, t.w.:

1. wanneer partijen een andere regeling zijn overeengekomen
2. wanneer historische omstandigheden een afwijkende regeling in de hand werken.

Van uitzondering 1. is er i.c. geen sprake omdat wij nimmer een afwijkende regeling hebben getroffen. Ten aanzien van uitzondering 2. zijn wij van oordeel dat, tegen de achtergrond van de 10° lijn, niet met recht kan worden gezegd dat er geschiedkundige omstandigheden zijn die een andere regeling dan de equidistantielijn als grens rechtvaardigen.

Hoewel daar later uitvoeriger op in zal worden gegaan wordt nívast opgemerkt dat Guyana in het verleden de thalweg van de Corantijn als grens had geclaimd. In de dertiger jaren is met Den Haag overeengekomen dat wij deze claim introkken in ruil voor de erkenning zijdens Den Haag van onze rechten op de driehoek.

Indien Suriname deze overeenkomst wil naleven heeft het voor Guyana zin te spreken over de vaststelling van een sluitlijn uitgaande van het feit dat de Corantijnrivier een surinaamse rivier is.

Wij willen alvast aantekenen dat wij van oordeel zijn dat de sluitlijn niet zo ver noordelijk moet worden getrokken als U voorstelt. In overeenstemming met de realiteit zal de sluitlijn o.i. moeten worden getrokken tussen de twee punten van de rivier waar de eerste merkbare vernauwing van de rivier begint, hetgeen betekent dat de sluitlijn zal dienen te lopen van Blufpunt aan de Surinaamse zijde tot de Anna Morinakreek aan de Guyanese zijde. Deze twee punten geven de eerst merkbare vernauwing van de rivier aan. De sluitlijn zoals door Suriname voorgesteld ligt buiten de eigenlijke rivier.

Indien het accoord van 1930 m.b.t. Uw erkenning van onze aanspraken op de driehoek en onze erkenning van Uw aanspraken op de rivier door U wordt nageloeft, dan hebben wij er geen behoefte aan dat de grens in de rivier naar de thalweg wordt verlegd, zoals door Den Haag in 1962 is voorgesteld in een concept verdrag.

Van Surinaamse zijde: Bij dit concept verdrag behoort een aide memoire. In deze aide memoire, waarvan het concept verdrag niet los mag worden gezien, staat uitdrukkelijk dat dit concept door Nederland is opgesteld op voorstel en instigatie van Engeland. Bovendien wordt er met de meeste klem en nadruk op gewezen dat het in dit concept vervatte voorstel uitdrukkelijk door Engeland is verworpen, zodat dit voorstel niet meer bestaat. Guyana wordt dringend verzocht hier bepaaldelijk rekening mede te willen houden.

Van Guyanese zijde: De voorgaande opmerking moet niet verkeerd worden begrepen. Guyana wil bevestigend thans niet de thalweg als grens in de Corantijnrivier claimen. Guyana wil slechts dat de rechten van de Guyanese gebruikers van de rivier door Suriname worden gerespecteerd.

Van Surinaamse zijde: Niettemin willen wij uitdrukkelijk stellen dat het voorstel van 1962 een Brits voorstel was dat Nederland langs diplomatieke weg had bereikt.

Van Guyanese zijde: Het is Guyana niet bekend dat het voorstel van Engeland zou zijn uitgegaan.

Van Surinaamse zijde: Het staat anders wel duidelijk in de begeleidende aide memoire. Nogmaals: het concept is uitdrukkelijk door Engeland bij een latere nota verworpen.

Van Guyanese zijde: Deze kwestie over 1962 is niet ons belangrijkste punt. Het is slechts terloops aangehaald. Eigenlijk hadden wij slechts willen zeggen dat bij aanvaarding van de thalweg als grens, geen sluitlijn meer nodig is.

Van Surinaamse zijde: De laatste stelling is niet juist. Er is altijd een sluitlijn nodig. Alleen zou, indien de thalweg de grens vormde, de sluitlijn door beide partijen moeten worden bepaald, terwijl thans, nu de Corantijn een nationale Surinaamse rivier is, de sluitlijn door Suriname alleen kan worden vastgesteld. De noodzaak van een sluitlijn is derhalve onafhankelijk van de vraag waar de grens loopt. De sluitlijn loopt in alle gevallen waar de rivier eindigt en de territoriale zee begint. Men moet altijd weten waar de territoriale zee begint.

Het is wellicht niet verstandig thans te discussiëren over de zuiver technische vraag of al dan niet een sluitlijn nodig is voor de bepaling van de grens. Dienstiger is het terug te keren tot het aan de orde zijnde agenda-punt zelf, nl. de constructie van de grenslijn in de territoriale zee en op het continentaal plat. Van Surinaamse zijde is een uitvoerige uiteenzetting gegeven over het surinaamse standpunt over de loop van de grens. Er zijn vele facetten, maar alvorens op deze facetten afzonderlijk in te gaan zouden wij graag concreet het Guyanees standpunt hierover willen vernemen.

Van Guyanese zijde: Ervan uitgaande dat Suriname het in de dertigjar jaren tot stand gekomen accoord accepteert, moet de grens o.i. lopen op de wijze zoals door ons in ons laatste concept-verdrag van 1965 voorgesteld, nl. beginnende op het punt waar de 10° lijn de laagwaterlijn op de kust kruist en verder gaande in de richting zoals door U in 1958 voorgesteld nl. volgens het equidistantie-beginsel, neerkomende op een lijn van 33 tot 34° hetgeen dichtbij de lijn van 1931 van 28° loopt. De algemene richting van het dal van de rivier is volgens ons niet een voor de vaststelling van de grens in de territoriale zee en op het continentaal plat relevante omstandigheid.

Van Surinaamse zijde: Alvorens nader op het Guyanees standpunt in te gaan willen wij voorop stellen dat o.i. in het verdrag van Geneve bedoeld is de equidistantie-regel een aanvullende werking toe te kennen. Bovendien zijn de uitzonderingen niet zoals door U gesteld en aan Uw redenering ten grondslag gelegd. De verdragen vermelden als uitzonderingen "historical title" en "spécial circumstances" en niet "historical circumstances".

Als nadere toelichting op de voorgestelde 10° lijn: Het standpunt van Suriname gaat uit van de bij de bepaling van grenslijnen algemeen aanvaarde regel, dat bij grensbepaling moet worden uitgegaan van bestaande geografische omstandigheden. Dit uitgangspunt ligt ook ten grondslag aan de grensbepaling tussen Guyana en Brazilië en tussen Suriname en Brazilië. Immers, de houwelryg, die de stroom-

-7-

gebieden van de Guyanese rivieren en de Braziliaanse scheidt, is als geografische omstandigheid bepalend voor de grens, de waterscheiding dus. Aan geografische omstandigheden werd hier dus, in overeenstemming met de ten deze geldende regels, een doorslaggevende betekenis toegerekend.

Ook bij de bepaling van de grens in de territoriale zee en op het continentaal plat moeten wij ons in de eerste plaats richten naar de geografische realiteit.

Hier is het dal van de rivier, evenals in het hiervoren genoemde voorbeeld de heuvelrug, de primaire grensaanwijzing. Dit is de aanwijzing die de geografische realiteit ons geeft. Indien niet wordt uitgegaan van de geografische realiteit, wordt de grensbepaling een arbitraire of zelfs willekeurige aangelegenheid.

M.b.t. het bepaalde in de betreffende artikelen van de verdragen van Geneve, moet worden opgemerkt dat het equidistantiebeginsel niet als dwingende regel is gesteld. Zowel de tekst van de verdragen als de verslagen van de aan de vaststelling van de verdragen voorafgaande debatten, gaan ervan uit dat de grensvaststelling in de eerste plaats dient te geschieden in overeenstemming met de geografische realiteit en dat, indien een overeenstemming op deze grondslag niet te bereiken is, als een soort noodoplossing, de grens dient te worden vastgesteld volgens het equidistantiebeginsel.

Trouwens de woorden "falling agreement" in de verdragen laten buiten twijfel dat aan het equidistantiebeginsel niet meer dan een aanvullend karakter werd gegeven.

Resumerend kan dus worden gesteld dat de equidistantielijn niet is gesteld als hoofdregel met uitzonderingen daarop, doch dat als hoofdregel geldt dat de grensbepaling dient te geschieden in overeenstemming met de geografische realiteit en dat eerst indien zulks geen aanknopingen biedt, het equidistantieprincipe toepassing vindt.

In dit verband wordt verwezen naar zin 2 van artikel 12 lid 1 van het verdrag betreffende de Territorial sea? "This provision (equidistantieregel) shall not apply, however, where it is necessary by reason of historic title or other special circumstances to delimit the territorial seas of the two States in a way which is at variance with this provision".

Het is dus zaak dat wij vooreerst onze aandacht concentreren op de geografische realiteit. Ook het zogenaamde accoord van 1931 dat U eerder heeft aangehaald wijst erop dat men bij het voorstellen van de 28° lijn doorslaggevende betekenis heeft toegekend aan de geografische realiteit.

In de delegatie van Suriname, zo wordt van Surinaamse zijde medegedeeld, bestaat het gevoel dat wij bij voorkeur niet wensen in te gaan op het standpunt dat het Europese deel van het Koninkrijk der Nederlanden in de Kams-zaak heeft ingenomen.

-8-

Van Guyanese zijde: Onzerzijde is slechts heel in het algemeen gerafarcord aan het bepaalde in de verdragen van Geneva. Het komt ons niet opportuun voor thans gedetailleerd op de verdragen in te gaan. Wel vonden de volgende opmerkingen gemaakt:
Wij zijn dankbaar voor de uitsaenzetting die door U is gegeven over de geschiedenis van de totstandkoming van de verdragen. Wij hebben echter de indruk dat in onze rechtssystemen een duidelijk verschil van uitgangspunt bij de uitlegging van wettelijke bepalingen bestaat. Wij immers, beperken ons tot de woorden in de tekst zelf geschreven, omdat wij deze beschouwen als de resultante van het aan de vaststelling voorafgegane debat. Juist de grote verschillen van mening die in dit debat tot uitdrukking zijn gekomen nopen zich te verlaten op de uiteindelijke tekst, de enige zekerheid die dan bestaat. Wij blijven van oordeel dat in artikel 12 van het verdrag van de territoriale zee de middellijn de hoofdregel is en dat de uitzonderingen slechts uitzonderingen zijn. Voor de contiguous zone (zie artikel 24 van dit verdrag) ontbreken deze uitzonderingen geheel.

Wij zijn de mening toegedaan dat er hoe dan ook geen sprake is van een "historic title" of van "special circumstances" die in dezen afwijking van het equidistant beginsel zouden rechtvaardigen.

In de veronderstelling dat het dal van de rivier, als zijnde Surinaams territoir, een bijzondere omstandigheid in de zin van de verdragen is, dan is het in elk geval slechts een bijzondere omstandigheid m.b.t. de grensbepaling in de territoriale zee en niet m.b.t. de grensbepaling in de continentale zone en op het continentaal plat.

Indien het dal van de Corantijn de kust van Guyana in westelijke richting zou hebben gevolgd, zou U toch ook niet hebben geclaimd dat de grens buiten de territoriale wateren de richting van het dal van de rivier zou hebben moeten volgen?

M.b.t. de grensbepaling in de continentale zone wordt er geen melding gemaakt van bijzondere omstandigheden. Als het dal van de rivier geen bijzondere omstandigheid is voor de grensbepaling in de continentale zone, hoe zou zij dan een bijzondere omstandigheid voor de grensbepaling op het continentaal plat kunnen zijn?

Bij de grensbepaling in de territoriale zee kan het dal van de rivier een bijzondere omstandigheid zijn, maar niet daarbuiten.

Ter voorkoming van misverstand worde erop gewezen dat van Guyanese zijde het dal van de rivier überhaupt niet als bijzondere omstandigheid wordt beschouwd.

Ook Nederland heeft in 1958, gezien haar voorstel de overeenkomstig het equidistantiebeginsel vast te stellen het dal van de rivier niet als bijzondere omstandigheid aangemerkt. Dit was na de totstandkoming van de verdrag

-9-

van Geneve. Het is niet aan te nemen dat Nederland, indien zij het dal van de rivier als bijzondere omstandigheid beschouwde, in 1958 de equidistantielijn als grens zou hebben voorgesteld.

Het dal van de rivier tot meer dan 100 mijlen uit de kust, als bijzondere omstandigheid aanmerken is een irrealiteit.

Wij geven thans de argumenten die aan ons standpunt ten grondslag liggen weer. Wij willen daarbij bevestigend niet de indruk wekken dogmatisch te zijn. Wij staan open voor de kritiek welke U op ons standpunt heeft en zullen bij het rapporteren aan onze Regering gaarne rekening houden met Uw afwijkende mening. Voorlopig is het voorgaande echter ons standpunt.

Van Surinaamse zijde: Vooral het laatste van Guyanese zijde gestelde is een punt van grote overeenstemming tussen ons beiden. Ook wij volstaan voorlopig met het weergeven van ons standpunt.

Ook Uw verschil in appreciatie en interpretatie van de feiten en verdragsbepalingen mag niet als bijzonderheid in de wereld worden gezien.

Het verschil in accent kan wellicht worden verklaard uit de omstandigheid dat U de zaak overwegend juridisch bekijkt, terwijl wij deze aangelegenheid meer geografisch zien.

Wij zijn hier om informeel onze standpunten uit te wisselen.

Bij het uitwisselen van deze standpunten willen wij van Surinaamse zijde uitsluitend de realiteit voor ogen zien.

Wij geven ons eigen inzicht weer en willen ons in deze vrije discussie in geen enkel opzicht baseren op een mening van Den Haag.

Wij geven het standpunt van Suriname weer en het is voor Uw Regering wellicht belangrijk en belangwekkend het standpunt van Suriname te vernemen.

Dit is ook de geest en de sfeer waarin de premiers Pengal en Burnham deze besprekingen hebben voorbereid.

Van Guyanese zijde: Wij verzekeren U dat wij het standpunt van Suriname met belangstelling aanhoren en belangrijk achten. Wij kunnen echter deze "case" niet scheiden van

de context waarin zij vroeger is behandeld. Hoewel wij gaarne het standpunt van Suriname in dezen kennen, moeten wij rekening houden met de wijze waarop dit probleem

in het verleden is beïnvloed en in het verleden door Nederland is behandeld, en Den Haag was het competente lichaam om zich met deze zaak te bemoeien.

Daarom maken wij gewag van het Nederlandse voorstel van 1958 en stellen wij ons op het standpunt dat de grens volgens de equidistantielijn moet worden vastgesteld.

In dit licht moet ook onze verwijzing naar de overeenkomst tussen Nederland, Duitsland en Engeland worden gezien.

-10-

Wij zijn niet ongevoelig voor het feit dat Suriname in dezen een eigen mening heeft. Het is voor ons echter onmogelijk om bij de beoordeling van het standpunt van Suriname de zaak niet mede te zien in verband met het vroeger door Nederland gehuldigde standpunt. Zelfs ook wanneer Suriname onafhankelijk wordt zal Suriname immer worden geacht het probleem te hebben gecreëerd in de staat waarin Nederland het door de wijze waarop zij het heeft behandeld, heeft gebracht.

De vergadering wordt geschorst tot 3.00 uur n.m.

Na de hervatting:

Van Surinaamse zijde: Ter afronding van de discussie over het eerste agendapunt wordt nog het volgende opgemerkt:

Voor Suriname zit aan deze zaak een constitutioneel aspect. Daarvoor is het goed voor ogen te houden dat de drie landen die het Koninkrijk der Nederlanden vormen zelfstandig zijn t.a.v. de beslissing over aangelegenheden die hun alleen betreffen. Daarom zijn er bij de onderhavige besprekingen ook geen Nederlanders betrokken. Wij zijn door het Koninkrijk gemachtigd deze zaak volledig zelf te behandelen en zelfstandig te beslissen.

Het wordt door ons niet volkomen onjuist geacht dat de vroegere diplomatieke correspondentie van Guyanese zijde ter tafel wordt gebracht; Suriname is hier echter niet aan gebonden. Daarom achten wij ons ook niet gebonden aan de opvatting van Nederland, ingenomen b.v. bij de totstandkoming van de overeenkomst tussen Nederland, Duitsland en Engeland, welke overeenkomst alleen het Europees gedeelte van het Koninkrijk betreft.

Over de opmerking van het verschil in interpretatiemethoden tussen onze landen moet worden opgemerkt dat de bevoegdheid tot gebruik van eigen interpretatiemethoden beperkt is tot de toepassing van eigen recht. Bij de toepassing van internationaal, privaatrecht of publiekrecht moeten de interpretatiemethoden door de betreffende staten worden aangewezen.

Het is dienstig er uitdrukkelijk aan te herinneren dat het diplomatiek overleg over de grensbepaling in de territoriale zee en op het continentaal plat niet in een tractaat heeft geresulteerd. Wettelijk is Suriname danook in geen enkel opzicht aan dit overleg gebonden.

Van Guyanese zijde: Wij nemen aan en waarderen dat Suriname een eigen mening heeft en dat Suriname zich niet gebonden acht aan wat in het verleden in de diplomatieke sfeer door Nederland is gezegd. Wat echter ook de bestaande constitutionele positie van Suriname moge zijn, zij kan

niet wegwerken wat Nederland als de autoriteit die alleen bevoegd was te spreken over de buitenlandse betrekkingen van Suriname, heeft gezegd. Van onze kant vragen wij U niet de gedragingen van de Britse regering uit het verleden te veronachtzamen. Het is uit een oogpunt van internationaal recht en wellevendheid dat wij dit niet van U kunnen vragen. Een nieuw land ontstaat niet uit een vacuum. Er is een erfenis van problemen die door het moederland zijn gecreëerd. Het zou niet getuigen van realiteitszin te stellen dat deze acties van het moederland zonder meer kunnen worden teniet gedaan. Het punt dat wij hiervan maken is dat Nederland nog in 1958 de equidistantielijn als grens heeft voorgesteld.

Wij stellen voor dit punt als thans voldoende besproken te beschouwen. Wij zullen hierover aan onze Regering rapporteren.

Van Surinaamse zijde: Wij willen nogmaals uitdrukkelijk eraan herinneren dat er ook in de dertiger jaren nimmer een overeenkomst tussen de daartoe bevoegde autoriteiten is gesloten. Het tegendeel is ten onrechte van Guyanese zijde tijdens het gesprek gesuggereerd.

Ten aanzien van dit agendapunt hebben wij inderdaad elkaars standpunt voldoende angehooard. Wij hebben Uw standpunt begrepen. Op de van Guyanese zijde gemaakte opmerking over de westelijke oever van de Corantijn zal bij de bespreking van het tweede agendapunt worden teruggekomen. Met betrekking tot Uw voorstel over de beginpunten van de sluitlijn moet ons echter de volgende opmerking nog van het hart: de lijn dient te beginnen op het punt van de eerste merkbare "deviation of the general coastline". Blufpunt kan in redelijkheid nimmer worden aangemerkt als het eerste punt waar een afwijking van de algemene richting van de kustlijn optreedt.

Bovendien willen wij er tot slot op wijzen dat in de dertiger jaren geen verdrag over de grens tussen Suriname en Guyana tot stand is gekomen, terwijl de grens tussen Guyana en Venezuela wel berust op een verdrag. Niettemin heeft Guyana er in toegestemd om wederom met Venezuela rond de tafel te gaan zitten.

Van Guyanese zijde: Wij zijn onze argumentatie begonnen met te stellen dat er t.a.v. de grens in het continentaal plat geen overeenkomst bestaat en dat juist daarom de bepalingen van het verdrag van Geneve toepasselijk zijn. Het accoord van de dertiger jaren heeft uitsluitend betrekking op de rivier en de driehoek en wij behouden ons onze rechten in dit verband danook voor.

Van Surinaamse zijde: Suriname is zich er terdege van bewust dat de wijziging in haar staatsrechtelijke positie

nog niet met zich medebrengt dat zij niet gebonden is aan behoorlijk totstandgekomen en wettelijk bindende overeenkomsten. Ook het verdrag van Geneve, zijnde een multilaterale overeenkomst, eerbiedigen wij volkomen. Met betrekking tot dit agendapunt, de grens in de territoriale zee en op het continentaal plat, houdt ons slechts verdeeld een verschil in interpretatie van het verdrag en een verschil in waardering van de geografische omstandigheden.

t.a.v. agendapunten
en 3

Van Guyanese zijde wordt voorgesteld dat de Surinaamse delegatie eerst haar standpunt hierover uiteenzet.

Van Surinaamse zijde: Voor een ieder is het duidelijk dat de westelijke oever van de Corantijn de grens vormt tussen Suriname en Guyana. Van Guyanese zijde hebben wij nimmer vernomen dat er hierover enig verschil van mening zou bestaan. Slechts hebben wij vernomen dat Guyana t.a.v. de bron van de Corantijnrivier een van het Surinaamse standpunt afwijkende mening heeft. Immers, bij de U welbekende wijziging van de naam van de bovenloop van de Corantijn door de Regering van Suriname hebt U een protest hiertegen laten horen. Wij nemen daarom aan dat U een afwijkende mening hebt over de bron van de Corantijn en dat U deze kwestie aanduidt als de driehoekskwestie.

Van Guyanese zijde: De beide volgende agendapunten zijn o.i. nauw aan elkaar verbonden en wij willen voorstellen hen beiden tegelijk te behandelen.

Van Surinaamse zijde: Agendapunt 3 is o.i. een eenvoudige kwestie van gezamenlijk overeenkomen welke technici de gezamenlijke commissie die de metingen moet verrichten, zullen uitmaken.

Van Guyanese zijde: Wat wij gezamenlijk willen bespreken zijn de kwestie van de Corantijnrivier zelve en de driehoekskwestie.

Van Surinaamse zijde: Van een riviarkwestie of een claim op de rivier is ons niets bekend. De soevereiniteit over de rivier wordt reeds sinds jaar en dag door Suriname alleen uitgeoefend. Wij zouden het ten zeerste betreuren wanneer een vaststaand gebruik van meer dan 150 jaren, gebaseerd op een internationaal verdrag, plotseling ter sprake zou worden gebracht. Wij geloven niet dat onze burens dit bedoelen.

Van Guyanese zijde: Wij stellen ons op het standpunt dat er twee punten zijn, de rivier en de driehoek.

-13-

Van Surinaamse zijde: Er is een verdrag van meer dan 150 jaren waarin geschreven staat dat de westelijke oever van de Corantijn de grens vormt. Is dit verdrag U bekend?

In feite zijn er zelfs twee verdragen, nl. één gesloten tussen de Gouverneurs van Sommersdijk en Peera en één in 1799 gesloten tussen de Gouverneurs Frederici en van Batenburgh.

Ook in de wetten van Guyana staat geschreven dat de grens wordt gevormd door de westelijke oever van de Corantijn.

Van Guyanese zijde: De verdragen zijn ons bekend, evenals de vermelding daarvan in de wetten van Berbice. Op geen zeker ogenblik heeft Guyana echter een claim gedaan op de rivier, welke claim zij niet in strijd achtte met enig verdrag.

Wij zijn hier niet vandaag om deze claim te herhalen. Wij herhalen deze claim niet, omdat wij van oordeel zijn dat in 1931 een bindende afspraak tussen Nederland en het Verenigd Koninkrijk tot stand is gekomen, waarbij wij de eis op de thalweg als grens hebben ingetrokken in ruil voor een soortgelijke intrekking van Nederland van haar eis m.b.t. de New-River driehoek.

Wij zijn bereid op deze basis door te gaan. Wij zijn niet van plan de discussie over de thalweg te openen, uitsluitend opdat U de kwestie van de driehoek ook niet zult heropenen. O.i. zijn de twee punten, de rivier en de driehoek, daarom zo nauw met elkaar verbonden dat zij niet onafhankelijk van elkaar kunnen worden behandeld. U stelde niet bekend te zijn met het feit dat van Engelse zijde indertijd een claim met betrekking tot de thalweg als grens is ingediend. Daarom zullen wij op de historie van deze kwestie nader ingaan.

Ik zal spreken aan de hand van de relevante diplomatische correspondentie. Vooreerst de nederlandse aide-memoire van 2(7) augustus 1929, die op deze eis van Engeland betrekking heeft. Het is een lang document en ik zal U niet met de gehele inhoud vermoeden. De derde paragraaf achter luidt: "De juistheid dezer opvatting, volgens welke dus een gedeelte van de stroom tot Brits Guyana zou behoren, kan door de Nederlandse Regering niet worden erkend, en is een duidelijke verwerping van de Engelse thalwegclaim. In de daarop gevolgde Engelse nota van 18 oktober 1930 wordt in de vierde paragraaf een duidelijk verband gelegd tussen de claims van Engeland op de thalweg en de claim van Suriname op de New River als grens. Er is zelfs duidelijk sprake van een ruil tussen partijen. In de nota van Nederlandse zijde van 4 augustus 1931, die hierop volgt, erkent Nederland de Engelse aanspraken op de Coeroeni als grens en wordt hetzelfde verband met de claim van Engeland op de thalweg weder gelegd.

-14-

De hierop gevolgde Britse nota van 6 februari 1932 houdt een bevestiging en duidelijke acceptatie van de ruil in, in het bijzonder de tweede paragraaf, die luidt: "His Majesty's Government are gratified to learn that the Netherlands Government are prepared to recognise the left of the Corantyna and Kutari rivers as forming the boundary, provided that His Majesty's Government recognise the rivers themselves as belonging to the Netherlands Government".

Bovendien houdt deze nota van 1932 in paragraaf 9 een verwijzing in naar paragraaf 7 van de Nederlandse nota van 1931. In deze laatstgenoemde paragraaf, luidende: "The Netherlands Government are in principal disposed to include in the treaty an article safeguarding any existing rights of British nationals or companies which do not impede the navigability (.....)".

Hierbij heeft de Nederlandse Regering dus te kennen gegeven bereid te zijn bestaande rechten van Britse onderdanen op het gebruik van de Corantijn te respecteren en hierdoor heeft de Nederlandse Regering de aanwezigheid van rechten van Britse onderdanen op het gebruik van de Corantijnrivier erkend. De Guyanezen hebben dus rechten op het gebruik van de Corantijn; rechten, hetgeen betekent dat zij de Corantijn mogen gebruiken zonder vergunningen, toestemmingen e.d. van Surinaamse zijde.

Verder willen wij hier gewag maken van een verklaring van de Nederlandse Minister van Buitenlandse Zaken in het Nederlandse Parlement van 1913, waarin deze erkende dat de Corantijnrivier aan beide landen gezamenlijk toebehoorde en een internationale rivier zou zijn. Hiermede willen wij slechts adstrueren dat de claim van 1929 op de thalweg als grens niet zonder rechtsgrond was. In 1930 maakten Nederland en Engeland een afspraak met elkaar waarbij er een ruil plaatsvond.

Thans willen wij overgaan tot bespreking van de door U aangehaalde oude verdragen.

Van Surinaamse zijde: Alvorens U hiertoe overgaat willen wij eerst enige kanttekeningen maken bij hetgeen U hiervoor heeft gezegd.

Wij willen vooreerst onze complimenten maken voor de scherpzinnigheid waarmee U van Guyanese zijde de diplomatieke correspondentie hebt geanalyseerd. Wij stellen echter met klem dat wij het met deze analyse en Uw conclusies niet eens zijn. Aan Uw redenering ligt eveneens de gedachte ten grondslag dat van een claim slechte sprake kan zijn indien aan de betrokken bewering tenminste een redelijke rechtsgrond ten grondslag ligt. Wij zijn van oordeel dat aan de zgn. claim op de thalweg van Engeland in 1929 elke redelijke rechtsgrond ontbroekt

en dat reeds daarom van enige ruil als door U gesteld nimmer sprake kan zijn geweest. De grens als zijnde de westelijke oever van de Corantijn berust op het verdrag van 1800, een rechtsgeldige internationale overeenkomst. De inhoud van deze overeenkomst is zelfs neergelegd in de lokale wetten van Guyana. Een duidelijkere erkenning is dus niet mogelijk. Daarnaast echter hebben de Engelsen vóór 1929 steeds zonder enig voorbehoud aanvaard dat de linkeroever van de Corantijn de grens is. De zgn. claim van 1929 was danook vezatoir en Suriname is thans in geen enkel opzicht bereid dit vaststaand rechtsfeit, dat de westelijke oever van de Corantijnrivier de grens vormt, nader te bezien, noch op zichzelf, noch in samenhang met welk ander aspect vdn de grens danook. U zult het met ons eens zijn dat wij er recht op hebben van U te eisen vaststaande rechtsfeiten als vaststaand te beschouwen en dat wij niet kunne accepteren dat U deze hetzij dirakt, hetzij indirekt als vragen ter tafel brengt. Wij kunnen U uitdrukkelijk mededelen dat wij daarom niet bereid of gemachtigd zijn het feit dat de linkeroever van de Corantijn de grens vormt, als een punt van bespreking te maken. Wij zijn eventueel bereid over de consequenties van het feit dat de rivier een nationale rivier is, U aan te horen, maar verder dan dat zullen wij in geen geval gaan. De vaker gedane bewering dat de grens op de linkeroever van de Corantijn een bijzonderheid zou zijn wordt door ons niet aanvaard. Er zijn meerdere rivieren waar hetzij historisch, hetzij krachtens tractaat een dergelijke toestand bestaat. Deze toestand is in het volkenrecht zonder enige aantekening geaccepteerd. Wij doen een dring beroep op U, als goede naburen, met het voorgaande rekant te willen houden.

Van Guyanese zijde: Hoewel wij ons ervan bewust zijn dat wij door dit te zeggen in herhaling treden, willen wij er nogmaals op wijzen dat wij geen eis willen stellen m.b.t. de verplaatsing van de grens tot de thalweg. Hoe ongefundeerd U de in 1929 door Engeland gedane claim ook vindt, de moederlanden hebben nu eenmaal hun wederzijdse claims tegen elkaar uitgewisseld. Dit is niet het juiste forum om in een gedetailleerde discussie te treden over de vraag of de claim al dan niet voldoende basis had om als zodanig te kunnen worden aangemerkt. De claim is niettemin gemaakt en er is een compromis uit voortgekomen. Wij nemen aan dat het Nederl. recht en het Engels recht in dezen hetzelfde zijn: geen van partijen kan een bereikt compromis betwisten op grond dat de ene claim later als ongegrond wordt aangevoeld. Dit geldt in het nationaal recht, en ook in het internationaal recht. U heeft gewezen op het feit dat er enkele rivieren in de wereld zijn zoals de Corantijn. Dit is inderdaad juist, maar wij wijzen erop dat de Corantijn een eenling is in Zuid-Amerika. Ook al is de interpretat

-16-

welke U van de oude verdragen geeft, juist, dan nog zouden volgens het internationaal recht de gebruikers van de Corantijn die Guyanese onderdanen zijn, recht op dit gebruik hebben. Dit geldt zowel voor de rechten die vóór de totstandkoming van de verdragen bestonden als voor de rechten die na de totstandkoming van de verdragen zijn ontstaan.

Echter, wij achten de interpretatie die U van de oude verdragen geeft niet juist. U gaat er immers vanuit dat de overeenkomst van 1799 ook de rivier zelf betreft. Wij zijn echter van oordeel dat de overeenkomst alleen land betrof. In dit verband is het goed te letten op een brief van 1794, geschreven door Gouverneur van Batenburgh aan de beheerders van Suriname en Berbice, die beiden onder Nederlandse heerschappij waren. Van Batenburgh stelde dat Suriname zich rechtens niet tot de Duivelskreek uitstrekte. De grenzen moesten dezelfde zijn als die vermeld in de giftbrief van Willoughby aan Koning Karel II. In die giftbrief staat de grens van Suriname als te zijn een mijl ten westen van de Coppanamerivier. De brief van Van Batenburgh welke wij bedoelen is gedateerd 23 maart 1794 en is gericht aan de directeuren van Berbice te Amsterdam. Tegen deze achtergrond moet de overeenkomst van 1799 worden gezien. Als men de overeenkomst van 1799 zelf goed leest, dan ziet men dat in artikel 3 uitdrukkelijk staat dat de eilanden in de Corantijn aan Suriname zullen blijven behoren. Hieruit volgt o.i. dat geen regeling voor de rivier in de overeenkomst werd beoogd.

Wij willen nu niet in een gedetailleerde juridische argumentatie hierover treden, doch willen alleen de feiten onder Uw aandacht brengen en stellen dat wij, hoewel wij de oude verdragen erkennen, door een andere interpretatie dan die welke eraan gegeven is, een claim op de thalweg van de Corantijn hebben kunnen construeren. Het is dus onjuist te stellen dat de claim van 1929 ongefundeerd was. Wij willen echter nogmaals met nadruk stellen dat het ons er thans niet om te doen is opnieuw deze claim aan de orde te stellen. Het gaat er bij ons alleen om te wijzen op de ruil welke in 1930 heeft plaatsgevonden en waar wij een beroep op wensen te doen.

In de eerdere door ons aangehaalde verklaring van de Minister van Buitenlandse Zaken van Nederland van 1913, heeft deze Minister eveneens gewag gemaakt van bestaande rechten van Guyanese op de rivier. Het doel van het concept van 1939 was niet alleen de wederzijdse erkenning van elkaanders aanspraken, resp. respectievelijk op de gehele rivier en op de driehoek, maar had eveneens tot doel de bestemming van bestaande gebruiksrechten op de rivier van Brits-Guyanese onderdanen.

Wij herhalen met nadruk dat wij niet trachten de discussie over de loop van de grens in de rivier thans wederom te heropenen. Wij hebben inderdaad sinds lange tijd de grens

-17-

als zijnde de linkeroever van de Corantijn arhead, doch deze erkenning was gebaseerd op de "settlement" van 1931.

Hoverzijds schijnt te worden aangenomen dat het verdrag van 1799 een grens wilde vaststellen. Wij wijzen er echter op dat in dit verdrag nergens wordt gesproken van de linkeroever van de Corantijn. Het is een cessie van terrein, geen regeling voor de soevereiniteit over het water van de rivier.

Resumerend stellen wij dus dat de overeenkomst van 1799 betrekking had op de cessie van terrein en dat deze overeenkomst geen grensverdrag was in de ware zin van het woord.

Van Surinaamse zijde: Vooreerst wordt opgemerkt dat noch de omlaatsregeling in de overeenkomst van 1799, noch het feit dat de overeenkomst het karakter van een cessie van land draagt, afbreuk doet aan onze stelling dat sinds deze overeenkomst en door deze overeenkomst de grens als zijnde de linkeroever van de Corantijn consequent vaststaat. Immers, bij een historische analyse van dergelijke overeenkomsten blijkt dat dit vroeger de wijze was waarop werd overgegaan op slechts land werd afgestaan en dat de rivier tot de soevereiniteit van het cederende land bleef behoren. Er zijn voorbeelden hiervan te over in de handboeken over het volkenrecht te vinden.

Onjuist is de stelling van Guyana dat de erkenning van de linkeroever als grens zou zijn gebaseerd op de zgn. settlement van 1930. Honderd jaren daarvoor is deze grenslijn aangenomen en sindsdien is zij nimmer in twijfel getrokken. Deze stelling is dan ook niet in overeenstemming met de realiteit.

Hetgeen over de vermeende aanspraak van Guyana, zoals verzet zou zijn in de brief van Gouverneur van Batzenburgh van 1794, wordt gesteld, wordt weerlegd door de inhoud van de overeenkomst van 1799 waarin het zoveel woorden staat dat het terrein tussen de Corantijn en de Beivelskreek voor het sluiten van de overeenkomst, tot het Surinaams grondgebied behoorde. Gouverneur van Batzenburg heeft zijn redenering kennelijk niet gestand kunnen houden.

Van Guyanese zijde: Wij zouden willen voorstellen om de vergadering te sluiten nadat ons nog de gelegenheid is gegeven enkele korte opmerkingen te maken.

Van Surinaamse zijde: Wij wensen alvorens U Uw slotopmerkingen maakt, nog een tweetal feiten naar voren te brengen:

U heeft verschillende malen geciteerd uit de correspondentie die in de dertiger jaren tussen Nederland en

-13-

Engeland is gevoerd. Wij moeten U echter erop wijzen dat de briefwisseling van 4 augustus 1931 en 6 februari 1932 op een onduidelijke wijze door U wordt geïnterpreteerd. Ten onrechte immers heeft Engeland het als een concessie beschouwd en de westelijke oever van de Corantijn als grens te erkennen. De historische rechten op de gehele rivier stonden toen reeds vast en zijn tussen Engeland en Nederland niet in discussie gekomen. Engeland heeft in de betreffende correspondentie de zaken in een niet passende zin gecombineerd.

Wij hebben i.v.m. de oostgrens een met het huidige ons verdeeld houdende vraagstuk gelijk probleem gehad. Dit probleem is opgelost doordat partijen ermede hebben ingestemd door deskundigen te doen nagaan welke van de beide bronrivieren de hoofdbron is. Wij stellen ons op het standpunt dat ook het vraagstuk over de driehoek tussen Suriname en Guyana in deze zin moet worden opgelost.

Van Guyanese zijde: Nagaan welke van de beide bronrivieren van de Corantijn de hoofdbron is door uitmetingen, is een vraag waartoe wij ons oordeel zouden willen opschorten tot nadat het door ons opgebrachte vraagstuk van de overeenstemming van 1931 is opgelost. Deze overeenstemming is inderdaad niet gevolgd door een formele overeenkomst, maar Uw conclusie dat deze overeenstemming daaren krachteloos zou zijn, wordt door ons met nadruk van de hand gewezen. De ratificatie was uitsluitend een externe zaak. Wij zouden aan de hand van de correspondentie namelijk kunnen aantonen dat het verdrag van 1931 gericht was op vaststelling van de grens tussen Guyana, Suriname en Brazilië. Het drielandpunt is hier een duidelijk uitvloeisel van. De vaststelling van het drielandpunt was bedaald zonder ratificatie van een overeenkomst. Het drielandpunt is bovendien een gevolg van de bilaterale overeenkomsten tussen Suriname en Brazilië enerzijds en Brazilië en het Verenigd Koninkrijk anderzijds.

Van Surinaamse zijde: Uw premisse dat er een grensovereenkomst tussen Suriname en Brazilië zou bestaan is onjuist.

Van Guyanese zijde: In elk geval is het drielandpunt gebaseerd op de tussen het Verenigd Koninkrijk en het Koninkrijk der Nederlanden in 1931 bereikte overeenstemming. Het is een concretisering van deze overeenstemming.

Ook indien U gelijk zou hebben dat deze overeenstemming formeel niet aan de eisen voldoet, zou het voor ons zeer onprettig zijn indien een dergelijke afspraak terzijde zou worden gesteld uitsluitend op grond van een "technicality". Het gaat hier om grote belangen en deze kunnen door beide partijen het best worden behartigd door een openhartig

-19-

gesprek, zonder toevlucht te nemen tot "technicalities". Er bestaat geen twijfel over, dat tot 1962 alle concept-overeenkomsten uitgaan van het standpunt dat de linker-oever van de Corantijn de grens vormt en dat de driehoek Guyanese terrein is.

Volgt opomming van diplomatieke correspondentie waaruit de erkenning van de driehoek als Guyanese grondgebied zou volgen.

Van Surinaamse zijde: Wij willen onzerzijds orop wijzen dat in 1956 de Minister van Luitenlandse Zaken van het Koninkrijk uitdrukkelijk aan het Verenigd Koninkrijk te kennen heeft gegeven dat de vroegere onderhandelingen beëindigd niet betekenen dat door Suriname de aanspraken op de Beven-Corantijn als grens zouden zijn prijsgegeven. Wij stellen het bijzonder op prijs dat de goede sfeer die thans is gecreëerd, behouden blijft. Wij willen het accent evenals U leggen op de grote lijnen. Daarenverhaagt het ons dat ook U de overeenkomst van 1799 erkent, aangezien deze overeenkomst de basis vormt van de begrenzing van de soevereine rechten van onze landen. Deze overeenkomst vormt de basis waarop wij naast elkaar leven. Dit kan niet worden veronachtzaamd, ongeacht welke interpretatie wij elk er ook aan geven. Het is de basis van de vriendschap gedurende 160 jaren. Het scheidt ons materieel, maar bindt ons geestelijk. De gebeurtenissen uit de dertiger jaren zijn niet meer dan een poging tot nadere uitwerking van deze overeenkomst. In deze geest is het overleg van 1931 gevoerd en in deze geest wordt thans in 1966 weer overlegd. Hoge deze overeenkomst van 1799 nog jaren het bindmiddel tussen onze beide landen zijn.

Van Guyanese zijde: Wij zijn U dankbaar voor het overleg. Wij zullen volledig aan onze Regering rapporteren, in het bijzonder uiteraard omtrent Uw standpunt. Wij zijn ervan overtuigd dat de goede verstandhouding tussen onze landen zal blijven bestaan. Er zal een oplossing voor de grensvaststelling moeten komen. Wij zouden gaarne van U een side-memoire ontvangen en wij van onze kant zullen U ook één doen toekomen. Wij hopen dat nog dit jaar het overleg op hoger niveau kan worden voortgezet. Wilt U Uw Minister-President en Uw Regering de complimenten van de Regering van Guyana overbrengen?

Van Surinaamse zijde: Wij zullen onzerzijds ons standpunt nogmaals in een nota aan U doen toekomen. Ook wij zullen onze Regering uitvoerig Uw standpunt veergeven. Wij gaan ermede accoord dat de wederzijdse standpunten nader geargumentteerd worden uitgewisseld.

Wij stellen voor dat de volgende bespreking, zoals in het telegram van Uw Regering gesuggereerd, op hetzelfde niveau in Den Haag zal worden gehouden. Wij zullen dan

-20-

graag als Uw gastheer optreden. Wij zijn U bijzonder
erkentelijk voor de bijzonder hartelijke wijze waarop
U ons thans hebt ontvangen.

Sluiting: 18.00 uur

[translation from the original in Dutch]

Report of the discussions held between Suriname and Guyana at Marlborough House, London, England on 23 June 1966, commencing at 10.30 a.m.

Present:

Representing Suriname:
Dr. F.E. Essed (Chairperson)
D.G.A. Findlay
C.F. Calor
C.D. Ooft
I. Soemita
Dr. N. Panday
H.R. Lim A Po (Secretary)

Representing Guyana:
Sir Lionel Lookhoo
Sol.-Gen. Shahiberdien
F.H.C. John, UN
Representative of Guyana

Interpreter: Ms van Schelle
Secr. Guyana: Ms Sankar

The Surinamese delegation was introduced to the Guyanese delegation by Dr. J.F.E. Einaar, Minister Plenipotentiary of Suriname in The Hague. Dr. Einaar stated that he was particularly pleased to be in London in order to discuss with the Guyanese delegation the course of the boundary between both countries. Dr. Einaar said he is convinced that the parties would be able to achieve a peaceful solution to existing problems.

After Dr. Einaar left the meeting, the Surinamese delegation was welcomed by Sir Lionel Lookhoo, High Commissioner for Guyana in England, who remarked that it was a special occasion for Guyana to have its first meeting as an independent country with Suriname. There is a solid bond of friendship between Suriname and Guyana as well as between their respective Heads of State.

Guyana would like to see the character of the present discussions as one of a free and frank exchange of views.

In relation to the location where the discussions are currently being held, it was observed that the room in this building was made available by the Foreign Office and should be regarded as an independent venue.

The Chairperson of the Surinamese delegation, Dr. Essed, on behalf of his delegation, offered his thanks for the words of welcome and described the fact that the first meeting of Guyana as an independent country with Suriname is a symbol of the good relationship which has prevailed between both countries for centuries and hopefully will prevail in the future.

The fact that Suriname has come to discuss the boundary does not mean that Suriname has come to discuss partition but rather a bond as borders have more of a binding than a separating function. Seen in this light Suriname would like to fix the boundary on the basis of technical principles so that we can work together

on a clear and sound basis. That is why Suriname has come to ask for the boundary to be demarcated and for a boundary register to be set up.

Suriname has understood that on your side there are some objections to this approach and would like to learn what these objections are.

Guyana

In our opinion this matter has three different aspects, namely:

1. The triangle
2. Rights in the Corantijn
3. The boundary on the continental shelf.

Do you agree?

Suriname

We proposed an agenda earlier in a Note submitted to the Foreign Office, namely in the Note Verbale of 3 February 1966, viz.:

1. The delimitation of the western sea border of Suriname over the territorial sea and the continental shelf;
2. The demarcation of the western land boundary of Suriname, namely the western bank of the Corantijn;
3. The setting up of a mixed commission for demarcation of the boundaries under discussion.

Are you willing to talk on the basis of this agenda?

Guyana

Although we were not aware of this proposal earlier, we are prepared to accept it and to enter into discussions on the basis of this agenda. We would now like to hear your ideas on the first agenda point before we explain our position.

Dr. Essed asked if the Guyana delegation would excuse the Suriname delegation if they sometimes consult amongst themselves and indicated that he would allow individual delegation members to speak separately. This would contribute to a free and peaceful discussion.

REGARDING AGENDA POINT 1

Suriname

There is usually a differentiation made between the territorial sea and the continental shelf.

Before being able to draw the boundary in the territorial sea and on the continental shelf, it is first necessary to know where this boundary should begin.

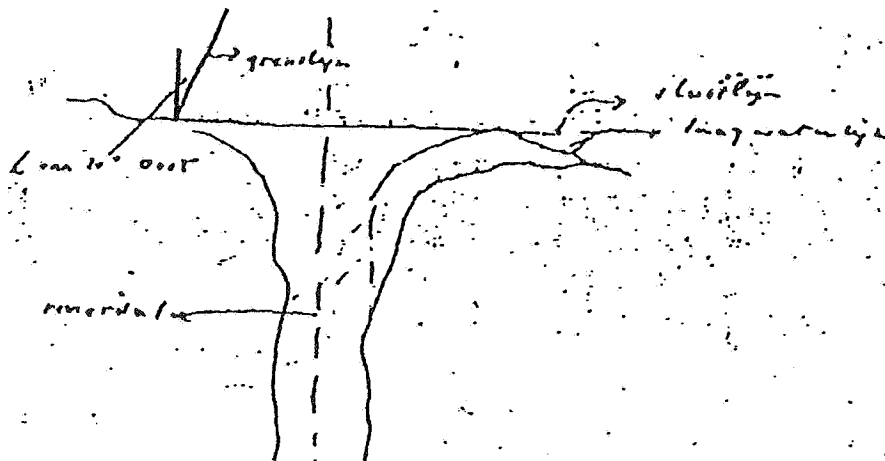
Later on we shall show you on a map our proposal of the closing line of the Corantijn. This line separates the internal waters from the territorial waters. Where this closing line intersects the left bank of the Corantijn, that is where the boundary line in the territorial sea and on the continental shelf starts. In our opinion, this boundary line runs in the territorial sea and on the continental shelf in accordance with a line which runs parallel to the valley of the Corantijn. This valley continues into the territorial sea and over the continental shelf with a direction of 10 degrees east.

Dr. Essed also made the comment that, as appears from this explanation, Suriname seeks a quick resolution of this matter. A large part of the world may expect that conflict between us will arise. However, we want to arrive at a quick and peaceful solution with Guyana that will set an example for the entire world.

Suriname

The closing line runs perpendicular to the main current of the Corantijn, unless special circumstances should prevent this. In this instance there are no such special circumstances.

The Surinamese proposal:

Guyana

It would appear sensible to investigate how the 10 degree line was derived at in the past. In the aide-memoire of the Dutch government dated 4 August 1931, it is stated in section 3: 'At the mouth of the Corantyne, the frontier will be from a point 6 degrees 0'25" Lat. N. and 57 degrees 8' 10" Lat. W. in a direction pointing to the right N. 28 degrees 0 to the point where this line meets the outer limit of the territorial waters and from there in an easterly direction following the outer limit of the territorial waters'. This sentence has been cited in order to demonstrate that the original proposal of the Netherlands was not a 10 degree line but a 28 degree line. Moreover, this line was only intended to delimit the boundary in the territorial waters and not to be a boundary line in the contiguous zone and on the continental shelf.

The following took place in the 1930s: the commission which fixed the two boundary points in 1936 considered that a line of 28 degrees in the territorial sea would cross the river channel and would hence make control over the river mouth difficult. This consideration led to the 10 degree instead of the 28 degree line being adopted as the boundary in the territorial waters.

Seen against this background, the 10 degree line offers no support for fixing the boundary in the contiguous zone and on the continental shelf.

Under these circumstances the boundary in these last two areas should be fixed in accordance with the relevant provisions of international law. In this regard, the Conventions of Geneva of 1958 are of importance, in particular Art. 6, para. 1 of the Convention on the Continental Shelf and Articles 12 and 14 para. 3 of the Convention on the Territorial Sea and the Contiguous Zone.

The application of the rules incorporated in these provisions to the delimitation of the boundary in the contiguous zone and over the continental shelf leads to a boundary line drawn in accordance with the equidistance principle which means a line of 33 to 34 degrees, which does not differ much from the line of 28 degrees accepted by The Hague in the 1930s. We are aware that the Kingdom of the Netherlands has ratified the above-mentioned conventions and has cited the equidistance principle in demarcating the boundary between the Netherlands, Germany and Great Britain. These countries have even agreed to a treaty on the basis of the equidistance principle.

Furthermore, in 1958 The Hague proposed to Britain that the boundary between Suriname and Guyana in the contiguous zone and on the continental shelf should be delimited according to the equidistance principle. This proposal was accepted by Britain. In the Geneva Conventions there are exceptions made for two categories of instances, viz.:

1. When parties have agreed to another arrangement
2. When historical circumstances lead to a different arrangement.

In this case there is no question of exception 1 being relevant because we never have made a different arrangement.

With respect to exception 2, we are of the opinion that, against the background of the 10 degree line, it cannot be rightfully said that there are historical circumstances which justify another arrangement than the equidistant line as the boundary.

Although we shall examine this issue later in more detail, we would like to note here that Guyana, in the past, had claimed the thalweg of the Corantijn as the boundary. In the 1930s it was agreed with The Hague that we would withdraw this claim in exchange for the recognition by The Hague of our rights on the triangle.

If Suriname wants to comply with this agreement, it would make sense for Guyana to speak about drawing a closing line based on the fact that the Corantijn is a Surinamese river.

Meanwhile we would like to note that we are of the opinion that the closing line should not be drawn so far north as you propose. In accordance with reality, the closing line in our opinion should be drawn between the two points of the river where the first noticeable narrowing of the river begins, which means that the closing line will have to run from Blufpunt on the Surinamese side to the Anna Morina Creek on the Guyanese side. These two points indicate the first noticeable narrowing of the river. The closing line as proposed by Suriname lies outside the river proper.

If the agreement of 1930 relating to your recognition of our claims on the triangle and our recognition of your claims on the river is complied with by you, then we have no need to move the boundary in the river to the thalweg, as was proposed by The Hague in 1962 in a draft treaty.

Suriname

With this draft treaty goes an aide-memoire. In this aide-memoire, of which the draft treaty cannot be seen separately, it is explicitly stated that this draft was drawn up by the Netherlands at the suggestion and the instigation of Britain. Moreover, with the greatest emphasis, it must be said that the proposal included in this draft was explicitly rejected by Britain so that this proposal no longer exists. Guyana is urged to take this expressly into account.

Guyana

The previous comment should not be understood incorrectly. Guyana definitely does not now want to claim the thalweg as the boundary in the Corantijn River. Guyana only wants Suriname to respect the rights of the Guyanese users of the river.

Suriname

Nevertheless, we want to state explicitly that the proposal of 1962 was a British proposal that reached the Netherlands via diplomatic channels.

Guyana

Guyana is not aware that the proposal originated in Britain.

Suriname

But this is clearly stated in the accompanying aide-memoire. To repeat: the draft was explicitly rejected by Britain in a subsequent diplomatic note.

Guyana

This question about 1962 is not our most important point. It was only mentioned in passing. Actually, we only wanted to say that by accepting the thalweg as the boundary, a closing line is no longer necessary.

Suriname

The last statement is not correct. A closing line is always needed. However, if the thalweg constituted the boundary, the closing line would have to be determined by both parties whereas now, given that the Corantijn is a national Surinamese river, the closing line can be determined by Suriname only.

The necessity of a closing line is therefore independent of the question of where the boundary runs. The closing line in all cases runs where the river ends and the territorial sea begins. It should always be clear where the territorial sea begins.

It does seem useful at this point to discuss the purely technical question of whether or not a closing line is needed for to the delimitation of the boundary. It is more useful to return to the agenda point under discussion, namely the delimitation of the boundary line in the territorial sea and on the continental shelf.

The Surinamese side has given a detailed explanation of its position on the course of the boundary. There are many facets, but before addressing these facets one-by-one we would like to be informed as to the Guyanese position.

Guyana

Assuming that Suriname accepts the agreement reached in the 1930s, we believe that the boundary should run as we proposed in our last draft treaty of 1965, namely beginning at the point where the 10 degree line crosses the low-water line on the coast and continuing in the direction proposed by you in 1958 viz. according to the equidistance principle, which would result in a line of 33 to 34 degrees which is close to the line of 1931 of 28 degrees.

The general direction of the bed of the river is, according to us, not a relevant factor for the delimitation of the boundary in the territorial sea and on the continental shelf.

Suriname

Before responding in detail to the Guyanese position we would like to state from the outset that in our opinion in the Geneva Convention it is intended to accord to the equidistance rule a supplementary role. Moreover, the exceptions underlying your reasoning are not as stated by you.. The treaties mention as exceptions 'historical title' and 'special circumstances' and not 'historical circumstances'.

As further clarification of the proposed 10 degree line:

Starting point for Suriname's position for the demarcation of boundary lines is the generally accepted rule, that for demarcation for a boundary one must start from existing geographical features. This starting point also lies at the foundation of the demarcation of the boundary between Guyana and Brazil and between Suriname and Brazil. After all, the chain of hills, which separates the catchment basins of the Guyanese rivers and the Brazilian rivers as a geographical circumstance is decisive for demarcation of the boundary, hence the watershed. So here we see that, in accordance with the applicable rules on this matter, decisive meaning should also be given to geographical circumstances.

In delimiting the boundary in the territorial sea and on the continental shelf, we must first of all be guided by to the geographical reality.

Here the river bed, just as in the previously mentioned example of the chain of hills, constitutes the primary boundary indicator. This is the indicator that the geographical reality gives us. If the geographical reality is not used as the starting point, delimiting the boundary becomes an arbitrary matter.

In relation to what is stipulated in the relevant articles of the Conventions of Geneva, it should be noted that the equidistance principle is not regarded as a compulsory rule. Both the text of the conventions and the reports of the debates that preceded the conclusion of the conventions, use as a starting point that the demarcation of the boundary must be effected, in the first place, in accordance with the geographical reality and that, in case that no agreement can be reached on this basis, the boundary should be demarcated according to the equidistance principle as a sort of emergency solution. For that matter, the words 'failing

agreement' in the treaties leave no doubt that the equidistance principle is accorded no more than a supplementary character.

In summary, it can therefore be stated that the equidistance line is not laid down as the principal rule with exceptions, but that the principal rule is that the delimitation of the boundary must be done in conformity with the geographical reality and that only if this offers no solution, the equidistance principle is to be applied. In this regard, reference is made to sentence 2 of Article 12, paragraph 1 of the Convention on the Territorial Sea: 'This provision (equidistance rule) shall not apply, however, where it is necessary by reason of historic title or other special circumstances to delimit the territorial seas of the two States in a way which is at variance with this provision'.

Therefore it is important that we should first concentrate our attention on the geographical reality. Also the so-called agreement of 1931 to which you referred earlier, demonstrates that, in proposing the 28 degree line, decisive importance was given to the geographical reality.

The Suriname then states that preferably it does not wish to discuss the position adopted by the European part of the Kingdom of the Netherlands in the Ems case.

Guyana

From our side we made only a very general reference is to what is stipulated in the Conventions of Geneva. We do not consider it opportune to examine these conventions now in detail. However, we will make the following comments:

We are grateful for your explanation of the history of the conventions. However, we have the impression that in our legal systems there is a clear difference in starting point for interpretation of legal provisions.

For our part, we restrict ourselves to the words written in the text itself because we consider these as the result of the debate which preceded the conclusion. It is precisely the huge differences of opinion which were expressed in this debate that oblige us to resort to the final text, the only certainty which there is at that point. We stick to the opinion that, according to Article 12 of the Convention for the Territorial Sea, the median line is the principal rule and that the exceptions are only exceptions. For the contiguous zone (see Article 24 of this convention) these exceptions are completely missing.

We are of the opinion, that there is no case to be made in this instance for 'a historic title' or for 'special circumstances' which would justify deviating from the equidistance principle.

Presuming that the river bed, being Surinamese territory, constitutes a special circumstance in the sense of the conventions, then in any case it can only be a special circumstance in relation to the boundary delimitation in the territorial sea and not in relation to the delimitation of the boundary in the continental zone and on the continental shelf. If the bed of the Corantijn should have followed the coast of Guyana in a

westerly direction, *you would surely not claim that* the border outside the territorial waters would have to follow the direction of the river bed, would you?.

In relation to the delimitation of the boundary in the continental zone no reference is made of special circumstances. If the river valley is not a special circumstance for delimiting the boundary in the continental zone how it could then be a special circumstance for delimiting the boundary on the continental shelf?

In delimiting the boundary in the territorial sea the river bed could have been a special circumstance but not outside.

In order to prevent any misunderstanding, it is pointed out that Guyana does not regard the river bed as constituting a special circumstance at all.

Also the Netherlands in 1958, in light of its proposal to delimit the boundary in conformity with the equidistance principle, did not typify the river bed as a special circumstance. This took place after the conclusion of the Geneva Convention. It cannot be concluded that the Netherlands, if it had regarded the river bed as a special circumstance, would have proposed the equidistance line as the border in 1958.

To regard the river bed to more than 100 miles off the coast as a special circumstance is simply not real.

We are now laying out the arguments on which our position is based. However, we definitely do not want to create the impression of being dogmatic. We are open for your criticism of our position and when reporting to our Government we will take your differing opinions into consideration.

However, for the time being, the above remains our position.

Suriname

Guyana's last point, in particular, is one of complete agreement between both of us. We too suffice for the time being, with stating our position.

Also, your difference in appreciation and interpretation of the facts and convention provisions should not be seen as unusual in the world.

The difference in emphasis can possibly be explained by the fact that you view the case from a mainly legal perspective whereas we see it as more geographical.

We are here to exchange our standpoints informally. In this exchange of standpoints we from Suriname are only interested in looking at reality. We are conveying our own views and do not want in these free discussions to base our position, in any respect, on opinions of The Hague.

We express the point of view of Suriname and it should be important and of interest to your Government to learn about Suriname's position.

This is also the spirit and the atmosphere in which Prime Ministers Pengel and Burnham have set the stage for these discussions.

Guyana

We assure you that we are listening to the Surinamese point of view with great interest and consider it important. We cannot, however, separate this 'case' from the context in which it was previously dealt with. Although we are happy to learn the Surinamese position in this matter, we have to take into account the manner in which, in the past, this problem has been influenced and dealt with by the Netherlands, and The Hague was the competent authority to deal with this case.

This is the reason we refer to the 1958 Netherlands proposal and take the position that the border should be delimited in accordance with the equidistance principle. Our reference to the agreement between the Netherlands, Germany and Britain should also be seen in this light.

We are not insensitive to the fact that Suriname has its own opinion on this issue. However, it is impossible for us, in an assessment of Suriname's standpoint, not to view the case in conjunction with the standpoint previously taken by the Netherlands. Even when Suriname becomes independent, it will still be regarded to have inherited the problem in the state left by the Netherlands as a result of the manner in which the Netherlands has dealt with it in the past.

The meeting was adjourned until 3.00 p.m.

After the break:

Suriname

To conclude the discussion on the first agenda point, the following is noted: This case has a constitutional aspect for Suriname. It is hence important to remember that the three countries which constitute the Kingdom of the Netherlands are independent in relation to decisions on affairs which only concern them alone. That is the reason why no Dutchmen are involved in the present discussions. We are authorized by the Kingdom to deal with this case completely on our own and to take decisions independently.

We do not regard as completely improper that Guyana has brought up the earlier diplomatic correspondence; Suriname is however not bound by it. We therefore also do not regard ourselves as being bound to the opinion of the Netherlands, for example in the conclusion of the agreement between the Netherlands, Germany and Britain, which agreement only concerns the European part of the Kingdom.

In reference to the comment on the difference in interpretation methods between our countries, it should be noted that the authority to employ national interpretation methods is restricted to the application of national law. In the application of private and public international law the interpretation methods must be designated by the states involved.

It is useful to recall explicitly that the diplomatic consultations on the delimitation of the boundary in the territorial sea and on the continental shelf has not resulted in a treaty. Hence, Suriname is in no way legally bound to this consultation.

Guyana

We accept and appreciate that Suriname has its own opinion and that Suriname does not regard itself as being bound to what has been said by the Netherlands in diplomatic exchanges in the past. However, no matter what the current constitutional position of Suriname may be, she cannot simply dispose of what the Netherlands, as the only entity authorized to speak on the foreign affairs of Suriname, has said.

We do not ask you to disregard the behavior of the British government in the past. From the viewpoint of both international law and courtesy we could not ask this of you. A new country is not born in a vacuum. There is an inheritance of problems which have been created by the mother country. It would not demonstrate much sense of reality to state that these actions of the mother country could be made undone just like that. The point we want to make here is that the Netherlands, as recently as 1958, proposed the equidistance line as the boundary.

We propose to regard this point as now having been sufficiently discussed. We will report on this to our Government.

Suriname

Once more we would like to reiterate explicitly that also in the 1930s there was never an agreement concluded between the relevant authorities. Guyana has incorrectly suggested the opposite during the discussion.

On this agenda point we have indeed listened sufficiently to each other's standpoint. We have understood your standpoint. We will return to the Guyanese comment on the west bank of the Corantijn in the discussion of the second agenda point. In relation to your proposal on the starting points of the closing line, however, we feel obliged to make the following remark: the line should begin at the point of the first noticeable 'deviation of the general coastline'. Blufpunt can never reasonably be regarded as the first point where a deviation from the general direction of the coastline occurs.

Moreover, in conclusion we would like to point out that in the 1930s no treaty on the boundary between Suriname and Guyana was concluded whereas, on the other hand, the boundary between Guyana and

Venezuela is based upon a treaty. Nevertheless, Guyana has agreed to re-open discussions with Venezuela on this issue.

Guyana

We began our arguments by stating that there is no agreement on the boundary on the continental shelf and that precisely therefore the provisions of the Convention of Geneva are applicable. The 1930s agreement referred exclusively to the river and the triangle and we hence reserve our rights on this point.

Suriname

Suriname is quite well aware that the change in its constitutional position will not imply that it is not bound to properly concluded and legally binding agreements. We also completely respect the Convention of Geneva being a multilateral agreement. As far as this agenda point of the boundary in the territorial sea and on the continental shelf is concerned, we are only divided by a difference in interpretation of the convention and a difference in recognition of the geographical circumstances.

REGARDING AGENDA POINTS 2 AND 3

Guyana

Guyana proposes that Suriname explains its standpoint on these agenda points first.

Suriname

It is clear to everyone that the west bank of the Corantijn forms the boundary between Suriname and Guyana. We have never heard anything from Guyana that there is a difference of opinion on this issue. We have only understood that Guyana has an opinion which differs from the Surinamese standpoint on the source of the Corantijn River. Indeed, you protested against the Surinamese Government's change in the name of the upper reaches of the Corantijn. We therefore assume that you have a differing opinion on the source of the Corantijn and that you refer to this question as the triangle question.

Guyana

In our opinion the two next agenda points are closely related and we would like to propose that they be discussed together.

Suriname

We think agenda point 3 is a simple question of jointly agreeing which technical experts should be selected in the joint commission that will conduct the necessary measurements.

Guyana

What we jointly want to discuss are the question of the Corantijn River itself and the triangle question.

Suriname

We are not aware of a river question or of a claim on the river. The sovereignty over the river has been exercised exclusively by Suriname for years. We would find it extremely regrettable that a recognized practice of more than 150 years, based on an international treaty, is suddenly being questioned. We don't believe that our neighbors mean this.

Guyana

We take the standpoint that there are two points, the river and the triangle.

Suriname

There is a treaty of more than 150 years ago in which it is stated that the west bank of the Corantijn is the border. Do you know this treaty?

In fact, there are even two treaties, viz., one concluded between the Governors van Sommelsdijk and Peere and one in 1799 agreed between the Governors Frederici and van Batenburgh.

Also in the laws of Guyana the boundary is stated to be the west bank of the Corantijn.

Guyana

We know the treaties, as well as references to them in the laws of Berbice. However, at a certain point, Guyana made a claim on the river, a claim which it does not regard as conflicting with any treaty.

We are not here today to repeat this claim. We are not repeating the claim because we are of the opinion that in 1931 a binding agreement between the Netherlands and the United Kingdom was concluded whereby we withdrew the claim that the thalweg should form the boundary in exchange for a similar withdrawal by the Netherlands of its claim in relation to the New River triangle.

We are prepared to continue on this basis. We do not intend to open the discussion on the thalweg on the understanding that you do not re-open the question of the triangle. In our opinion, the two points of the river and the triangle are so closely linked that they cannot be treated independently of each other.

You stated that you are not aware of the fact that Britain at that time submitted a claim to recognize the thalweg as the boundary. We shall hence entertain the history of this question in more detail.

I will speak on the basis of the relevant diplomatic correspondence. Firstly, the Netherlands aide-memoire of 2(7) August 1929 which relates to this claim by Britain. It is a long document and I shall not bore you with the entire contents. The third section, however, reads as follows: 'The correctness of this interpretation, according to which a part of the river belongs to British Guiana, cannot be recognized by the Netherlands Government'. This is a clear rejection of the British thalweg claim. In a subsequent British memorandum dated 18 October 1930 a clear link is made in the fourth section between the claims of

Britain on the thalweg and the claim of Suriname on the New River as the boundary. There is clearly even a matter of an exchange between the parties. In the following Dutch memorandum dated 4 August 1931 the Netherlands recognizes British claims to the Kuruni as the border and the same link with the British claim on the thalweg is made again.

The subsequent British memorandum dated 6 February 1932 contains a confirmation and a clear acceptance of the exchange, in particular the second section which reads as follows: ‘His Majesty’s Government are gratified to learn that the Netherlands Government are prepared to recognize the left of the Corantyne and Kutari rivers as forming the boundary, provided that His Majesty’s Government recognize the rivers themselves as belonging to the Netherlands Government’.

Furthermore, this memorandum of 1932 contains in section 9 a reference to section 7 of the 1931 Dutch memorandum. This last mentioned section reads: ‘The Netherlands Government are in principle disposed to include in the treaty an article safeguarding any existing rights of British nationals or companies which do not impede the navigability (. . . .)’.

The Netherlands Government hence indicates here that it is prepared to respect the existing rights of British subjects on the use of the Corantijn and the Netherlands Government has thus recognized such rights of British subjects. The Guyanese therefore have rights on the use of the Corantijn; rights which mean that they may use the Corantijn without permits, permission, etc. from Suriname.

Furthermore, we would like to refer to a declaration by the Netherlands Minister of Foreign Affairs in the Netherlands Parliament in 1913 in which he recognized that the Corantijn River belonged jointly to both countries and should be an international river. From the foregoing we only want to support the position that the 1929 claim on the thalweg as the boundary was not without legal basis. In 1930 the Netherlands and Britain made an agreement with each other whereby an exchange took place.

Now we would like to proceed with a discussion of the old treaties to which you referred.

Suriname

Before you proceed we would first like to make some comments on what you have just said.

We would first of all like to compliment you for your astute analysis of the diplomatic correspondence. However, we state emphatically that we disagree with this analysis and your conclusions. Your argument is also related to the idea that there can only be a question of a claim if there is at least a reasonable legal basis for such a claim. We are of the opinion that the so-called claim on the thalweg made by Britain in 1929 is without any reasonable legal basis and hence maintain that there could never have been any question of any exchange as stated by you.

The west bank of the Corantijn forming the boundary is based on the 1800 treaty — a legal, international agreement. The contents of this agreement are even reflected in the local laws of Guyana. A clearer recognition therefore is not possible. Moreover, before 1929 the British had always accepted, without any reservation, that the left bank of the Corantijn is the boundary. The so-called claim of 1929 was just vexatious and Suriname is now not prepared in any way to review, neither separately nor in conjunction with any other aspect of the boundary, this indisputable legal fact that the west bank of the Corantijn river forms the border. You will agree with us that we have the right to demand from you that undisputable legal facts are treated as such and that we cannot accept that you bring those directly or indirectly to the table as open questions. We can explicitly inform you that we are therefore neither prepared nor authorized to make as a point of discussion the fact that the left bank of the Corantijn forms the boundary. We are prepared to listen to you on the consequences of the fact that the river is a national river but we will not go further than that in any case.

The often made statement that the border on the left bank of the Corantijn would be a unique event is not accepted by us. There are more rivers where a similar situation exists either for historical reasons or as the result of a treaty. This situation is accepted in international law without any qualification. We urge you, as good neighbors, to take this into account.

Guyana

Although we are aware that by saying this we are repeating ourselves we would again like to point out that we are not making any demand for the boundary to be moved to the thalweg. No matter how unfounded you find the claim made by Britain in 1929, the mother countries definitely did exchange their respective claims against each other.

This is not the proper forum to go into a detailed discussion on whether the claim had sufficient basis or not to be considered as a legitimate claim. The claim was nevertheless made and a compromise resulted. We assume that Netherlands law and British law are the same on this point: neither party can dispute an agreed compromise on the grounds that one claim is later felt to be without a base. This is valid in national law and also in international law. You have pointed to the fact that there are several rivers in the world like the Corantijn. This is indeed correct but we draw attention to the fact that the Corantijn is an exception in South America. Even if the interpretation you give of the old treaties is correct, according to international law the users of the Corantijn who are Guyanese subjects would still have the right to this use. This is true for the rights that existed before the conclusion of the treaties as well as for the rights that resulted from the conclusion of the treaties. However, we consider as incorrect the interpretation which you give of the old treaties. You assume that the agreement of 1799 also relates to the river itself. We are, however, of the opinion that the agreement relates only to land. In this regard it is instructive to examine a letter written in 1794 by Governor van Batenburgh to the administrators of Suriname and Berbice which were both under Netherlands rule. Van Batenburgh stated that Suriname, by law, did not extend to Duivels creek. The

boundaries should be the same as those stated in the letter of cession from Willoughby to King Charles II. In this letter of cession the boundary of Suriname is stated as being one mile west of the Coppename River. The letter of van Batenburgh to which we refer is dated 23 March 1794 and is addressed to the directors of Berbice in Amsterdam. The agreement of 1799 should be seen against this background. If you read the agreement of 1799 carefully, you can see stated explicitly in Article 3 that the islands in the Corantijn will continue to belong to Suriname. In our opinion, it can be deduced from this that no arrangement for the river was intended in the agreement.

We do not wish to become engaged in a detailed legal argument on this issue but only want to draw your attention to the facts and state that we, although we recognize the old treaties, have been able to construe a claim on the thalweg of the Corantijn by another interpretation than that which is given to them. It is therefore incorrect to state that the claim of 1929 was unfounded. However, we want once again to state emphatically that it is not our intention to re-open the issue of this claim. Our only interest is to point out the exchange which took place in 1930 and to which we wish to make an appeal.

In the declaration by the Minister of Foreign Affairs of the Netherlands in 1913, to which we referred earlier, this Minister also mentioned the existing rights of Guyanese on the river. The aim of the 1939 draft was not only the mutual recognition of each other's respective claims on the entire river and on the triangle, but also the confirmation of existing users' rights of British Guiana subjects on the river.

We repeat with emphasis that we are not attempting to re-open discussion on the position of the boundary in the river. We have indeed for a long time recognized the left bank of the Corantijn as the boundary, but this recognition was based on the 'settlement' of 1931.

You appear to assume that the 1799 treaty was intended to demarcate a boundary. However, we draw attention to the fact that there is no mention of the left bank of the Corantijn in this treaty. It is a cession of territory, not a settlement for sovereignty over the water of the river.

In summary, we thus state that the 1799 agreement referred to the cession of territory and that this agreement was not a boundary treaty in the true sense of the word.

Suriname

Firstly, we observe that neither the island settlement in the 1799 agreement nor the fact that the agreement has the character of a cession affects our position that, since this agreement and as a result of this agreement, the left bank of the Corantijn has been uniformly and definitely fixed as the boundary. Indeed, a historical analysis of similar agreements shows that this was earlier the manner whereby it was agreed that only land was ceded and that the river continued to belong to the sovereignty of the ceding country. There are numerous examples of this in the handbooks of international law.

Guyana's position that the recognition of the left bank as the boundary is based on the so-called settlement of 1930 is incorrect. This boundary line had been adopted more than one hundred years earlier and since that time has never been questioned. Your position does not therefore correspond with reality.

What was stated on the alleged claim of Guyana, as supposedly contained in the letter by Governor van Batenburgh of 1794, is refuted by the contents of the 1799 agreement which literally states that the territory between the Corantijn and Duivels creek belonged to Suriname's territory before the conclusion of the agreement. Governor van Batenburgh was apparently unable to maintain his argument.

Guyana

We would like to propose that the meeting be closed after we have had the opportunity to make several short comments.

Suriname

Before you make your final comments we wish to raise two facts:

You have on different occasions cited from the correspondence which was conducted in the 1930s between the Netherlands and Britain. However, we have to point out that your interpretation of the exchange of letters of 4 August 1931 and 6 February 1932 is incorrect. Britain, in fact, wrongfully described the recognition of the west bank of the Corantijn as the boundary as a concession. The historical rights on the entire river at that point had already been definitely defined and had not been a matter of discussion between Britain and the Netherlands. In this correspondence, Britain has simply inappropriately combined the issues.

We had on our eastern boundary a problem similar to the question that is now keeping us divided. This problem was resolved by the parties agreeing to allow technical experts to investigate which of the two sources of the river is the main one. We take the position that the question of the triangle between Suriname and Guyana should also be resolved in this manner.

Guyana

Investigating by measurement which of the two sources of the Corantijn is the main source is a question upon which we would like to suspend judgment until after the resolution of the question of the 1931 agreement tabled by us. This agreement was indeed not followed by a formal agreement but your conclusion that this agreement is therefore invalid is emphatically rejected by us. The ratification was only an external affair. On the basis of correspondence we would be able to show that the 1931 treaty was intended to delimit the boundary between Guyana, Suriname and Brazil. The point where the three countries meet is a clear result thereof. The delimitation of the point where the three countries meet was intended without ratification of an agreement. The three-country point is, moreover, a result of the bilateral

agreements between Suriname and Brazil on the one hand and on the other hand between Brazil and the United Kingdom.

Suriname

Your premise that there is a border agreement between Brazil and Suriname is incorrect.

Guyana

In any case, the three-country point is based on the 1931 agreement between the United Kingdom and the Kingdom of the Netherlands. It is the realization of this agreement.

Even if you are right that this agreement does not satisfy formal requirements, it would be very disagreeable for us if such an agreement were to be pushed to one side exclusively on the ground of a 'technicality'. There are important interests at stake here and they can best be served by a frank and open discussion without resort to 'technicalities'. There is no doubt that until 1962 all draft agreements assume that the left bank of the Corantijn forms the boundary and that the triangle is Guyanese territory.

A summary of diplomatic correspondence which shows the recognition of the triangle as Guyanese territory will follow.

Suriname

We would like to point out that in 1956 the Minister of Foreign Affairs of the Kingdom explicitly let it be known to the United Kingdom that the earlier negotiations definitely did not mean that Suriname's claims on the Upper Corantijn forming the boundary had been given up. We regard it as important that the good atmosphere which has been created here is maintained. Like you, we want to place the emphasis on the main themes. We are hence pleased that you also recognize the 1799 agreement given the fact that this agreement forms the basis of the definition of the sovereign rights of our countries. This agreement forms the basis upon which we live next to each other. This cannot be ignored no matter how either of us interprets it. It has been the basis of our friendship for 160 years. It divides us materially but unites us in spirit. The events of the 1930s were not more than an attempt to elaborate this agreement. The consultations of 1931 were conducted in this spirit as are these now in 1966.

We hope that the 1799 agreement continue to be the binding agent between our two countries in the future.

Guyana

We are grateful for the consultation. We shall report fully to our Government, in particular, of course, on your standpoint. We are convinced that the good relations between our countries will continue. A solution for the boundary delimitation will have to be reached. We would like to receive an aide-memoire from you and we will send one to you. We hope that the consultation can be continued at a higher level this year.

Would you give our best regards on behalf of the Government of Guyana to your Prime Minister and your Government?

Suriname

From our side we will send you our viewpoint once more in a memorandum. We will also convey your standpoint in detail to our Government. We agree to an exchange of respective standpoints after the arguments have been further elaborated. We propose that the next meeting, as suggested in the telegram from your Government, be held at the same level in The Hague. We will then be pleased to act as host. We are particularly grateful for the very friendly manner in which you have received us now.

Closure: 6 p.m.

35046/1/34.

Colonial Office,
Downing Street, S.W.1.,
21st January, 1935.

Dear Beddington,

I gather that MacLeod has now gone on leave so I am writing to you in his absence. You will be interested to see the enclosed copy of a despatch from the Acting Governor of British Guiana in which he comments on the text of the draft treaty between His Majesty's Government and the Government of the Netherlands about the boundary between British Guiana and Surinam. MacLeod's letter to me M.I.4/E/549 of the 7th of June dealt with this matter. As to the point which the Acting Governor raises in paragraph 2 of his despatch, while under Article 13 of the draft treaty the boundary is to be the left bank of the principal course of the Courantyne, it seems to me that

Fr.O.A.G.
7.12.34.

CAPTAIN H.L.V. BEDDINGTON, R.E.

1	2	ems	1	1	1	1
The National Archives						
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet.						
Ref:	WO 181	249	202616			

that under the provisions of Article 4, where an "Itabu" occurs on the British Guiana side, it is the left bank of the "Itabu" when the river is flowing through it which must be regarded as the boundary at that time since all the waters of the Courantyne, whatever the fluctuation of its volume, are to be considered as being within the territory of Surinam. As regards the Acting Governor's suggestion that it might be advisable specifically to cover this now, I am inclined to think that unless it can be considered that any reasonable doubt exists as to the application of the treaty in such a case specific reference to the point in the treaty is scarcely necessary, but I should be grateful for your views as the same difficulty may have arisen elsewhere.

As to paragraph 3 of the despatch, the Acting Governor's interpretation of the intention of Article 1, Clause 1, as read with Article 4, is, I think, correct.

With regard to Clause 2 of Article 1, there has clearly been some misunderstanding, and I agree with the Governor that we shall have to have a point defined. The

Netherlands

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	2								2
The National Archives									
Ref: WO 181 299									
202616									
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet									

Netherlands Government should, I think, be asked to co-operate with His Majesty's Government in having this done. I conclude that the opportunity afforded by the presence in British Guiana of a British Boundary Commissioner in connection with the delimitation of the British Guiana-Brazil boundary could be taken to arrange, with the concurrence of the Netherlands Government, for him to determine this point in agreement with his Dutch colleague (one has, as you know, been appointed in connection with the definition of the tri-junction point of the boundaries of British Guiana, Brazil and Surinam) and we should, I suggest, ask the Foreign Office, to explain the difficulty and invite their co-operation with a view to the allocation and establishment in due course of a suitable beacon. The head of the British Section would have to be separately appointed I suppose as British Commissioner for defining such a point, but the Foreign Office will no doubt advise us as to the formalities.

AS regards the Acting Governor's comments
on

1	2	cms	The National Archives		ms	1	1	2
Ref: WO 181 2A9								
202616								

Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed 'Terms and Conditions of supply of Public Records' leaflet

on Article 5, Clause 4, it seems likely that this point has cropped up in his mind as the result of discussions which have been going on in regard to using river routes as a possible means of access to the Rupununi area in the hinterland of the Colony which area is, I expect you know, under consideration by a League of Nations Commission, as a possible future habitat for the Assyrians. The adoption of a river route as opposed to a road as a means of access to this area is, we are inclined to think, scarcely a practical proposition once rapids are encountered, and we feel doubtful whether there is any need to make provision in the draft treaty for elaborate arrangements like light railway lines, etc. We can do what we like on the left bank in any case, and provided we preserve existing rights as defined in Clause 4 of Article 5 on the Surinam side I doubt whether we can reasonably ask for anything more. I conclude that the provisions of that clause can reasonably be held to cover ordinary portage facilities round rapids.

In his comment on Article 6 the Acting Governor raises a new point. Do you know of any precedent? If not,

perhaps

1	2	The National Archives		1	2
	case				
	Ref: WO 181	299	252616		

Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet.

perhaps we had better get the Foreign Office to advise us.

The reply to this letter does not of course greatly press and you may perhaps like to leave it over until MacLeod's successor has taken office in February so that he may become "au fait" with what is going forward.

Yours sincerely,

J.B. Jacobsohn

1	2	case	1	1	1	2
The National Archives						
Acce: WO 181 299						
202-616						

Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed 'Terms and Conditions of supply of Public Records' leaflet.

2

The War Office,
Whitehall,
S.W.1.

M.I.4.(a)/549.

RECEIVED
E 26 FEB 1935
C.O. RECI

25th February, 1935.

Dear Sidebotham,

35046/1/34

(1)

1. I have now had time to go into the whole question of the Surinam-British Guiana boundary, with which question your letter 35046/1/34 of the 21st January, addressed to Beddington is the last communication which still remains unanswered.

2. Since that time there has been an official letter from the Foreign Office, their No. W.10171/1931/29, of date 11th February, of which a copy was stated to have been sent already to the Colonial Office. I feel sure, therefore, that you have the letter and therefore will understand the draft reply which I have prepared for signature of the Secretary to the War Office, of which I enclose a copy. I am certainly not going to send this letter until a certain Conference has taken place at the Treasury on Tuesday next when the whole question of pay of Boundary Commissions is going to be thrashed out. But paragraph 2 was put in in case that Conference should prove abortive and we are faced with the problem of trying to get officer volunteers when we know quite well that none will be forthcoming at the salaries offered. This I know is not your province, so please do not take too much account of it unless it be that you could give a hint to the Department on your side which is responsible for its ~~poor~~ finance. I do not anticipate really any serious difficulty about the rates of pay for I have got our own Finance people definitely on my side and we are all trying not to "sting" anyone, but to get a fair rate settled once and for all. If Tuesday's Conference goes as I hope it will, then paragraph 2 of my draft letter will come out.

3./

The National Archives

Ref: CO111/723/8

202616

Please note that this copy is supplied subject to the use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Research material.

3. As regards paragraphs 3 and 5, I think that you will agree with me that it would be best for our Commission to settle that knotty problem at the North end or mouth of the Courantyne River before they move those two or three hundred miles up the course of that river and of the Kutari. I do not think and I am sure that you will agree with me, that it would be sound to try to fix the tri-junction point, thence continue the Brazil British Guiana boundary, and return afterwards from that at some indefinable period of time after in order to deal with the North terminal of the Courantyne River. The draft note to the Netherlands Minister which we are asked to comment on at present envisages only the determination of the tri-junction point, and does not seem to worry about the other end of the boundary at all.

4. As regards the Courantyne River itself, I do not imagine that the Commission will be required to demarcate all along its length so that no map certainly will be required except at the two ends North and South. How much mapping will be involved at the latter end no man I am afraid can possibly say here in London. Coming into this problem entirely afresh, I must own that the possibilities of the Kutari being found to exist where it is supposed to be, seem to me remote, and I should think that the Commission will have quite a lot of fun deciding which of many rivers is "The river named by Schomburgh the river Kutari".

5. Now as regards the details of your letter of the 21st January, I find that there are so many small points which crop up in it and also in the despatch from the Acting Governor of British Guiana dated the 7th December, that I feel sure a meeting will soon be necessary to discuss them. The point raised by the Acting Governor about those Itabus is extremely interesting and I should say that something will have to be done about it in the Treaty. As it stands I should read the

Treaty/

2 | cmc | The National Archives | 1 | 2

Ref: CO111/723/8 202616

Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed 'Terms and Conditions of supply of Public Records' leaflet.

33
3/2/1

Treaty to mean that any water which had water connection with the River Courantyne definitely belonged to Surinam. Thus, even the smallest "Itabus", if it has water in it, presumably belongs to that country. The only way that I can see to get over the Acting Governor's difficulties would be in Article 5 of the draft Treaty, to add the words "and transporting passengers and/or goods" after the word "camping".

6. The real gem of the Acting Governor's letter is his paragraph 3, clause 2. It is really rather unique that a known land mark or column should be discovered as constituting probably a police post! Clearly the Commission will have to decide that point and as I see it, it will be extremely difficult to know where the Courantyne River ends and the open sea begins. The best solution I can think of would be to carry the British Guiana-Surinam boundary all along the left bank of the Courantyne until "that river shall attain a width of 6 miles". I introduce 6 miles in order that it shall be twice the usual accepted limit of territorial water in international jurisprudence. The boundary from that point could be deemed either to -

- (a) run along along this line 3 miles out and thence parallel to the British Guiana Coast at a distance of 3 miles, or
- (b) *run out to sea from this point at a true bearing of 20°*
- (c) proceed in a direction at right angles to the coast 3 miles outwards. The trouble of (b) is that it is always difficult in boundary work to decide what 'at right angles to a coast' really means. Undoubtedly the mixed Dutch and British Commission which it is proposed to constitute will have to settle this knotty problem as well as that of where ~~the~~ the boundary goes between the source of the Kutari and the Brazil-British Guiana boundary.

7. One last point before I close and that is that I understand that it is ^{not} only in connection with communications to the Rupununi Savannas that the portages along the

Courantyne/

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
The National Archives									
Reference: CO 111/723/8									
202616									
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet.									

Courantyne are important. I understand that the Courantyne forms a valuable, and at present the only possible, means of communication up to the watershed of the Brazilian frontier. There are only two falls where portages are essential and therefore the river can be stated to be in three sections along each of which motorcraft can ply without unloading. At both of these falls I understand that the most convenient portage and also probable site of any future light railway happens to be on the Dutch or right bank. Such difficulty, however, would be covered if, into the Treaty, can be introduced such words as I have suggested in paragraph 5 above.

8. Just one more final remark and that is, could you somehow by hook or by crook let me have a copy of the Dominions Office list 1935 (or even that of 1934 would be acceptable). I have no such list in the Geographical Section and every time I want to look out one of your officials, I have to send a messenger delving down into the bowels of this building.

Yours sincerely,

P. K. Boulnois

*J. B. Saclebotham
Esq
Colonial Office.*

The National Archives	
Ref	CO 111 723 / 8
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet.	
21	202616

2A 60 1.1 4 - 4/3

Mr. Beckett.

I came to the conclusion that as there were a number of rather important points involved, it would really be better that I went over and saw Colonel Boulnois myself in regard to his letter of the 25th February and his further letter of the 8th March which reached me shortly after my return to the Office. I had a long discussion with him this morning. In the first place I said that I felt it was ~~undesirable~~ undesirable for the War Office to reply direct to the Foreign Office on the question of a communication to a Foreign Government in regard to matters relating to the boundary of one of our Colonies. As I understood it, the War Office were our advisers. The Foreign Office should have communicated with us and merely sent a copy to the War Office of their letter for information. Colonel Boulnois quite agreed with me over this and we decided that when a reply to No. 1 (~~was sent~~) was sent, the reply should go from us indicating that we had consulted the War Office who had concurred in its terms.

I next took up the points in his letter, No. 2 on this file, one by one. As to paragraph 2, a fresh difficulty, Colonel Boulnois tells me, has arisen since the agreement referred to in No. 2. On this file as regards rates of pay. He appreciates the necessity of getting this settled without delay and the War Office ^{Finance} ~~Accounts~~ Branch is taking it up at once. (I have warned Mr. Boyse about this.)

As to paragraph 3. I told Colonel Boulnois that while in many ways his suggestion seemed to be a reasonable one, we felt that it would be difficult to keep the Brazilians waiting about when we had already promised them to get the British Section back to work

to

Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of Supply of Public Records leaflet.	
2	oms
The National Archives	
Ref: COLL/723/8	202616
1	ms
1	1
2	2

to co-operate with their commission again as early as possible. He appreciated this point and the conclusion we reached was that provided the Foreign Office saw no objection, the best thing would be to suggest to the Dutch Government in due course when explaining about the Police post referred to in paragraph 6 that the Commissioners should themselves arrange after they had met at the tri-junction point for a subsequent meeting to put down a fixed mark on the British Guiana side of the mouth of the Courantyne River to represent the known landmark or column referred to in Article 1(2) of the draft treaty.

As to paragraph 4 of his letter. I made it clear to him that no mapping will probably be required at all in regard to the British Guiana - Surinam boundary, except in the neighbourhood of the tri-junction point. It should not even be necessary, I think, to map the fixed point at the mouth of the Courantyne. A definition in terms of latitude and longitude should be adequate for the purposes of the treaty.

As to paragraph 5 of his letter. I showed him the draft letter to the Foreign Office suggesting a meeting. Colonel Boulnois is going to be away in Paris next week, but any date after the 27th March and up to the 4th April would suit him. I promised that ^{when} after the letter ^{gets} had gone I would ring up the Foreign Office and explain this. (*I have since raised his scheduling with the F.O. as to the dates*)

As to paragraph 6 of his letter as to the principles to govern the location of the fixed point, a Police post is marked on Map T.S.G.S.

No.

2	1	1	2
The National Archives			
Ref	CO 111	723	18
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed Terms and Conditions of supply of Public Records leaflet.			
202616			

copy h.w.

A

No. 2384 and I suggested to Colonel Boulnois that it might be worth while ascertaining by telegram from the Governor of British Guiana whether he considered that a mark put down at this post would be a convenient starting point for the boundary. If so, this might very well be suggested to the Dutch Government. In any case it would be well to have this information at our disposal before the discussion with the Foreign Office. [I have sent a short note to Colonel Boulnois ~~in~~ sending him the table of distribution of work in this Department, which, by an oversight, I ~~sent~~ ^{must} ~~have left~~ ^{have sent to leave} with him.]

In conclusion Colonel Boulnois expressed the view that in any case a reply from us to No. 1 (~~aa~~ ~~60002~~) on the lines of the draft which he has put up under cover of No. 2 on this file should be deferred until the fresh difficulties which have arisen about the salary of R.E. personnel have been disposed of. In paragraph 5 of his draft reply I pointed out that the re-wording of paragraph 5 "for the demarcation of the Surinam - British Guiana boundary and for the delimitation and demarcation of the northern terminal of that boundary" appeared to me to be unsuitable as

(a) there was no proposal to 'demarcate' the British Guiana - Surinam boundary, but merely to define it by treaty, and

(b) I did not think it possible to 'delimit' a point from which the boundary started.

I think it would be well to go into the wording of the reply further in consultation with the Foreign Office at the meeting proposed to discuss the Governor's despatch No. 464 of the 7th December. I suggest that the letter to the Foreign Office ^{which is under way} should now go off.

It should be revised early for tel to Gov as suggested at A above.

J.M. [Signature] 15/3
A. Beckers 15/3 *alm*

1	2	1	1	2
The National Archives		ms	1	2
Ref: CO11/723/8		202616		
Please note that this copy is supplied subject to the National Archives' terms and conditions and that your use of it may be subject to copyright restrictions. Further information is given in the enclosed 'Terms and Conditions of supply of Public Records' leaflet.				